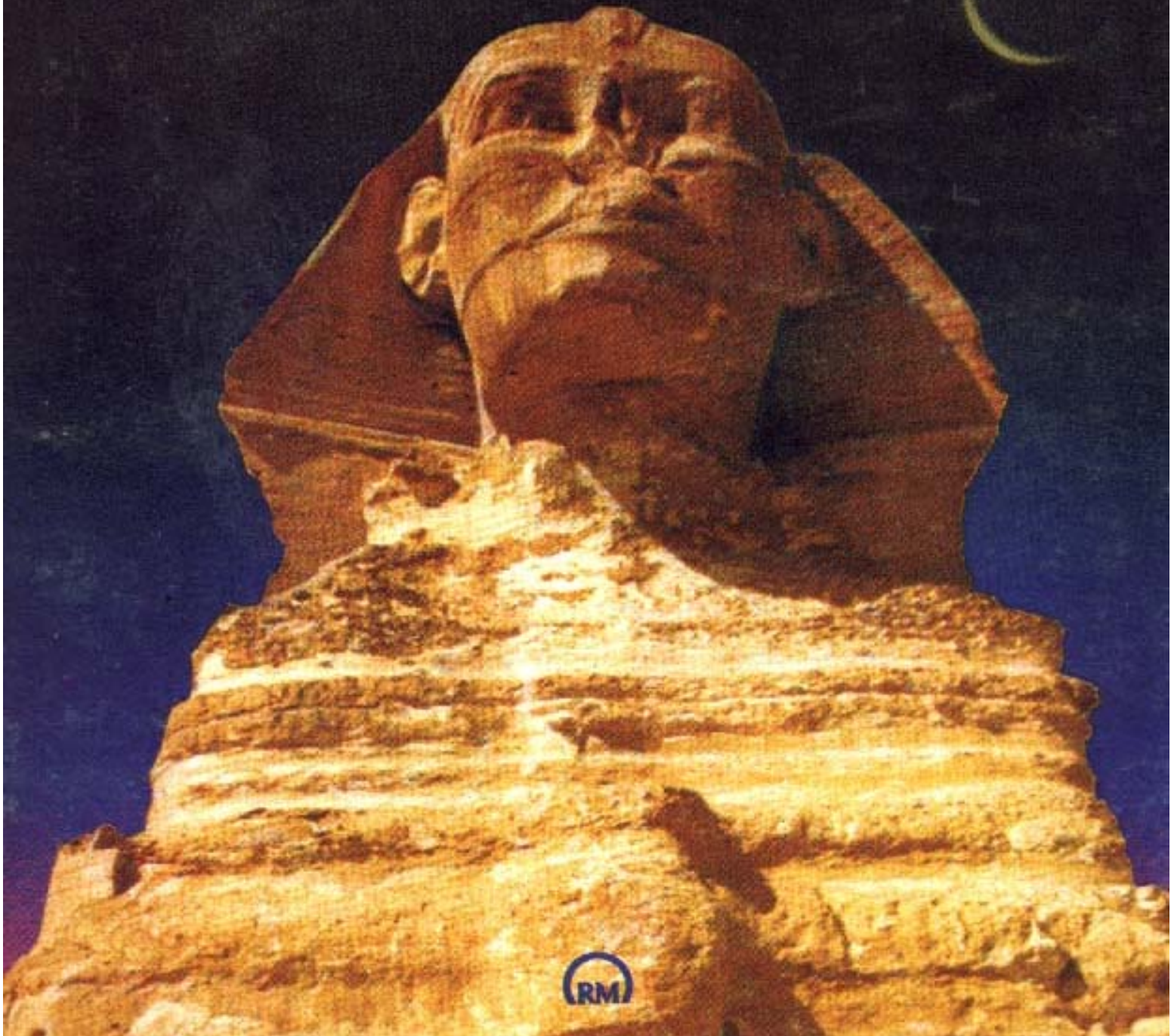

Georges Barbarin

BÜYÜK
SFENKS'İN
SIRRI

Georges Barbarin

BÜYÜK
SFENKS'İN
SIRRI

TTT

Türkçeleştiren: İbrahim BAŞTÜRK

⌘

(RM)

Ruh ve Madde Yayınları

Kitabın Orijinal İsmi:
L'énigme Du Grand Sphinx

Bu Kitabın
Her Türü Hakkı
Metapsişik Tetkikler
ve
İlmî Araştırmalar
Derneğine
Aittir

Dernekten Yazılı İzin Alınmadan
Hiç Bir Alıntı Yapılamaz

Kapak Düzeni : Halûk ÖZDEN

Baskı:

Dizerkonca Ofset Tel: 5 22 04 37

Dizgi:

Composer MC Ruh ve Madde Yayınları Tel: 1 43 18 14

İstanbul 1987

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu	:	5
Birinci Bölüm	:	Büyük Sfenks'in Sırrı	7
İkinci Bölüm	:	Büyük Piramit'in Kehanet Silsilesi	10
Üçüncü Bölüm	:	15 - 16 Eylül 1936	15
Dördüncü Bölüm	:	Kral Odası	19
Beşinci Bölüm	:	Dikilitaş Meselesi	37
Altıncı Bölüm	:	Sondan Evvelki Harpler	52
Yedinci Bölüm	:	Büyük Sfenks	59
Sekizinci Bölüm	:	Sfenks'den Bahseden Tek Eski Metin	64
Dokuzuncu Bölüm	:	Sfenks Efsanesi	69
Onuncu Bölüm	:	Üç Hipotez	74
On Birinci Bölüm	:	Masih'in Haberi	78
On İkinci Bölüm	:	Sevkedici İlah	80
On Üçüncü Bölüm	:	Yeniden Diriliş	81
On Dördüncü Bölüm	:	Azizler Azizi	84
On Beşinci Bölüm	:	Son Sözler	86
Ek Notlar	:	88

YAZARIN NOTU

1936'da, Büyük Piramit'in Sırrı ya da Âdem Devri'in Sonu'nu yayımlarken bu derece geniş ilgi uyandıracığını düşünmüyorduk.

Önceleri, bize bu, ilmî seviyedeki bir meraktan kaynaklanıyor hissini verdi. Yayınevleri bir biri ardına ayaklandılar ve Keops'un Sırrı çabucak basın ve radyonun mevzuu hâline geldi. Fakat, Büyük Piramit'in kehânetlerle ilgili geometri sisteminin temel tarihi olan 15-16 Eylül 1936'dan sonra bu olağandışı cazibenin azalacağı zannediliyordu ki, 1939'a kadar tirajların 24.000'e ulaşmakla kalmadığı, okuyucu mektuplarının büyük ölçüde çoğaldığı görüldü.

Eser mazhar olduğu fevkalâde rağbeti bizce, getirmiş olduğu belgelerin yeniliğinden ziyade derin mevzuundan çıkarılan spiritüel bilgiye borçludur. Pek çok akılcı ve pozitif düşünceli kişi Büyük Piramit'in Sırrı ile başladı; sonra, esrarlı şeyler üzerindeki merakları tahrik olduğundan bazı yakınlaştırmalar, araştırmalar ihtiyacını duydular.

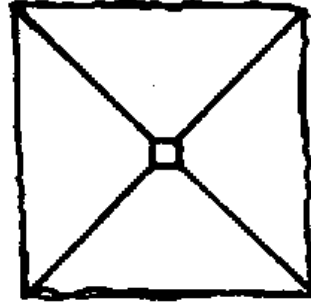
Bu konular onlara o derece şaşırtıcı ve aynı zamanda mantıken o derece az izah edilebilir göründü ki daha fazla bilgiyi başka yerlerde aramaya koyuldular.

Büyük Piramit'in Sırrı sosyal sınıflara ait çeşitli tabakalara mensup hemen her çeşit kişiyi heyecanlandırdı. Kitap pek çok doktor, mühendis, öğrenci, subay ve her dereceden insanın masasında görüldü. Bazıları onu bir roman gibi (açık manada) okuyup geçti; diğerleri onda saklı kaynağı keşfetti. Şuurlu olsun, olmasın hepsi sahip oldukları gerçekleri burada karşılaştırdılar.

Onlara, dış olaylardan sıyrıldıktan sonra derin düşünce, meditasyon ile bizzat kendilerini aşma yolunda yardımcı olabildiğimize inanıyoruz. Ve bu sebeple bugün Büyük Piramit'in Sırrı'nın zarurî bir devamı ve daha yüksek bir basamak olan Büyük Sifenks'in Sırrı'nı takdim ediyoruz.

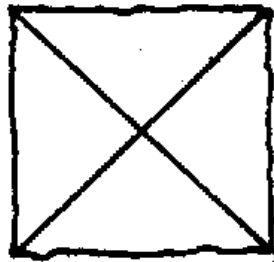
Batı Mezarları

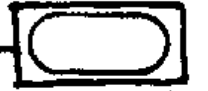
Doğu Mezarları

KEOPS

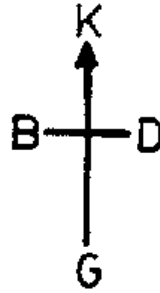
Mezarlar

KEFREN

SFENKS

MİKERİNOS

Gizeh yaylasının özet plânı.

BİRİNCİ BÖLÜM

BÜYÜK SFENKS'İN SIRRI

GİZEH YAYLASI

Aldığımız ve büyük bir dosya teşkil eden çok sayıdaki mektuplar içinde, bazı okuyucular, Büyük Piramit'in hâlihazır durumundan bilgileri olup, bu en büyük beşerî âbidenin yerleşme mahalli, ziyaret şartları ve diğer ayrıntıları üzerine bizden malûmat istediler. Okuyucunun anlayışına yardımcı olmak ve onu bu sembolik yerlere alıştırmak için Gizeh yapıları ile ilgili bazı bilgilerle birlikte yaylanın bütününe içeren bir plâni veriyoruz.

Çevresi firavun devirlerine ait kalıntılarla dolu küçük kasabaya gelmek için Kahire'den yola çıkmak gerekir ve orada, nesiller boyu süregelen Sfenks'in ezelf bilmecesi durmaktadır.

Güzel camilerle süslü başkent Kahire'den çıkar çıkmaz Nil'in iki kolu aşılır. Evvelce bu yolculuk merkep sırtında yapılırdı ve ziyaretçiler ilk göçebe kabilelerinkine benzer bir dinst huşu içinde hemen hemen bir çöl sessizliği ve vahşiliği arasından geçercesine, sırların gömülü olduğu yolu kat ederlerdi.

Bugün her şey modernleşmiştir: Otolara elverişli bir yol, bir tramvay (son durağa kadar) ziyaretleri kolay ve basit hâle getirmiştir.

Yolculuk, ekili tarlaların uzandığı alanlar ve güzel villalar arasında takriben bir çeyrek saat kadar sürmektedir. Anayol dik bir yokuşun altında sona erer; burada tırmanan iki sarp yol görünür, birisi yeni ve zengin Mena-Hause oteline, diğeri, soldaki Keops Piramitine götürür.

Bütün devirlerin en muhteşem abidesi önüne gelindiğinde ür-küntü hissi ile birlikte dinî bir hürmet duygusu aynı anda insanı kaplayıverir; burada kırk değil en az kırkbeş asırlık bir eser bizi seyretmekte ve ondan, bu muazzam taş dağından bir ölümsüzlük görüntüsü yayılmaktadır.

SIRRIN EŞİĞİNDE

Piramit halihazır durumu ile bir kaos manzarası göstermektedir. Abideye parlak, beyaz ve intizamlı bir görünüm veren kireçli dış kaplama kaybolmuştur. Bu gün bir metre kalınlığındaki basamaklarıyla dev merdivenlere benzer biçimde bir biri üzerinde kurulu çakıldan oturma yerleri görünmektedir. Taşların ahengi, ağırlıkları, düzenli bir kargaşa içinde yapılmış muazzam bir operasyon gibi ilk andan itibaren insanda derin bir şaşkınlık uyandırmaktadır.

Piramitlerin eşğinde canlı bir kaynaşma vardır: El-kol işaretleri ile konuşan yarı çıplak Araplar, gürültücü ve yapışkan rehberler, arsız dilenciler, size mütemadiyen askıntı olan ve yoran ıvır zıvır satıcıları...

Bir miktar para karşılığında yerliler piramite süratli bir tırmanıp inme gösterisi yapıyorlar. Hemen herkes bu tırmanışa girişebilir; pek çok kadın bunun tatbikatını yapmakta. Fakat bu iş için gene de bazen üç Arabin desteğine ihtiyaç vardır. (İkisi önden el tutarak, biri de arkadan iterek).

KEOPS'UN ZIRVESİ

İşte, nihayet ziyaretçi tepeye ulaşır! Manzara heyecan vericidir: Kâh kum tepecikleri ile kamburlaşmış, kâh eski abidelerle çivilenmiş gibi Libya Çölü ayaklar altındadır. Yıkıntılar Keops'un tabanında kümelenmişlerdir: Bu, zamanın akışı ile düzenlenmiş eski bir Memfis mabedidir. Doğu güneydoğu istikametinde, Sfenks kumların üzerinde çömelmiş ve kayba uğramış yüzüyle istikbali sigaya çeker gibidir. Diğer taraftan zirvesindeki özelliği ile ortanca piramit Kefren dikkatleri çekmektedir.

Bilindiği gibi Piramit'in tepesi sivri bir şekilde inşa edilmemiş,

altı metrelik bir plâtfon oluşturularak bırakılmıştır. Burası bil-hassa, tamamlanmamış; ve "Büyük Piramit'in Sırrı" kitabında bu "boşluğa" bağlanan sembolik değer ve yüksek manaya işaret edil-miştir.

Şimdilerde, eğer yükseklikte başınız dönmüyorsa olağanüstü mavilikteki gök ile yekpare sarı çöl arasında kaybolmuş bu küçük meydanlığın ölçümlerini yapmakla iktifa ediniz. Batıda sonsuz çöl uzanıp giderken, Nil'in doğusunda vahalar ve verimli topraklar yer alır. Uzakta, beyaz şehir Kahire evlerini yaymış vaziyette; bunların en eskileri piramitlerle aynı yaşta; inşa edildikleri lekesiz taşların büyük bir kısmı Kefren ve Keops'un kaplamasından çalınmış olanlardır.

ÇÖLDE MERKEP İZLERİ

"Volkan Üzerinde Dans" adlı kitabın bazı yerlerinde (kaybol-muş kıtalar ve gelecekteki kıtalar) nisyana uğramış hadiseleri ince-lemiştir; ve göstermiştir ki, Efes Mabedi'nin temelleri arkeologlar-ca, asırlarca boşa giden araştırmalardan sonra 2300 seneden beri aynı kalan bedevlere ait yolların kesişme yerinde bulunmuştur.

Bu konuda "Büyük Piramit'in Sırrı" adlı kitabın ilgili bahis-lerine, abidenin inşa tarzını gösteren sayfalara dönmek yararlı ola-caktır. Böylece 80 km.'lik eski araba yolunun, ilkel taş ocaklarının bir kısmını Gizen Yaylası'na bağlayan yolun benzer araştırmalarla nasıl bulunduğu gözler önüne getirilmiş olacaktır. Bu keşfi Sir G.W. Murray yönetimindeki bir İngiliz heyeti yapmıştır. Sir Mur-ray raporunda "Yolun iyice darlaştığı yerlerde hayvan ayak izleri-ne, muhtemelen merkeplerinkine rastlanabiliyordu; öyle ki birbirini paralel olarak takip eden yüzlerce ayak izi..." denmektedir.

Böylece, büyük Libya Çölü binlerce seneden beri, blok hâlin-deki kayaları dev şantiyelere doğru taşıyan veya sürükleyen sayısız merkebin izlerini muhafaza etmektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

BÜYÜK PİRAMİT'İN KEHANET SİLSİLESİ

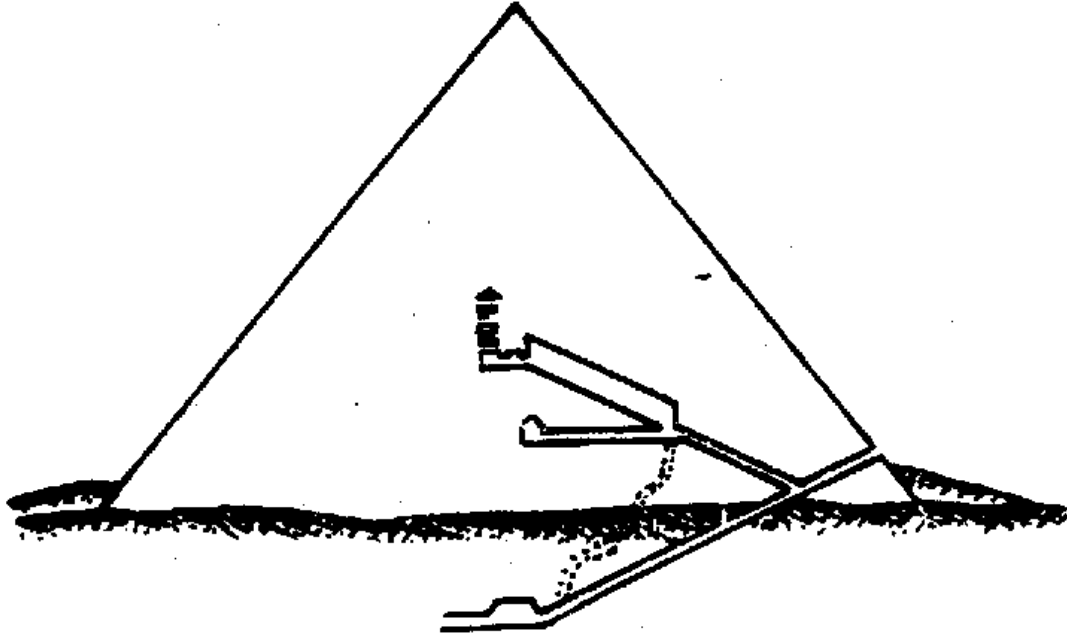
Önceki eserimizi okumamış olanlar için veyahut onunla bir yakınlık kuramamışlara kısa bir özet yapmak gerekecektir. Bu, birincilere ve ikincilere oda ve dehliz nizamının mimarî bilmecesini tasavvur etme imkânını verecek.

Diğerlerinden sonra, kendilerinininki de William Petries ve Piazzi Smith'inkilerine dayanan İngiliz Davidson ve Dr. Aldersmith'in hesaplarını ele alarak Büyük Piramit'in sadece yüksek astronomik ve jeodezik problemlerin çözümünü değil, lâkin iç dehliz nizamı ile Âdem beşeriyeti tarihinin en mühim devrelerinin kronolojisini de ihtiva ettiğini göstermek istedik. Piramit'in merkez nizamına ulaşmadan önce, bu sembolik mimarlığın bazı ayrıntılarını hatırlatmak elzemdir; öyle ki istikbalin mazi ile aydınlatıldığı ortaya çıkmış olsun! Bilindiği gibi Piramit'in genel dehliz nizamı kuzey yüzünün onaltıncı oturma yerinde açılmış bir girişi içine almaktadır. Bir kere daha onaltı dev merdiven ayağını tırmanalım ve inançsız arkadaşlar, cahil rehberler olmaksızın, sanki bir hamur gibi yoğrulmuş bu dağın içine giriverelim.

KARANLIKTA İNİŞ

Mekanizması bilindiğinde kolaylıkla oynatılabilen bir granit blok kaya, toprağın ortasına inen ilk dehliz girişini saklamaktadır. Kayayı çevirelim ve bu güç seyahate başlayalım. Karanlıkla, hava azlığı ile, inşa edenlerin kurduğu tuzaklarla epeyce tehlikeli olan bu yolculuğa...

Fakat lâmbalarımızı yakmak için bir an duralım ve dikkati-

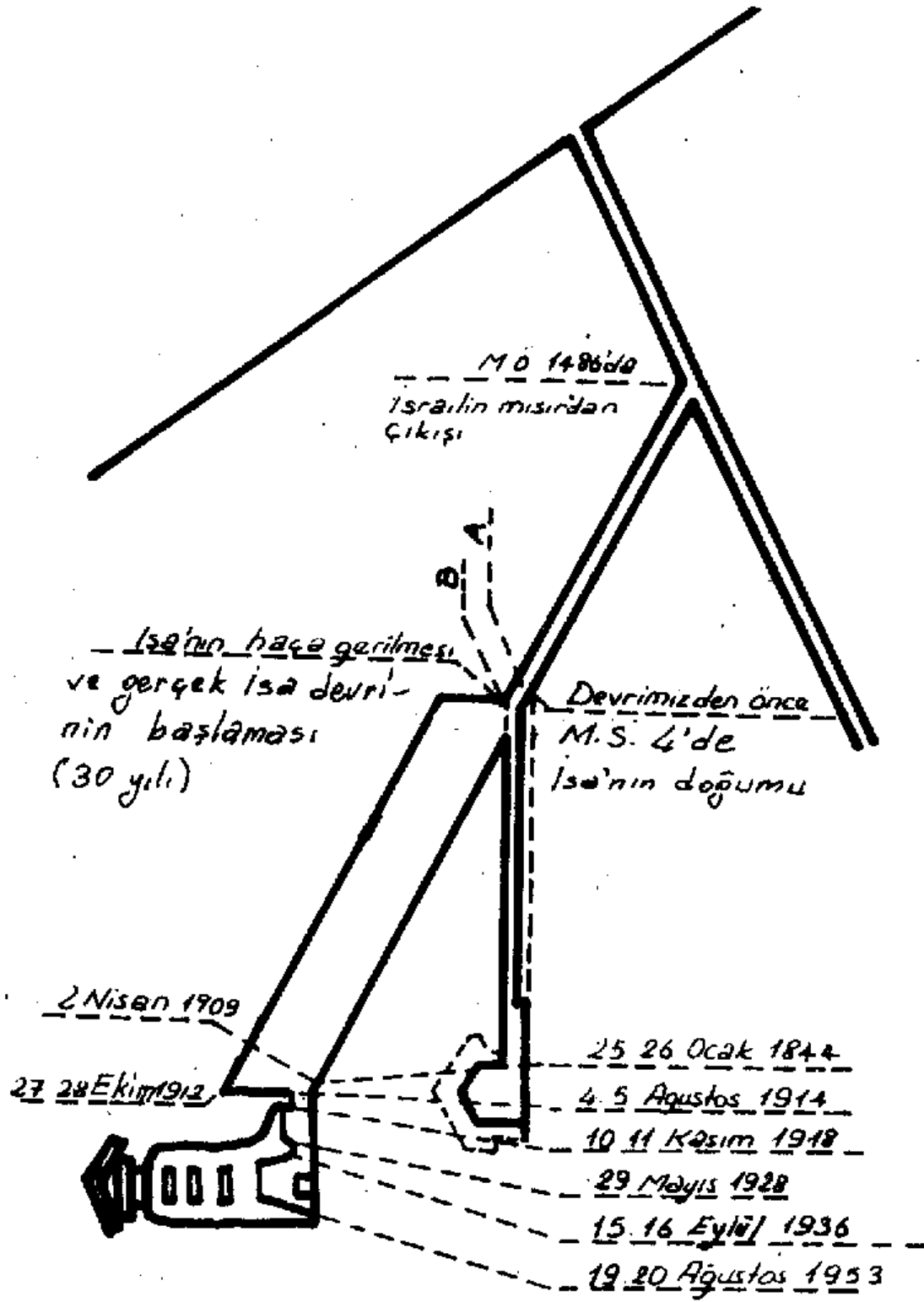
Keops'un odalarının ve dehlizlerinin kesiti.

mizi şu olguya çevirelim: Büyük Piramit'te yol gösterici olarak ne bir levha, ne bir hiyeroglif bulunmaktadır. Elimizdeki tek anahtar binlerce sene eskilikteki Mısır'ın Ölüler Kitabı'dır. Bu kitabın sayfaları, içine girdiğimiz oda ve dehlizleri nizamının, beşeriyetin akışını sembolik olarak temsil etmekte olduğu ifşaatını taşımaktadırlar. Binnetice, karanlıklardaki derinliklere İsrail Göçü tarihine tekabül eden ilk dörtyol ağzına kadar beşeriyet tarihi ile birlikte iniverelim.

İŞIK İÇİNDEKİ HAKİKAT ODASINA DOĞRU

Sonra, 1.32 m. kadar olan tavan yüksekliği altında omuzlarımızı eğdiğimiz Yükselen Dehliz ile yukarı çıkalım. Bu dehliz Alçalan Dehliz'den daha müsait değildir: Onun da aynı 1.06 m.'lik genişliği ve aynı yüksekliği var. Fakat meyilli oluş cihetinden burada daha rahat yol alınabiliyor. Her ne kadar kamburumsu yürünüyor ve güçlükle nefes alınıyorsa da...

Yeni bir dörtyol ağzı beliriyor ve Hristiyanlık çağının tem-

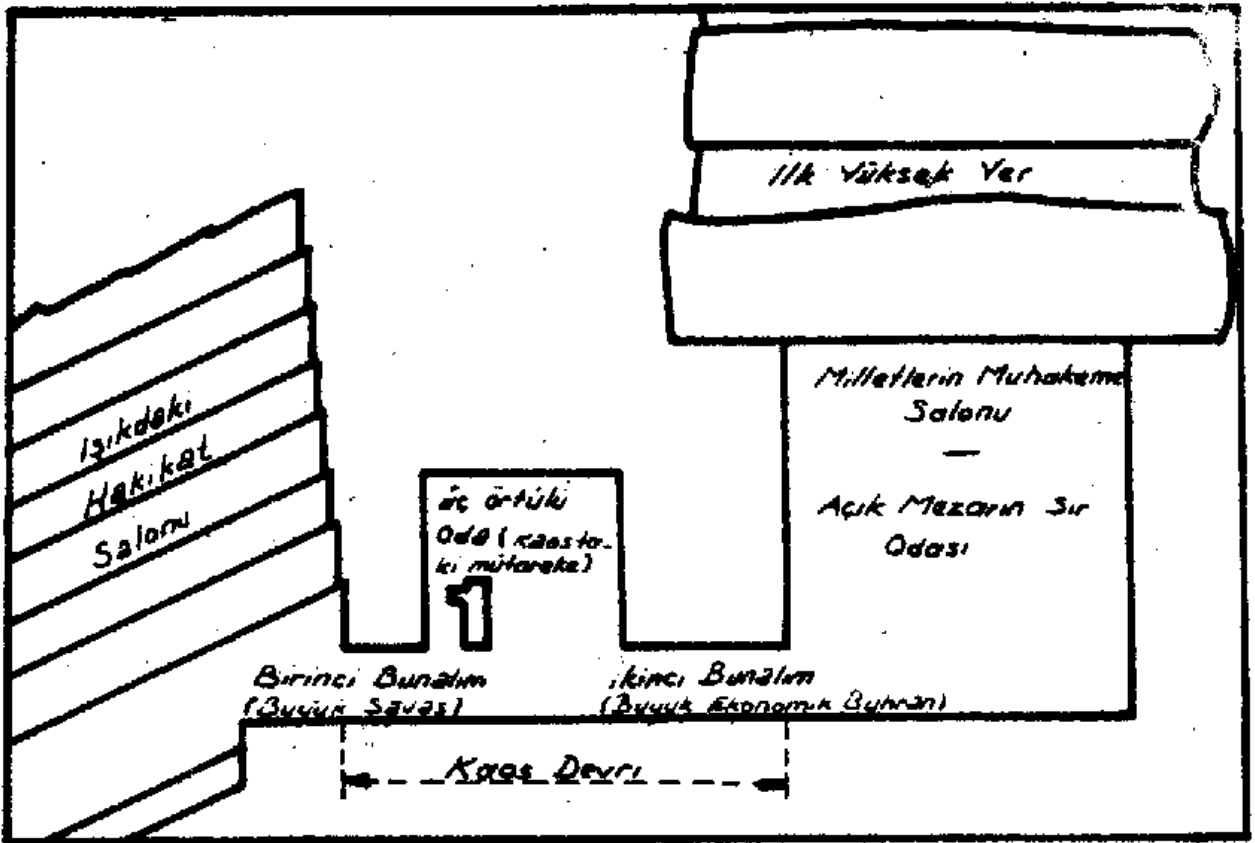

Kehanet tarihlerinin mevzileştirilmesi.

silcisi Büyük Galeri'nin içine çıkıyoruz; bunun eşiği İsa'nın çarmıha gerilme tarihine tekabül ediyor. Buradan başımızı rahatlıkla yukarıya kaldırebiliyoruz, zira Büyük Galeri o derece yüksek ki, üst üste beş insan ayakta tutunabilir.

Onyedili basamaklı eğimli güzergâhı takip edelim. Hayalcilikte her şey kolaydır. Fakat gerçekte takriben 48 metre boyunca, ayaklarını rampa çukurlarına koyarak ziyaretçileri yüksekte tutan Arapların yardımına ihtiyaç vardır.

Ve nihayet yokuşu bitirirken, heyhat! Spiritüel yükselişi de tamamlıyoruz. Önümüzde endüstri ve mekanik çağın başlangıcını temsil eden Büyük Basamak duruyor. (1844 yani demir yolunun doğuşu) Büyük Galeri ve Hristiyan Çağı'nın bitiminden sonra Alt Dehlizlerin yolu başlıyor.

Büyük basamağın, dehlizlerin, ön odanın ve kral odasının kesiti.

TAŞTAN İKİ ZIKZAKLI SİPER

Bundan böyle maceranın en zor bölümü, Ölüler Kitabı'na göre Kral Odası'na gireceğimiz zamana kadar sürecek olan Kaos Devresi burada başlıyor. Taştan gerçek bir zikzak ayaklarımızın önünde aşılmaktadır.

Bu girişime başlayacağımız sırada, Büyük Galeri'nin son oturma yerleri altında Büyük Basamağı takip eden yol üzerinde çömelim ve dehliz kehanet kronolojisinin dayandığı hesap biçimini tekrar gözden geçirelim.

KEHANET SİSTEMİNİN ANAHTARI

Robert Menzies, astronom Piazzzi Smith ve Albay Garnier'nin öncülüğünde hareket eden Aldersmith ve Davidson, İnen ve Yükselen Dehlizlerin çaprazından itibaren uzunluğu takribi 25,5 mm. olan her piramit pus'unun takvimdeki bir seneye tekabül ettiğini farkettiler. Lâkin ufki yolun başladığı Büyük Basamak noktasından itibaren Piramit sembolizmi, hadiselerin seri akışını daha iyi aksettirebilmek için, piramit pus'una artık otuz günlük bir ay değeri vermektedir. Anahtar bir kere bulununca, Aldersmith'in kronolojik açıklamaları ilgi çekici görünüm almaya başlıyor; meselâ ilk alt dehliz eşiği birinci Dünya Harbinin başlangıç tarihine tekabül etmekteydi: 4-5 Ağustos 1914. Kireç taşından inşa edilmiş alt dehlizin bir metre yüksekliği yoktur, fakat o şükür ki, kısadır: 1 m. 32 cm Sonu mütareke tarihi olan 11.11.1918'i işaret edecektir ve ara odayı aşarken ki, Ölüler Kitabı'na göre burası Kaos'ta Molayı temsil etmektedir, bir müddet için tekrar ayağa kalkabiliriz. Bununla beraber dikkat edin! Ve işte, birincisi kadar çökük, fakat biraz daha uzun ikinci alt dehliz içindeyiz. Bu beriki kırmızı granit toprak üzerine inşa edilmiştir. Kronolojistlere göre bu 29.5.1928' de başlayan Büyük Dünya ekonomik krizi devresini işaret etmektedir. Ara oda sonundan Kral Odası girişine kadar, bütün bu akrobatik durumlar, yılan kavi yollar, bizi sarıp etkileyen bu altı milyon tonluk ağırlığın haşmeti fizik ve moral bir eziklik duygusu yaratıyor. Öyle ki, son Oda'ya ulaşıldığında bir rahatlama hissi insana kalıyor. Kral Odası eşiği Piramit'in kehanet kronolojisinde 15-16 Eylül 1936 gecesini işaretler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

15 - 16 EYLÜL 1936

Büyük Piramit'in Sırrı'nı okumuş olanların(1) çoğu bu 15-16 Eylül 1936 tarihini mühim bir beşerî hadise olarak beklemekteydi.

Basın bile, pek çok gazetesi ile olması yakın bu kehânet tarihini vurgulamıştı; bazıları yazılarına daha dramatik bir hava vermek için 15 Eylül'ü Dünya'nın Sonu olarak ilân etmekte tereddüt göstermemişti. Birkaç gün evvelinden bu çeşit hatalı yoruma karşı çıktık ve çeşitli basın organlarında yayınlanan şu yazıyı kaleme aldık: "15-16 Eylül 1936 tarihi Büyük Piramit'in 2000 yılına kadar olan kehanet tarihlerinden (şüphesiz mühim olanlarından) ancak birini teşkil etmektedir. Sadece, bu yirminci asrın sonunda 5936 seneden beri süregelen 'Âdem devresinin sonu' yani İncife dayalı Beşeriyet'in nihayete ermesi bahis konusu olacaktır."

Çalışmamızın hulâsası şöyledir: "İsa'dan sonraki 2000 senesi Âdem devrinin son senesini temsil eder. Âdem veya piramit devresine ait bu 6000 senenin sonu hiç bir surette dünyanın sonu ile aynileştirilemeyecektir. Âdem devrinden evvel dünya diğer başka çağları tanımıştı ve sonuna erişmeden önce daha başkalarını da tanıyacak." 15-16 Eylül tarihini bir hadise ile tayin etmek güçtür. 1936 Eylül'ünü daha ziyade YENİ BİR SİRİTÜEL ÇAĞIN VE DÜNYADAKİ BÜYÜK ÇALKANTILARIN BAŞLANGICI olarak kabul etmeliyiz. Bu yeni zamanlar görünüşte, manasız bir hadise ile ve dikkati çekmeksizin başlayabilirler. İsa küçük bir şark köyünde doğduğunda Roma'da kimsenin haberi olmamıştı. Beşeriye-

(1) Büyük Piramid'in Sırrı, Ruh ve Madde Yayınları

tin geleceği, büyük ölçüde, 2000 yıl için diğerlerinden farksız bu gecede tayin ediliyordu; çok daha sonraları tarihçiler bu geceye dikkati çektiler. Yazımıza şöyle devam ediyorduk: Alt dehlizlerle Kaos Devresini bitirmiş olmaktan hemen sevince kapımayalım. Şüphesiz, Kral Odasında bir rahatlama hissi ve bir ümit duygusu bize verilmektedir, fakat daha karşılaşacağımız epey badire var. Belki, eğer liyakat gösterirsek, bu badireleri değiştirmek veya kısaltmak imkânını, moralman islâh olduğumuz ölçüde, bulabileceğiz. Bununla beraber, unutmayalım ki Mısır'ın Ölüler Kitabı, Kral Odası'nı "MİLLETLERİN YARGILANMA VE ARINDIRILMA SALONU" diye adlandırmaktadır.

KILIT-SENE

Aldersmith'in kanaatine göre 1936 (2) eski zamanları yenilerinden ayıran bir çeşit "Kilit-sene"dir. Kısacası, 15.9.1936 tarihi birdenbire aydınlığa geçişten ziyade Kaos'dan aydınlığa uzanan bir çağın başlangıcını göstermektedir.

"Aydınlık" kelimesi burada spiritüel olarak yüksekliği işaret etmektedir. Çünkü Kral Odası, Piramit'in hemen hemen kalbi sayılacak yerinde bulunmaktadır.

15-16 Eylül 1936 hesaplanamayan bir menzili işaret etmektedir. O dünkü cemiyet ile bugünkü arasında büyük bir kesiti meydana getirmektedir. Sadece düşünceye dayanan metotlar ondan önceki devrede iflâs etmişlerdi. İnsana yeni imkânlar vaadeden sanayi ilmi bunu yerine getiremedi. Beşeriyetin Makinalaşmasının doğurduğu ümitler birbiri ardına yıkılıverdiler; çünkü insanlık makina ile çalışmasıyla esir olmaktan kurtulacağını zannederken hürriyetini Motora kaptırıldığını farketti.

Sanayileşmenin ferde ve topluma verdiği zararları görüyoruz; fakat halklar ve ırklar arasında genel bir uzlaşma çağını bize maki-neleşmenin açacağını farketmeliyiz. Dahası, bütün eski medeniyet teorilerinin çürüdüğünü, evvelki düşünce ve mantık temellerinin dahi sarsılmakta olduğunu idrak etmiyor muyuz? İnsan kendini ilâhî

(2) Kahire'den M.A. Shual'ın bize bildirdiğine göre 16.9.1936, günü gününe 5696 senelik Yahudi devresinin sonuna tekabül etmektedir.

vesayetten sıyrınca tamamen özgür sandı. Tekâmülünün tek vasıtası olarak kendi akıl ve muhakeme tarzını benimsedi. Kendi beyninin ürünü bu ilim yeni felâketler, yeni hastalıklar getirdi. Harplere ve ihtilâllere yeni techizat hazırladı. Avrupa ve bütün dünya şimdi, tarihin büyük istilâlardan beri tanımadığı milletler arası çarpıcı olaylara tanık olmaktadır: Ülkelerden bina ve hammaddelerin müsadere edilmesi, ırk kıyımları, halk göçleri...

En beklenmedik ittifaklar kuruluvermekte, en az ihtimal verilen milletler ayrılığı ortaya çıkmakta, dünya haritası aydan aya değişmekte. Kimse geleceği detayları ile kestirememektedir. Fakat gerçek olan şu ki, beşeriyet artık eski örtüsünü bulamayacak. Yeni bir denge sağlanıncaya kadar istikrarsız durumlar arasında bocalayacak.

HRİSTİYANLIK ÇAĞININ SONU

Unutmamak lâzımdır ki, piramit bakışı açısından, Hristiyanlık Çağı Büyük Galeri'nin tavanı ile son bulmaktadır: yani 27-28 Ekim 1912'den itibaren. Spiritüel yükseliş kubbe yükselişine, spiritüel düşüş rampa inişine tekabül etmektedir.

Bu görüntü Hristiyan kiliselerinin yüksek moral tesirinin gittikçe zayıfladığını, aynı şekilde Yeni Ahit'teki yedi kiliseyi temsil eden yedi oturma yerinin ard arda çöküşünü hulâsa eder. Bundan, İsa hareketinin son bulduğu neticesi çıkarılmalı mı? Henüz uzak bu. Fakat İsa'nın ilk öğretisi gayri ihtiyarî şekil değiştirmiş oldu ve maddî zaruretlere boyun eğdi. Kiliseler, saf spiritüel anlayıştan uzaklaştıkça akli ve şekli bir hüviyete büründüler.

Zaten hiç bir Kilise siyasî otoriteye iştirak hevesinden kendini kurtaramadı ve haklı bir karşılık olarak, kendi spiritüel önceliklerinin azaldığını gördüler.

VİCDANÎ DEVRENİN BAŞLAMASI

Sosyal din kurumunun bu tedricî ölümü ferdî vicdanın uyanışına büyük etki yaptı. İçten gelen bir ışık gittikçe büyüyerek geliştirdi.

Çeşitli -sadece dinî görünümünden ibaret olmayan- fert kendi spiritüel bağımsızlığı ile birlikte -sadece dinî görünümünden ibaret olmayan- spiritüel dayanışmanın da şuuruna varıyordu.

Geniş sosyal akımların gösterdiği gibi, Ruhun ferdi uyanışı bir topluluğun maddî çıkarı uğruna kanalize edilmek istenmiştir. Buradan yeni ve aşırı hükümet modelleri zuhur etti. Bolşeviklik, faşizm, nazizm; farklı dış yapılarına rağmen hepsi aynı şekilde ideal bir komünizme yönelmişlerdir. Böylece dünya hâlihazırda, ölmek istemeyen bir beşeriyetle (eski) doğmak isteyen (yeni) arasında bölünmüş durumdadır. İki toplum anlayışı aralarında çatışmaktadır ve durmak bilmeyen bu sürtüşmeden fert ortaya çıkacaktır.

1936 FERDİN ÇOĞUNLUĞU

Hiç bir otorite ferdi üstün kılmayı düşünmez, bilakis onun vasıtasıyla otoriteyi büyütme meyleder. Bu yüzden ferdi ufaltmaya yönelik gayretleri onu kızdırır ve kendisinde büyüklük mayalarının oluşumunu hazırlar.

Otoritenin maddî baskısı ne kadar artarsa fertteki spiritüel gelişme o derece ehemmiyet kazanır. Piramit'in iki alt dehlizi ile sembolize edilen, özellikle içten ve dıştan yapılmakta olan bu çift harekettir.

Hristiyanlık Devri sona ermekte, baskı zamanları başlamaktadır. Ve insanlar, 1918'den 1928' e kadarki geçici mütareke hariç, sırasıyla Dünya Harbi'ne, dünya pazarları için ekonomik mücadeleye, şimdi de harp eprövüne maruz kalmışlardır.

Fakat, 1909'dan beri, Piramit'teki Büyük Basamak'tan itibaren, fert doğmuş bulunuyor. Son imtihanlar esnasında o kendi kendisinin şuuruna varmıştır. Nihayet, spiritüel özgürlüğünü 1936 Eylülünde gerçekleştirmiştir. İsa'nın, mistik doğuşundan otuz sene sonra rüştüne erişip görevine başlaması gibi, ferdin, Piramit'te Kral Odasından ayrılıp güney duvarına yönelmesi ile sembolize edilen, kendini bulma tarihi olan 1939 şaşkırtıcı değil midir?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KRAL ODASI

İşte nihayet, 15-16 Eylül 1936'dan beri Büyük Piramit'in geçit ve odalarının bilinen sisteminde son odayı temsil eden Kral Odasındayız.

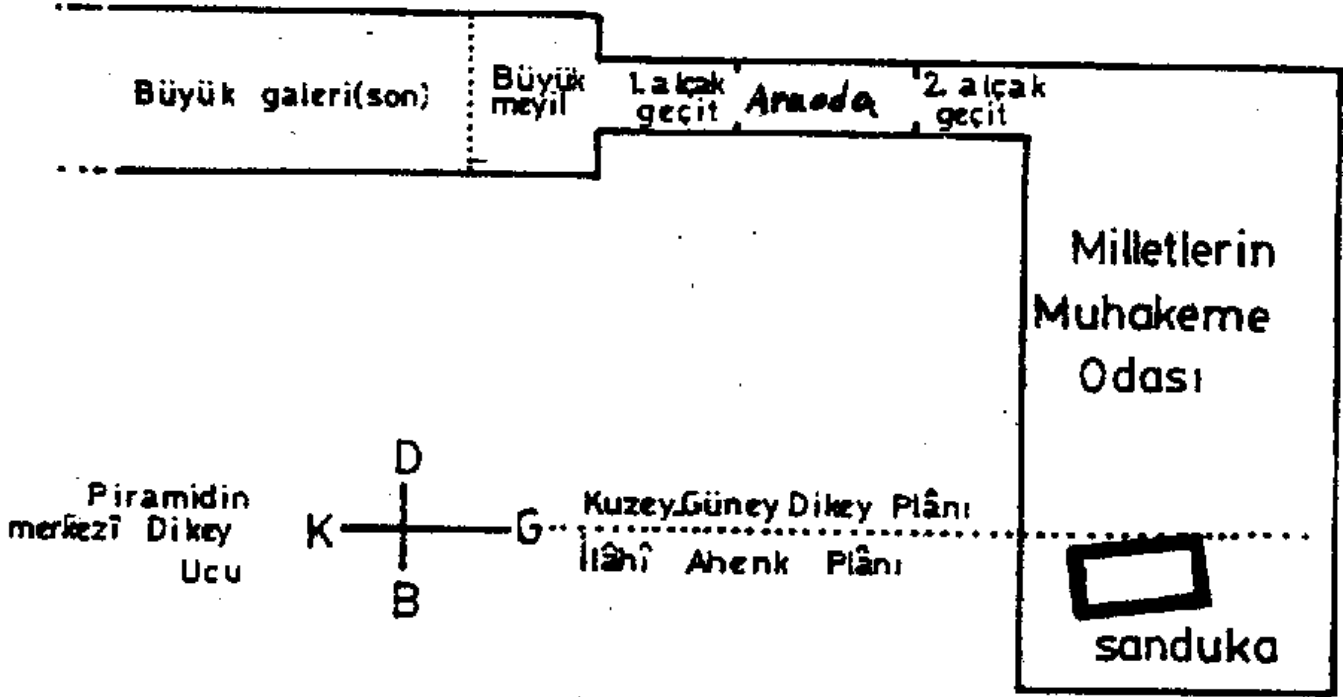
Nisbeten yakın bu menşe adlandırması niçin? Çünkü son inisiyeller kaybolduktan sonra sıradan kişiler büyük taş sembolüne, bir parça büyük de olsa, diğerleri gibi alelade bir türbe gibi baktıklarından.

Firavunların kendilerine muazzam mezarlar inşa ettirdikleri, bir çok piramidin kendilerine gömülme yeri olarak kullanıldığı doğrudur. Fakat Büyük Piramit için böyle bir tespit söz konusu değildir. Bilakis, her şey ve bilhassa Mısır'ın Ölüler Kitabı ispatlamaktadır ki, dehliz nizamı çok yüksek bir sembolizmi işaret etmekte; iç yapının başlangıçta bir inisiyasyon yeri olduğu anlaşılmaktadır. Yeniler için Kral Odası olan Firavun Odası ile aynı şekilde, altta bulunan ve Büyük Basamağın hafifçe doğusunda (Ufkî Geçit'in ucunda) yer alan ikinci doğuş alanının "Kraliçe Odası" adını almasının gerçekte bir alâkası yoktur.

Bununla beraber, kurucularının niyetlerine karşılık olmayan bu adlandırmaları, okuyucuyu tedirgin etmeden, sık sık kullanacağız.

SONDAKİ ODA

Burada son Yüksek Oda'nın boyutlarını hatırlatalım:

Alt dehlizler, ara oda ve kral odasının plânı.

Uzunluğu 10.46 m.'dir. Genişliği 5.23 m. ve yüksekliği 5.58 m.'dir. Sistemin hiç bir noktasında böyle orantılar çıkarılmıyor. Yalnız Büyük Galerinin (zaten çok dar) daha yüksek bir kemeri var, çünkü tavanı yerden 8.60 m.'lik mesafede.

Dehlizlerin sonunun plânı ile bizzat odanın içinde girişin kronolojik miyasa ekseninde, tamamen odanın solunda ve hemen kuzey-batı açısında yer aldığı görülecek. Girişin karşısında genişliğin sınırı olan güney duvarı bulunuyor. Uzunluğuna olan inkişaf münhasıran sağda, doğu duvarı istikametinde oluyor.

Bir başlangıç değil, bir sonuç olan Kral Odası'nda başka hiç bir kapı bulunmuyor. Bu yüzden, kronolojik bütünlüğü içinde, ona verilebilecek gerçek ad "SONDAKİ ODA"dır. Mısır'ın "Ölümler Kitabı"nın hâkim plânı ve sembolik veriler kabul edilirse Âdem'in büyük sırrının çözümü hâlen içinde bulunduğumuz Kral Odası'nın

dört duvarı arasında mevcut olduğu ihtimali görülecek.

Tarih probleminin verilerini daha yakından ele alacağız.

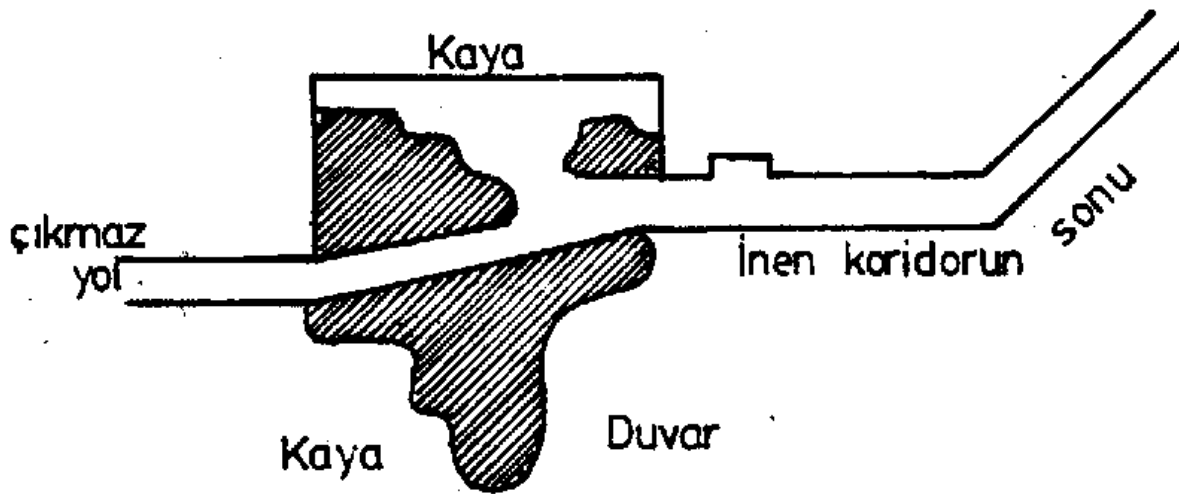
AD VERMELER

En çeşitli advermeler Kral Odası'na olmuştur.

Ölümler Kitabı'nda ve eski Mısır kaynaklarından beşten az olmayan ad bulunmaktadır. Bunlar: "Büyük Şark'ın Odası", "Sırrın ve Açık Mezarın Odası", "Doğudan gelen Hakikî Işığın Dönüşü", "Kutup'un, Ölümün ve Mezarın Yanyana Birlikte Oluşu", "Milletlerin Arınma ve Yargılanma Salonu"dur. Çeşitli ifadelerine rağmen bu çağrılar uyumlu değildir ve hemen göreceğiz ki piramide ait şifreler içinde bunlar yalnız mana itibariyle birbirlerini tamamlamakla kalmıyorlar, aynı zamanda Yahudi Kehanetindeki "Çağın Tüketimi" ve "Her şeyin ihya edilmesi" devrelerine de bağlanabiliyorlar.

YERALTI ODASININ ROLÜ

Kral Odası üzerine kurulu çeşitli hipotezleri incelemeden evvel, dehliz nizamı bölümlerinden belki en az araştırılmış olan yeraltı odasını aydınlığa çıkarmak gerekecektir.

Yeraltı odasının kesiti.

Doğrudan geçildiğinde Kral Odası'nın ne tabanında, ne tavanında, ne doğu ve batı yönlerindeki duvarlar üzerinde tabii olarak aktüel bir tarihle irtibatlandırılabilir mimarî bir detay çıkarılmasına karşın, dehlizler ve üst odalar topluluğuna göre yeraltı çukur bölgesinden alınabilecek daha çok bilgi vardır.

Taş içinde yapılan bu sembolik gezinin başlangıcını unutanlara hemen hatırlatalım ki, Piramit'in giriş dehlizi, onaltıncı basamakta, evvelce (Sultan El-Memun'un tecavüzkâr hareketinden önce) kutsal sayılan dörtyol ağzına iner.

YOLLARIN KESİŞMESİ

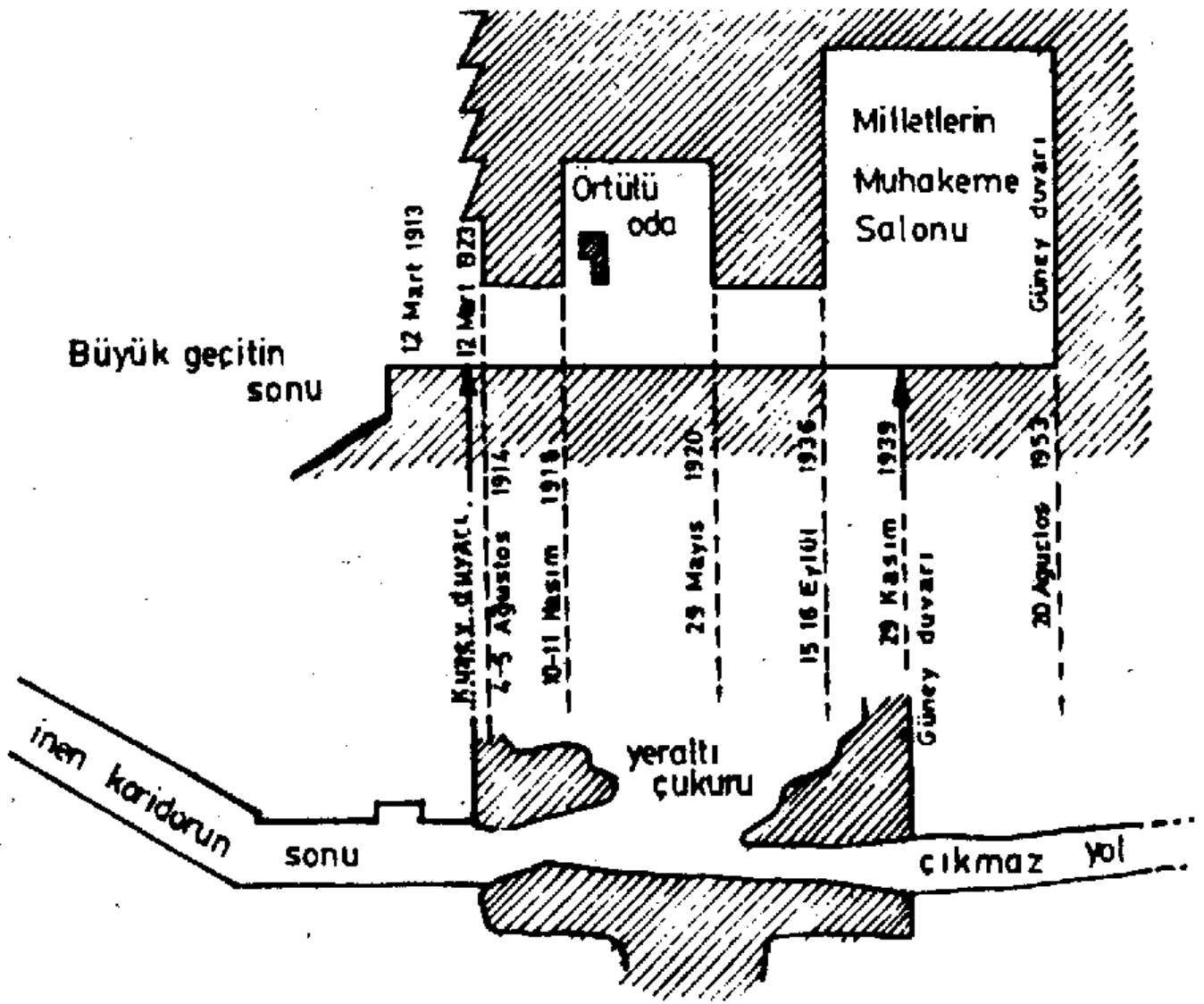
Orada iki yol ziyaretçilerin önüne çıkar. Yükselen Dehliz, inişiyasyon namzedine Büyük Galeri ve üst kata kadar spiritüel basamağı tırmanma gücünü verir; Alçalan Dehliz ise Piramit'in temel seviyesinden 30 m. kadar derinliğe ulaştıran yolu gösterir. Bu yerde Büyük Galeri'den 1557 pus'luk bir yükseklik oluşur, yani Hristiyanlık çağının 1557 yılına (3) inmekte olan geçit düzleşir ve yeraltı çukuruna ulaşır. Bunun incelemesini yapacağız.

1913'ten 1939'a toprağın katları arasında kazılmış bu yeraltı odası, dehlizler ve odalar genel nizamına uygun olarak bir kuzey duvarını ve bir güney duvarını ihtiva eder. Eğer bu iki duvardan iki dikme çıkarılırsa, şekil yedide görülecektir ki onlar kronolojik bir mikyasla mükemmelen tarif edilmiş bir devreyi çevrelemekte ve 12.3.1913 (Büyük Harbin gizli hazırlıklarının gerçek başlangıcı) ile 27.11.1939 arasını içine almaktadırlar. (4)

Biraz daha aşağıdaki dörtyol ağzında, kronolojik mikyastaki İsa'dan evvel 1000 yılına tekabül eden noktada inmekte olan dehlizde Piramit'in temel duvarcığı terkedilmekte ve yerini büyük kayaların yerleştirilmesi almaktadır.

(3) Bu tarih Reform'un meşru olarak tanınmasına tekabül edebilir. (Augsbourg Sulh'u 1555 Luterciler için; 1555-1564 Kalvenciler; 1564 Anglikanizm için)

(4) Bu konuda, Büyük Piramit'in Sırtı kitabı okuyucularından M.Maurice Maignent'nin ilginç hesabını naklediyoruz. Okuyucumuz ikinci alt geçidin uzunluğunu (2.56 m) birinci alt geçit uzunluğuna bölmüş (1.32 m.) ve 1.93939 elde etmiş. Yani 1939 yılının 3 Eylülü: 2. Dünya Harbi'nin başı.

Yeraltı odasının kehanet mikyası ile uygunluğu.

İkiyüz metreden fazla süren bu inen dehliz yer altı mağarasına varmaktadır. Mağaranın mimarisi inanılmaz biçimdedir, zira burada her şey tersine inşa edilmiştir. Tavan yerde, buna karşılık döşeme tavan görünümündedir. İnisiyatik sembolizm burada insanların çılgınlaşmasını ve duvarlarda yürüyen sinekler gibi, kanlı bir öfke içinde birbirleri ile vuruşmasını tasvir etmektedir. Buradan Davidson ve Habermann'ın öngörmedikleri alegorik bir sonuç: Yeraltı odasının duvarlarından çıkılan iki dikmenin sınırladığı alana tekabül eden olaylar, değerleri alt üst olmuş beşeriyetin aynı devresine irtibatlandırılacaktır.

27.10.1939

Yeraltı odasından çıkılan bu dikme uzantısının, Kral Odası

yer seviyesindeki kesişme yerinin karşılığı olan 27.10.1939 tarihinin manası nedir? Şu satırları yazdığımız sırada, ikinci alt dehlizin İkinci Dünya Harbi ile çakışması yapılmadan kehanet kronolojisinin politik ve askerî olaylara tatbik edilemeyeceği inkâr edilmez.

27.10.1939 tarihinin akla uygun yorumu karanlık devir ile spiritüel anlayış devrini ayıran bir tarih oluşudur.

Bununla beraber, bir hipoteze göre, yirmiyedi sene süren bir çılgın hazırlanışın 1939'u takip eden bir çıkmaza gelişi, yani bu durumda sonun bir başlangıç oluşudur. Lâkin, alt odayı karanlık ve yıkıcı güçlerin, üst odayı aydınlık ve yapıcı güçlerin ifadesi olarak kabul etmek daha yerinde olacaktır. Böylelikle beşerî plândaki iyi ile kötünün çatışması sembolize edilmiş bulunacaktır.

Şüphesiz bu çatışma her zaman mevcut olmuştur.fakat ikinci harpteki kadar had safhaya ulaşmamıştır. Aydınlık çağı, yani 1936'dan 1953'e giden ve çağdaş bir hükümet adamının "ter, göz yaşları ve kan" diye adlandırdığı tedricî bir aydınlanma, uyanma devresi. Ve bu onyediyedi sene yeni Evrensel Tufan üzerine, ittîfak işareti olarak konulmuş mitik gökkuşağını oluşturmaktadır.

AYDINLIK ZAMANI

Bu genel uyanmanın hemence problemlerin çözümüne, evvelki karmanın yerini ahenge bırakacağına hükmetmemelidir. Beşeriyet ideal plâna ulaşmak için daha çok yol alacaktır.

Gerçek olan, 1936'dan beri ve bilhassa 1939'dan itibaren uluslararası kötü niyet ve teşebbüslerin insanların çoğunluğu tarafından artık unutulamayacağı ve süresiz takbih edileceğidir.

Dünya'nın hile ve melânet güçleri gittikçe daha az entrika ve desiseye baş vurma imkânını bulacaklardır. İyi ve kötünün hemen ayırt edilmesi için iyi olanla kötü olan toplum önünde sergilenecektir.

ÇIKMAZ VEYA DÜŞÜK DEHLİZ

Netice olarak, bütün ulusal ve uluslararası çılgınlıklar bir anda bitmeyecektir. Alt ve üst arasındaki paralelliği takip edersek, yer altı odasının son duvarı ötesinde ve güney istikametinde gittiği cihet bir anda belirsizleşen ufku ve alt bir dehliz başlangıcının ayrıntılarını görürüz: Kısa bir yürüyüşten sonra da kaybolan bu dehlizin, evvelce Sfenks ve Nil ile bağlantılı olduğu hipotezi ortaya sürülmüştür.

1936 HARPLERİN SONUNU BİLDİRMİYORDU

Bu, 1936'nın ilk üç ayında altıncı baskısı yayınlanan The Great Pyramid adlı eserin önsözünü tamamlayan Davidson'un yazdıkları ile teyid olunmuştur: "Büyük Piramit'in kehanetleri konusundaki bazı hatalı yaklaşımları düzeltmek için hemen şunu söylemek gerekir ki, 15-16 Eylül 1936 tarihini beşeriyet için harplerin sonu diye yorumlamanın hiç bir nedeni yoktur. Bu tarihten 20.8.1953'e kadar süren Kral Odası devri milletlerin yargılanması, 'Açık Mezarın Sırrı'nın' ifşa edilmesi ve ilâhî merkez plânına dönüşü içine alır. Bu devir, çekirdeğini Anglo - sakson halkların oluşturduğu yeni dünya nizamına ait milletlerin tehlike ve güçlüklerden korunacağı, harp ve karışıklık taraftarı güçlerin ilâhî müdahale ile nihaî olarak mağlûp edilecekleri süreyi göstermektedir."

ÇAĞIN TÜKENİMİ VE YENİDEN İHYA

Aynı yazara göre, Büyük Galeri'nin toprak çizgisi uzatılırsa, alt birinci dehlizin toprak çizgisi ile hayalî kesişmesi 2.11.1924 tarihini ortaya koyacaktır. Ve İbrani sembolizmine yaklaşık Mısır sembolizmi, Büyük Basamak'tan Kral Odası'na kadar olan yerin

ufkî plânını "Çağın Tükenimi" ve "Yeniden İhya" olarak benimseyecektir.

Bu tarih, Davidson'a göre, bu tükenim ve yeniden ihyaların son devresinin başlangıcını kaydetmektedir. Yorum şöyle olabilecektir: 1936'dan 1953'e uzanan devrede her şey yavaş yavaş kendi yerine dönecek.

BEŞERİYETİN İSTİKAMETİ NE OLACAK?

Dünya'nın hiç bir devresinde hadiselerin akışı böyle ıstıraplı işaretler ve benzer görüntülere bürünmemiştir. Beşeriyet bir çeşit tesviyeden geçmektedir. Eğri olan doğrulacaktır. Yuvarlak olan düzelecektir. Bütün sosyal birimler son molekülüne kadar kabuk değiştireceklerdir. Nasıl? Ne zaman? Nerede? Bunların cevabını şu hesapların mütevazi ölçüleri içinde arama denemesi yapılacaktır.

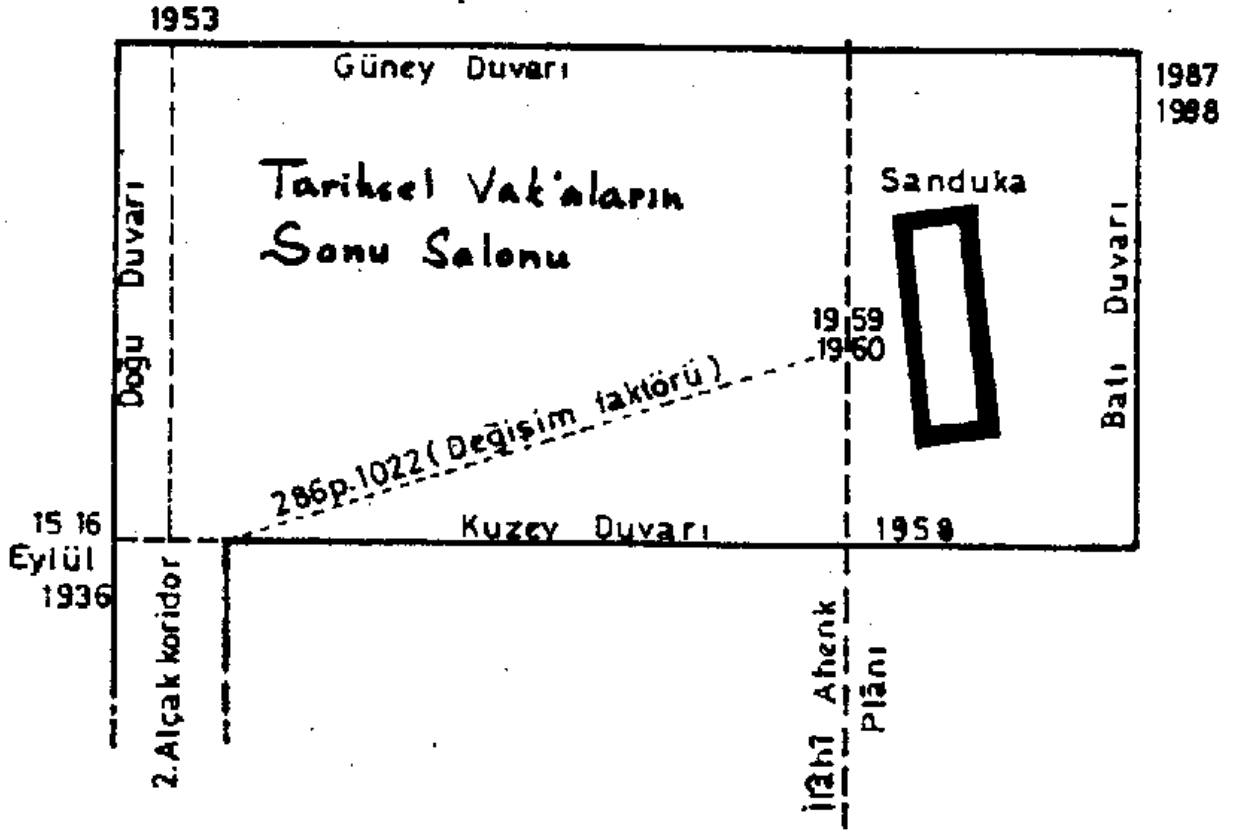
Tekrar, Kral Odası'nın eşiği olan 15-16 Eylül 1936'ya dönem ve verdiği imkânları görelim. Bu noktada her şey önünde bulunduğumuz salonun istikameti ile tayin edilmiştir.

Başlıca üç yol bize bahşedilmiştir. Ya beşeriyet batı duvarının solunu tutarak karşıdaki duvara doğrudan doğruya yürüyecek ve o zaman aşılmaz granit kaya yığını tarafından durdurulacak, 1953'te; ki bu durumda doğu duvarına doğru sürülmek zorunda kalacak, yani 1987-1988 senesine doğru, ya da Odaya girer girmez hemen doğuya doğru ikiye ayrılır ve 1958'de ahenk çizgisini tutabilir. Veyahut, eşikten itibaren sandukanın ortasına doğru yönelir ve 1960 Temmuz'unda ona ulaşır. Bu tarih kaydedilmelidir, zira orda 286.1 piramit pus'u vardır (yani Piramit dehliz nizamının ondalık rakamı); başka bir ifade ile (bir pus otuz günlük bir aydır) Kral Odası'nın eşik kısmı ile sandukanın en yakın yeri.

Pek tabii, iki tekâmül süreci arasında başka yolların bulunması da mümkündür ve hatta öyle görünmektedir ki, beşerî tekâmül zikzaklar çizerek tecelli etmektedir.

MİLLETLERİN YARGILANMASI VE ARINMASI

Ölümler Kitabı sembollerinin ışığında ve Piramit'in iç nizamı-

Kronolojinin sonu ve farazi istikametler plânı.

nın göstergesi altında, apaçık olan bir şey varsa o da Kral Odası'nın Milletlerin Yargılanmasına işaret ettiği'dir. Şayet bu herkes için bariz bir husus değil denirse, son senelerin hadiseleri karşısında bu tavrın ancak körlükle izah edilebileceği karşılığı verilir.

Dünyanın (ve bilhassa Avrupa'nın) bu zamanki davranışının insanlık tarihinin hiç bir devresinde benzeri bulunmadığını hiç kimse reddedemez. En derin spiritüel çalkantılar en geniş politik çatışmalarla maske edilmişlerdir. Dünya dengesinin artık hiç bir tutanak noktası yoktur. Bütün eski değerler çığnenmiş veya bir kenara konmuştur. Doktrinler ve medeniyetler çatışmakta veya çarpışmaktadırlar. Hiç bir zaman bu kadar hürriyet ve adaletten bahsedilmedi ve hiç bir zamanda hürriyet ve adalet bu derece az görülmedi.

ARMAGEDDON SAVAŞI

1936'dan beri ,milletler savaşı gerçekten başlamıştı. Bütün

dünya tehditlerin uğultusunu ve silâhların şakırtısını duymuştu.

Kral Odası'na girildiğinden itibaren beş kıtanın politik satranççı altüst oldu. Dünyanın bir kısmında meydana gelen bir hadise hemen diğer bölümde yankılanmaktadır.

Tarafsızlık artık mevcut değildir. Kendi köşelerine çekilmiş halklar her an maceraya sürüklenmek riski altındadırlar. Zira zamanımızın başlıca karakteristiği eskiden yapılmış, ortaya konmuş her şeyi değersiz saymaktır ve bütün hesaplar sıfıra münce olmuştur. Gerçekten, milletlerin günah ve sevaplarının teraziye konduğu büyük imtihan zamanı içindeyiz. Dünya bir maden kazanı içinde ısınmaya bırakılmış gibi.

Erimiş hâldeki kütlenin bünyesinden sayısız kaynamalar hasıl olacak. Yalnızca, büyük patlamaların sarımadığı Büyük Alşimist, o karışımın kıvamını ve ondan elde edilecek şeyi biliyor.

SULH'UN PRENSİBİ

Kalplerinde sulhun izi yokken insanlar "Sulh! Sulh!" diye bağıyorlar. Sulh ancak, önce fertlerinde bulunursa, bütün dünyada hüküm sürebilir. Oysa fertlerde yerleşmiş olan sulh değil, korkudur. Ve nefret korkunun kızıdır.

"Gerçekte," diye haykırıyor Hubermann, "dünyanın ruhu, sevgi içinde olan İsa'nın ruhu ile harp hâindedir."

"Eğer torpillerin, tüfeklerin, süngülerin savaşı 11.10.1918'de sona erdi ise; (5) makinaların, ticarî malların, bankalarınki bütün şiddeti ile devam etmiştir. Her ne kadar merkez imparatorlukların askerleri mütareke yapma zorunluluğunu duymuşlarsa da, ekonomik mücadelede henüz böyle bir mütareke ilân edilmedi. Avrupa, Amerika ve bütün diğer ülke halkları, aralarında bu mücadeleyi sürdürüyorlar. "Savaşlarda bir şövalyelik ruhu vardır; fakat borsada, piyasada, ticarî sahada böyle bir şey yoktur." Savaş alanında mağlûplar galipten insanî bir barış antlaşması elde edebilirler; lâkin sanayi ve ticarî rekabet sahasında lütuf bağışlama yoktur. İş dünyasının özdeyimleri: "Kurt kurdu yer", "Başkasından daha iyi fiyata satmak", "Kaybeden rakip silinir".

(5) Bu sözler şimdiki zaman için de geçerlidir.

İşte modern medeniyet budur. Yani Orman Kanunu...

Hâlbuki Sevgi kanunları: "Senden sonrakini kendin gibi sev", "Sana yapılmasını arzu ettiğin şeyleri sen de başkalarına yap", "İ-lâhî! Bize borcu olan ve hakaret edenleri bağışladığımız gibi, sen de bizi borç ve günahlarımızdan azat et.",

Sulh zamanı denilen, gerçekte iki harp arasında Winston Churchill'in yazdığı "İki bin senelik Hıristiyanlık ve gerek kültür gerek moral olarak meydana gelmiş büyük terakkilerden sonra, inanılmaz tahrip gücündeki silâhlarla donatılmış yirmi milyon asker ve yetiştirilmiş ihtiyat kuvveti, Avrupa'nın birleşmemiş yirmi altı devletinin kiskanç sınırlarını korumak için mi lüzumlu olmuştur?" sözleri endişe verici değil midir?

Trajik gerçek budur ki, insan esası unuttu ve ilâhî temelün dışında modern binasını kurdu.

İdare edilenlerin kalpleri değişmedikçe hükümet şekillerini değiştirmek boşunadır.

Herkesin aç gözlülüğü, korkusundan daha fazladır ve fertlerin egoizmi milletlerin bencilliğini tevlit etmektedir.

Beşer için faydalı olanların sadece insan beyni ile açıklanamıyacak kadar karışık ve kompleks bulunduğu gittikçe daha açıklığa kavuşmaktadır. Küçük hükümdarların başı, üzerindeki Bu Dünya'nın Büyük Hükümdarı'na boyun eğmelidir.

Lâkin onun hükümranlığı aniden olmayacak. Onun beklenti içinde hazırlanması lâzım.

Sulhun Prensi vakti saatinde halklar ve milletler içine gelecek.

BATIDAN GELEN HAKİKÎ IŞIĞA DÖNÜŞ

İnsanların kinlerinin karşısında yükseldiğinde tanıyacakları göğü yap! İnsanların spiritüel cılızlığı o derece büyük ki, bu gök görüldüğünde çoğu onu inkâr edecek. Büyük ışık muhakkak ortaya çıkacak; lâkin hangi şekil ve şartlar içinde, kimse bilmiyor.

Mısır sembolizminin tek göstergesi odur ki, bu hakikî ışık batıdan doğacak. Kendine dönüş kelimesi manadır. Çünkü daha evvel görünen bir ışığı bildirir ve bu İsa'yı doğu menşeli olarak tanıma alışkanlığı olanlar için fazla teşevvüş veren bir unsur değildir.

Bu konuda çok şey söylenecektir. Kilise muhayyilesinin sarışın İsa tasavvuru belki eski tradisyonun bir hatırasından ibarettir.

SEÇİLMİŞ KAVİM

Gerçek ışığın geleceği bu batı nerededir? Avrupa'nın klâsik batılıları Fransa, İspanya, İngiltere midir? Söylendiği gibi, uzak-batı olan Amerika mıdır?

Anglo-sakson yazarların çoğunluğu, son zamanların kârını kendi ırklarına maletmektedirler. Burada bir çeşit spiritüel milliyetçilik idraki karşısındayız. Ahit'teki "Seçilmiş Kavim" sözü ne onun, ne bunundur. Zira her millet hem etnik, hem de spiritüel bir karışımdır.

İyiler, kötüler, büyükler ve küçükler, körler, açık gözlüler her devir ve her ırk için bahis konusudurlar!

HALİHAZIRDA PİRAMİT'İN GEÇİT NIZAMI ÜZERİNE BİLİNENLER BİR KAĞIT YAPRAĞI KALINLIĞINDADIR

Burada, geometrik ve mistik olduğu kadar, aynı zamanda mantıkî ve sezgisel olan Piramit'in merkez problemini inceleyeceğiz.

Piramit'in iç problemi üzerine eğilenler için en çarpıcı tespit, oda ve dehliz nizamının ahenkli yönlendirilmiş olmasıdır.

Bütün sistem kuzey-güney istikametindedir. İnen Dehlizler, Yükselen Dehliz, Ufkî Geçit, Kraliçe Odası'nın Eşiği, Büyük Galeri, Büyük Basamak, Alt Dehliz ve Ara Oda, Kral Odası'nın Eşiği; hepsinin ekseni aynı istikamet içindedir ve dahası o derece birbirleri üzerine ayarlanmışlardır ki, en ufak bir sapma yoktur. Başka bir ifade ile bütün dehlizler nizamı Piramit kesitinin aynı şakulî plânında toplanmış bulunuyor, kuzey-güney merkez plânına nazaran, 286, 1022 piramit pus'u hesabıyla, bu olağan dışı durum hâliyle pek çarpıcıdır; zira dev bir el şayet Piramit'i dehlizler nizamı ekseninde şakulî olarak bölüyorsa, bu nizam hakkında hâlen bilinen şey, üç odanın zayıf yayılışı dışında, eşit olmayan muazzam iki bölmenin her bir yüzeyine münhasır bulunacaktır.

Piramit hacminin ihtiva ettiği diğer şeyler henüz meçhuldür. Araştırmamız ne kadar uzatılırsa uzatılsın Büyük Piramit'in kütle hâlindeki bütünlüğünde görülen odur ki, zamanımız çok sınırlı bir inceleme sahasına maliktir.

Şüphesiz gelecek nesiller daha geniş imkânlarla sahip olacaklardır. Fakat, bugün için bilinen kısımların yaptığı ifşaat, görünüşe göre, daha ziyade devrimize hitap etmektedir.

İLÂHÎ AHENK PLÂNI

Bu durumda Kral Odası ile Kraliçe Odası nasıl ayırdeğilecek?

Bildiğimiz gibi Piramit, geometrik olarak, iki şakulî merkez plânı ihtiva etmektedir; yani inşaatı eşit parçalara bölen ve abidenin ortasında, tabanın ortasından ideal noktaya çıkan dikmenin üzerinde karşılaşan iki plânı. Bunlardan biri Kraliçe Odasını ikiye bölen doğu-batı merkez şakulî plândır ki, onun büyük kısmı batı istikametindeki geçitler ekseninden taşmaktadır.

Bu aynı plân, Büyük Basamak üstündeki katı doğrudan takip eder ve ona mühim bir yer sağlar. Diğeri kuzey-güney merkez şakulî plândır ki, batıya doğru bir kaç metrelik eksiklik yüzünden Kraliçe Odasına kavuşmamaktadır.

Oysa, kuzey-güney merkez şakulî bu plân, Mısır sembolizminde, İlâhî Ahenk Plânı olarak vasıflandırıldığı ve Uluhiyet ile irtibat tesis ettiği için en üstün kabul edilendir. Burada Kral Odası'nın dikkate değer yayılması (10.46 m. aynı istikamette Kraliçe Odasının hemen bir misli) inşaatçıların uzun uzun düşünüp yaptıkları bir hesap olarak ortaya çıkıyor. Beşeriyet dehlizler nizamı içinde angaje olduğundan beri hiç bir yerde ilâhî ahenk plânına ulaşamadı ve sadece 15-16 Eylül 1936'dan itibaren, katî olarak sağa dönmek ve istikameti içinde kendine yön vermek imkânına sahiptir.

286, 1022 piramit pus'u rakamları insanın katetmesi gereken yolu temsil eder. Bir defa eşik aşılnca (15-16 Eylül 1936) şu hükme varılabilir ki, bu, 286.1 pus sayısının anlamı keşfedilmedikçe insan ve Allah arasındaki duyarsızlığın gerçek kesafetini hesaplamak imkânsız olacaktır.

AÇIK MEZARIN SIRRI

Kral Odası, uzantılarının birinde taştan bir çeşit yatak arzemesi sebebiyle, bir başka sembolü içerir. Bu yatak porfir veya kırmızı granittendir. "Büyük Piramit'in Sırrı"nda gördüğümüz gibi perdah ve parlatılması mükemmeldir ve boyutları 1.97 m. uzunluk, 0.68 m. genişlik ile 0.85 m. yüksekliğe erişmektedir. Yatağın (sanduka diye de adlandırılmaktadır) kapağı yoktur; teknik bir model olan yontumu üst kısımda bir kapak yeri için herhangi bir kapatma öngörmemiştir. Bir firavunun vücudunu hiç bir zaman barındırmadığından ona verilen lâhit adı sadece tradisyona aittir.

Aynı şekilde bu yatağın önceden yapılmadığı, Kral Odası'nın yapımıyla birlikte inşa edildiği, (zira 70.000 pus küplük bu kaya parçasının bu mevkie çıkarılması bir problem olurdu) Piramit'in bu civardaki oturma yeri ile beraber ortaya konulduğu gösterilmiştir. Mezar fikri Mısır sembolizmi dolayısıyla atfedilmiştir. Bu hatalı Lâhit vasıflandırması sebebiyle "Ölümler Kitabı" burayı "Açık Mezarın Sırrının Odası" diye adlandırmıştır. Şunu iyi bilmemiz lâzımdır ki, burada asla kapağı olmamış bir mezar bahis konusudur ve o, her şeyden evvel, ölüme karşı hayatın, yeniden dirilişin sembolüdür.

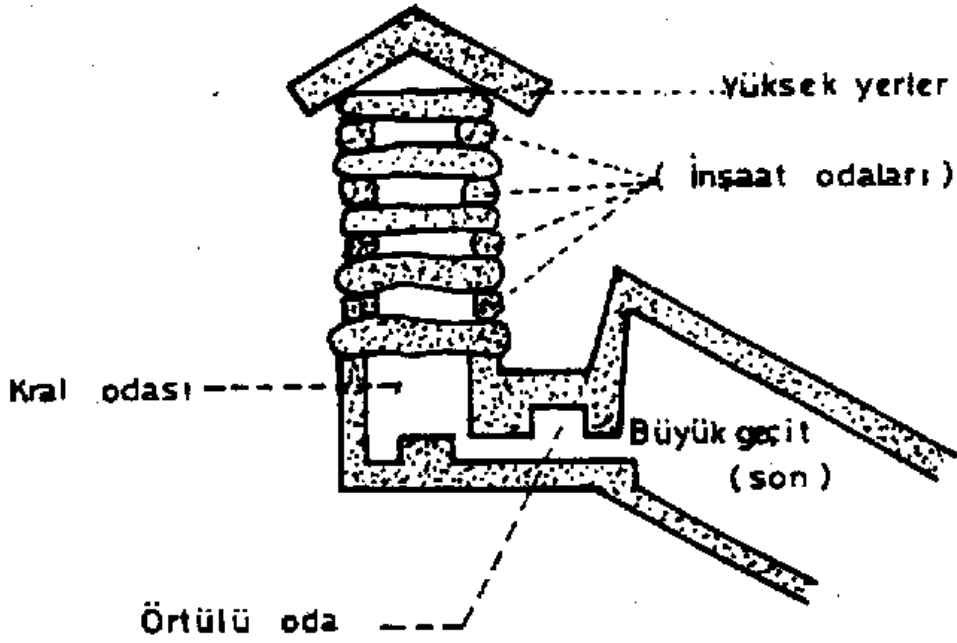
ÖLÜMÜN SAHİBİ

Eski Mısır'ın cenaze ritüelinin son çağrısı karşısında bu yorumun doğruluğundan kim şüphe edecek? Bu ritüel, Piramit'in oda ve dehlizleri arasındaki uzun yolculuğun son aşaması ile birleşir.

Görünen o ki, hakikî ve mecazî manada inisiye namzetlerinin dibinde yayıldıkları bu sanduka, yeniden dirilişin geçici yatağını temsil etmektedir.

Osiris'in dogması ve Diyanisos dogması, İsa dogması ile evrensel mistisizm arasında birleşmektedirler. Anlaşılması gereken husus: Sanduka niçin İlâhî Ahenk Plânından (yani daha batıda) uzaktadır ve niçin hafif dolambaçlı yerededir?

İlk sır oldukça şeffaf görünmektedir. Beşeriyet yeniden diriliş sembolüne ancak İlâhî Ahenk Plânını katettikten sonra varabi-

Yüksek plânın gizli bölgeleri.

lecektir ki, onun görünmez perdeleri Kral Odasını eşit olmayan iki parçaya ayırmaktadır. Doğu kısmında-Odanın girişi dahil-en büyük bölümü bulunmaktadır. Fakat bütün bu bölüm boştur.

Ahenk Plânı çizgisinin ötesinde sanduka bulunur ki, Piramit geleneğinde hiç bahsedilmeyen yegâne möbledir.

Odanın duvarlarına göre eğik olan sandukanın kronolojik bir değer taşıması mümkündür; son zamanlar içinde insanlığın endişe verici gidişine gösterge teşkil edebilir. (Yer sarsıntısı sonucu bir "kayma" da olabilir.)

YÜKSEK PLÂNIN GİZLİ YERLERİ

Kral Odasının üstünde kesintisiz bir dizi geniş çukurlar bulunur ki, onlara "İnşaat Odaları" denilmektedir. Görünen mimarî sebep bu derece geniş abidenin bir çöküntüye uğramasını bertaraf etmektir. Böylece, inşa edenler geçmiş asırların bilgisinin devamını istemişlerdir. Ve gerçekten de tabii afetler yapıyı etkilemişlerdir. Bilhassa çağların akışı içersinde büyük depremler piramitleri zirveden tabana kadar sarsmışlardır.

"Bu inşaat odaları"nın sayısı dördür ve hacimleri tabandan

çatıya doğru azalmaktadır: öyle ki çöküntü ve aşınmaya azamî ölçüde karşı koymaktadırlar.

Dünyamızın ilk zamanlarında böyle bir abideyi dikerek kendilerine mahsus orjinal hesaplarla zamana kadar ayakta tutabilen insan üstü denilebilecek bu mühendislere hayran olmamak elde değil.

Şüphesiz, ilk kitabımızda da naklettiğimiz gibi, daha sonraları koruyucu tedbirler alınmıştır, fakat piramit koruyucularının bu müdahalesi ancak ilk plâna göre elde edilmesi gereken bilgi ile mümkün olmuştur.

Lâkin , sembolik olarak, üçgen ve dam şeklinde bir çeşit özel donanın biçiminde yukarıya monte edilmiş bu dört üst odanın manası nedir?

Şimdiye kadar burası Yüksek Plânın temsilcisi diye görülmüştür ve İlahî sırta erişilen bu Ulvî Yerlerin aynı zamanda yer altı odasına bir karşılık teşkil ettiği sanılmaktadır. Yukarıda, cezbedici aydınlık güçler, aşağılarda geriletici kör kuvvetler. Ulvî güçler ve aşağılık kuvvetler. Bu ikisinden anlaşılan şey onların mücadele sahasında bulunmaktadır. Abidenin yarıkları bu iç mücadelenin duvarlaşmış temsilini oluşturmaktadır.

SİĞİNMA ALANI

Piramit kesafeti içinde sembolik yolculuğun bu uç noktaya varmış olmak, bizi Anglo-sakson yazarların tezini gözden geçirmeye zorluyor.

Onlar için, 1936 senesinin 16 Eylül'ünün astronomik yeni ayı Kral Odasında "Büyük İsrail Topluluğunu" ve "Yeryüzündeki Hasadın Dönüşü"nü haber vermektedir.

Onlara göre, Kral Odası kullanılmamış sığınmağı temsil etmektedir. Eski rumuzlu metinler inşaat odalarına "Üst Plânın Kutsal Yerleri" adını vermişlerdir. Bu vasıflandırmayı onlar Psalmiste'in "Üst Plânın himayesi altında oturan Kaadir-i Mutlak'ın gölgesinde dinlenir" şeklindeki ünlü sözüne yaklaşırlar. Aynı şekilde İsrailin sığınma Yerine dönüşü İsa'nın şu satırları ile sembolize edilmiş görünmektedir: "Açımız kapıları, hakikati koruyan kavim oraya gi-

recek... Git halkım, odaya gir ve arkandaki kapıyı kapa; ölke ve hiddet geçene kadar bir müddet saklan. Zira bak, ebedî olan, yeryüzündeki suçluları cezalandırmak için yerinden ayrılıyor"...

Nihayet, Danyel'in iyimser kehanetini hatırlatıyorlar: "Binüçyüzotuzbeş gününü bekleyip o güne ulaşacak kimselere ne mutlu!"...

Bir gün sene hesabıyla, aynı yazarlar 1280 ay senesi veya 1292 güneş yarı-senesi elde ediyorlar ve (Ömer Camii'nin tamamlanma tarihi olan) devrimizden 639 senesine ilâve ediyorlar: böylece 1936 tarihine ulaşıyorlar fakat ne oyunlar pahasına! Bu yakınlıktır ne denli ustaca olurlarsa olsun kanaatimiz odur ki, Milletlerin Yargılanma zamanı geldiğinde, hiç bir üstün halk özel olarak korunmuş ve azaptan kurtulmuş olmayacak. İngiltere, İkinci Dünya Harbi sırasında bunun trajik örneğini verdi.

İsrail terimi ne manaya gelirse gelsin ve hatta bütün Hristiyanlığa da teşmil edilsin, hiç kimse beşeriyetin sadece bir kısmı için katî bir garanti kehanetinde bulunamaz.

Seçilmiş kavim yoktur. Hepsi tarihlerinin bir devresinde, ellerini adaletsizlik çirkefine bulaştırmış günahkâr kavimlerdir.

MÜLTECİ KAVİMLER

Hristiyan olsun veya olmasın, herhangi bir ırka veya teşekküle çılgıncasına bağlı kalsın veya kalmasın bütün kavimler 1936'dan itibaren yargılamadan geçeceklerdir.

Neden bahsediyoruz! Onlar çoktan kimsenin farketmediği Büyük Hâkim'in huzurunda olmak üzere ister istemez, Büyük Yargılama Salonuna girmişler bile...

Hatta tarafsızlık politikası izleyerek diğerlerinden ayrı kalmış olanlar bile bu korku içinde beklemekte bulunan milletler kafilesine katılmışlardır.

Herhangi bir mühlet, bir hak bağışlaması söz konusu olmayacak; bir imtiyaz olacaksa bu, sürgünlere kollarını açmış mülteci kavimlere ait bulunacaktır.

Şüphesiz Anglo-saksonlar'da aile ve din duygusu epey gelişmiştir. Aynı duygular, düşünen Fransızlar'da aynı derecede değildir.

Fakat dosyamızda en yüksek toplulukların sık sık tekrarladıkları şahadet delilleri mevcuttur ki; buna göre, her çağ ve hemen her rejim altında Fransa misafirperver bir millet olmuş ve olmaya da devam etmektedir.

Bütün sürgünler, yeryüzünün diğer bölgelerindeki bütün zulme uğramışlar, lânetlenmişler, hor görülmüşler. Fransa'da düne kadar sıcağın bir toprak, uzatılmış bir el bulmuşlardır. Eğer halkların kolektif bir karmaları varsa -Tarih önünde, bundan kim şüphe edebilir- bu yukarıdaki, bazı hatalarına rağmen, büyük ölçüde temize çıkmıştır.

Esasında sınıflama milletler arasında değil, fertler arasında olacaktır. Geçitlerden yükselmeyi, mâniyeleri başarı ile aşmayı bilen sadece insanlardır. İkinci doğuş odasında "yeniden doğan" ve alt dehlizlerin meşakkatlerine temiz bir kalple katlanmasını bilenler iyi bir mertebeye lâyık olacaklardır. Yargılanma ve Arınma Salonunda birileri hüküm giyerken diğerleri arındırılmış olacaklardır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

DIKİLİTAŞ MESELESİ

Büyük Piramit'te, bütün beşerî ilimlerin geometrik bir hulâsasını görenlere karşı yapılan en yaygın itiraz, Mısırlılar'ın ilmî bakımdan pek ileri bir halk olmadıkları şeklindedir.

Ve şüphesiz ki, halk ve orta sınıfların bütünü, zamanımızın modern gelişmelerinin çoğundan habersizdi. Bilginin, rahipler yüksek sınıfında toplanmış bulunduğu da muhakkaktı; hatta bu sınıf içinde de birçok inisiyasyon seviyeleri mevcuttu. Mısır rahiplerinin bilgileri son derece derindi; bunun delili şu ki; en meşhur Yunan âlim ve filozofları, -Bunlar arasında Solon, Eflâ-tun, Pisagor var- onların mabetlerine giderek eğitim görmüşler veya onların öğretilerinden en iyi sonuçları çıkarmışlardır.

Mısır rahip sınıfının sahip oldukları maddî ve spiritüel kudretlerin, titizlikle saklanan uzun bir inisiyasyon geleneğine dayandığı artık, ciddî bir itirazla karşılaşmamaktadır; lâkin onun mana ve tesirleri, inisiye sayısının artışı ve rahiplerin maddî hırslara kapılışı ölçüsünde zayıflamıştır.

Dinlerde de her zaman aynı şey olmuştur: Şekil yavaş yavaş esas perdelemiş; göz kamaştırıcı hakikatin basit bir göstergesi olan sembollere tapınma hâli zuhur edivermiştir.

İlk sülâleler devrinin Mısır rahipleri muhtemelen az sayıda idiler ve İncil'in azizleri gibi, doğrudan uluhiyetle irtibatta bulunuyorlardı. Buna mukabil, İskender istilâsına boyun eğmiş son Mısır rahipleri ritlerle uğraşan küçük bir azınlık hâline gelmişlerdi. Muhakkak ki, eski devirlerin Büyük Rahip veya İnisiyeleri, kutsal metinlerde yankıları görülen okült vasıtalar kullanmışlardır. Mitoloji ile İncil arasında -edebî şekil bir yana- garip bir benzerlik vardır: Yaratılışın, tufanın, ilk insanların ve onların ilâhlarla kaynaşmalarının

uzun hikâyeleri.

Öyle ki, değişik isimler altında, İncil ve mitolojideki bazı şahısların aynı olduğu, günümüzün pek çok yorumcusu tarafından hararetle ileri sürülmüştür.

İNŞAATÇI NEMRUT

İlk Piramit kitabında, abidenin plânının şüphesiz inşaattan çok evvel olduğunu bildirmiş ve kapsadığı bilgilerin tümünün belki de İncil'in büyük ilham kaynaklarından birine, Melkisedek veya Enoch'a borçlu bulunduğunu ifade etmiştik. Mısır tradisyonuna göre, Enoch'un torunu Sizistros, bu plânı Mısır'a getirmiş olacaktır. Lâkin bazıları, Piramit'in mimarının, İncil'deki olağanüstü inşaatçı Nemrut olduğu kanaatini ileri sürmektedirler.

Nemrut Şus'un oğluydu; Şus'da Nuh'un en küçük oğlu olan Şam'ın oğlu idi.

Bu konuda, Musa'nın Tekvin'de söyledikleri: "Kus Nemrut'u doğurdu ve o yeryüzünde bir kuvvet timsali olmaya başladı. Öyle ki, ebedî olanın önünde güçlü bir avcı diye nam saldı. Babil, Erec, Akad ve Kalne hükmettiği yerde oldu. Ninova, Kalah ve Rezen şehirlerini inşa etti."

Böylece, Nemrut'un şöhreti büyük inşaatçı olarak doğuda yayıldı. Babil en çarpıcı inşaat teşebbüsü idi.

Metinlere göre, ruh ve bedence bir dev olarak tasvir edilen Nemrut, bir mimari başarısızlıktan sonra, halkın kendisini terk ettiğini gördü ve başka memleketlere sığınmak zorunda kaldı.

Güçlü avcı (6) Mısır'a gitti. Orada Osiris türleri altında ilk mesih tradisyonunun mayasını attı. Nemrut Osiris'in başlangıctaki firavunlardan biri; şüphesiz, bütün Mısır firavunlarının ilki olduğu söylenebilecektir.

TEVRAT'TAKİ ÜÇ MANA

Hemen yüz sene önce, bir İrlandalı çalışkan misyoner, büyük hiyeroglif çözümleyicisi. "Paris'teki Luksor Dikilitaş hiyeroglifleri-

(6) Avcı sözü İlahlara karşı olan canavarları telef eden anlamındadır.

nin gerçek tercümesi" üzerine, bugün bulunmayan küçük bir risale yayımlanmıştı.

Ne diyordu rahip O'Donnelly bunda? İlk evrensel dilin anahtarını bulduğunu ifade ediyordu; yani ilâh ve kahramanların kullandıkları, Babil'den evvelki yüksek inisiyatik dili., Tekvîn'in ilk bölümüne tatbik edildiğinde üç ayrı mana ifşa eden anahtar.

Burada sözü,"Yeniden eski hâline getirilmiş İbrani Dili" adlı kitabın yazarı Fabre Olivet'ye bırakalım: "İyi veya kötü çeşitli tercümelerin karmaşasına düşmeden," diyor yazar; BEROESHITH kelimesi bulunduğu yerde üç ayrı mana ifade etmektedir. Biri hakikî, diğeri mecazî ve üçüncüsü hiyeroglifik; Musa onların her üçünü de eserinde (ispatının görüldüğü gibi) kullanmıştır. O, bunda Mısır rahiplerinin metodunu takip etmiştir. Zira, her şeyden evvel şunu belirtelim ki; bu rahipler düşüncelerini üç tarzda ifade etmesini biliyorlardı.

Birincisi sade ve açıktı; ikincisi sembolik ve mecazî idi; üçüncüsü ise kutsal veya hiyeroglifik tarzda bulunuyordu. Bu neticeyi, sanılacağı gibi üç türlü lehçe ile değil, fakat üç çeşit harf ile elde ediyorlardı. Aynı kelimeyi yerine göre, hakikî, mecazî veya hiyeroglifik manada kullanabiliyorlardı. Dillerinin dehası böyle idi. Heraklit, bu üç stilin farkını; konuşan, manalandıran ve saklayan sıfatları ile mükemmelen izah etmişti. İlk ikisi, yani kelimelerin hakikî veya mecazî manaları konuşma dilinde mevcuttu; fakat üçüncüsü ancak yazılı işaretlerle hiyeroglifik şeklini alabiliyordu ve teşekkül eden kelimeler ancak göze hitap etmekte; yazılarak kullanılmakta idi. Modern dilleriniz onu hissettirmekten acizdirler. Mısır rahipliğinin bütün sırlarına inisiye olan Musa, bu üç tarzı da benzersiz bir sanatla kullanmıştır. Cümleleri her zaman bu üç ayrı manayı içerecek şekilde olurdu. Daha sonra, XIX asrın sonunda Peta Malebranche adlı âlim, aşkın bir matematikçi olarak, Tevrat metinlerinin yorumunu yaptı. Metodunun bir hususiyeti de kelimelerin manasını ses tonları ile tayin etmektir. Ünlü astronom ve geometr Lagranj'in övdüğü ve Tekvîn verilerinden biri üzerine dâhiyane bir Kâinat teorisi kuran Wronski'yi bu konuda zikretmek gerekir.

Jeolog Chaubard da yerkabuğunun teşekkülü üzerine olan hipotezini kutsal kitaplardaki jeolojik fikirlerden faydalanarak orta-

ya koydu.

Bu görüşler pek çok araştırmacı, tarafından paylaşılmıştır. Nil'in tersine çevrilmesi (7) ile ilgili çarpıcı hipotezin sahibi geometr Mayou, İbranice'nin, Sfenks ve Piramitler'in mukaddes yazısı olduğunu söylemiştir.

LUKSOR DİKİLİTAŞI NEREDE GÖRÜNMEYE BAŞLIYOR?

"Musa'nın Tekvini'nin ilk üç bölümünü yazmak için kullandığı kelimeler hiç bir dile çevrilemez" diyor Mayou "Bu, bir çeşit evrensel yazı biçimidir. Onu anlamak için hiyeroglifik harfleri çizmiş olanların dilini bilmeye hiç gerek yok."

"Paris'in Concord Meydanı'ndaki dikilitaşın esrarlı kelimeleri aynı türdendir; yani Mısırlı rahiplerin mukaddes yazılarına aittir. Netice olarak, evvelce Teb şehrinde bulunan ve bu dikilitaşla sınırlanan Küçük Piramit, Büyük Piramit'in bir özeti gibidir. Yüzeylerini kuşatan formül ve verilerle Büyük Piramit tanımlanabilir." Başka yollarla rahip O'Donnelly yakın sonuçlara varıyordu.

"Tek başlarına işaretler hiyeroglifte pek az şey ifade ederler" diye yazıyordu, "Bu çeşit yazımda eğim ve mesafeler manayı tamamlıyorlar. Rozet taşı üzerinde farklı üç karakterde yazılmış kayıtları tercüme etmekle kalmayıp her hiyeroglifik işaretin bir harfi, bir heceyi veya tasarlanmış bir objeyi, yazarının irade ve üslubuna göre, gösterebileceğini söyleyerek dâhiyane bir buluş yapmış olan Ahampollion 42 yaşında aniden ölmüştü. Bu, keşfini sonuna kadar (8) yürütmeye imkân vermedi; tamamlanmamış eserini takipçileri sürdürdüler. Bugün yoğun bir şekilde, hatta kopyalı olarak, hiyeroglifik metinler, egzoterik manada doğru da olsa, ezoterik olarak hiç bir değer taşımadığından şüphe edilmeksizin tercüme edilmektedir. Ayrıca, orjinal kayıtlar üzerinde yapılmaması hâlinde hiyeroglifik metinlerin derin yorumunun imkânsız olacağı da tabiidir. Zira, cahilâne kopya ondaki gizli manayı kaybettirecektir. İnisiye olmayan bir kopyacı şekillerin, harflerin ne eğim, ne de mesafesine dikkat edecektir; bu da, en âlim Ejiptologların (Mısır bilimcilerin) an-

(7) Büyük Piramit'in Sırrı kitabında

(8) "Yasak bölgeye girmek üzereyken, gazaplı bir şekilde durdurulmuş mu oldu?"

cak metnin açık, basit manasını çözebildiklerinin izahı olmaktadır.

Nil hipotezi bahsinde, klâsik Mesparo ile müstakil Mayou tarafından yapılmış Amenis veya Amenemhait hiyeroglifleri tercümeleri arasındaki tam bir farklılığı hiç birine taraf olmadan belirtmiştik.

Her ikisi de sırrın çözümü peşinde olan, Champollion ve O' Donnelly metodları ile yapılmış Luksor dikilitaş hiyeroglifleri tercümeleri arasında mesafenin daha az büyük olmadığı görülecek.

YÜKSEK TAŞ

Hiç kimseye, bilhassa Parislilere bir dikilitaşın ne olduğunu öğretecek değiliz. Obelos kelimesinin etimolojisi uzun ve sivri bir objeyi ifade eder.

Karakteristiği, bir monolitten veya tek bir parça taştan oluşmasıdır. Mekanik nakliyenin olmadığı zamanlarda çıkarılması, işlenmesi ve nakledilmesi güç bir problemdi. Dikilitaşların çoğu gök istikametinde, doğmamış güneş Ra'ya doğru, içten bir dua gösterisi gibi dikilmiştir. Bazılarını kuşatan altın yapraklar, mabetlerin girişlerindeki yerleri, dört yüzün herbiri üzerine işlenmiş esrarengiz harf ve ifadeler, onları belli başlı kutsal abideler hâline sokmaktaydı.

Champollion Okulu'nun yetiştirdiği araştırmacıların, hiyerogliflerin belli manalarını tercüme etmelerinden evvel, dikilitaşlardaki yazıtlar, büyük sırların geleneksel olarak saklandığı yerlerdi. (9) Derin araştırmalar yapan modern ilim de, Rahip Krallar zamanında avam tabakasına yapılan hiyeroglif öğretilerinden fazla bir şey çıkaramamıştır.

II. Ramses'e ait denilen dikilitaş en büyük ve en güzellerinden biridir. O, Luksor'da hemen hemen benzeri bir başkasıyla birlikte bulunuyordu. Ejiptologlar onu meydana II. Ramses'in koyduğunu kabul ediyorlar. Fakat bu bayağı şüphe götürür bir husustur. Bu şartlarda, tarihinki kadar, rahip O'Donnelly'nin yorumu ile ilginç bir şekilde desteklenen okült hipotezin de haklılığını kabul

(9) Pers istilâsı zamanında bile Memfis rahipleri kral Kambi'e bunu açıklamayı reddettiler. Kral'da onları öldürttü.

etmek gerekecektir.

RESMÎ TERCÜME

Yüzüncü yıl töreni vesilesiyle çıkarılan klâsik tercümeyle ele alalım: Dikilitaş'ın her bir yüzünde, dört kere tekrarlanmış olarak, adak sahnesi bulunmaktadır; buna refakat eden belli belirsiz ifade şekilleri ve altında her cephe yüzünde baştan sona aynı olan kayıtlar. Bunlardan kuzey cephe yüzündeki tercümeyle tamamen, diğerlerinin ise değişikliğe uğramış pasajlarını vereceğiz.

KUZEY CEPHE: MADLEN KÖŞESİ

"Horus, Kuvvetli Boğa, şerefi için savaşan güçlü, büyük kral Gücü ile bütün barbar kavimleri yok eden, korkulan hükümdar. Aşağı ve Yukarı Mısır'ın Kralı, Güneşin Oğlu, Amon ve Ramses'in sevdiği."

"Horus, binlercesi ile çarpışan, Asyahları cezalandıran Mısır'ın koruyucu ilâhelerinin vücut verdiği Râ'nın güçlü Boğası, bütün yabancı ülkelerin kuvveti Şahin, Aşağı ve Yukarı Mısır'ın Kralı, sınırları üzerinde herkesi kaçmaya mecbur eden Boğa, kendisini seven babası Amon adına Güneşin Oğlu Ramses, -ebediyen yaşayabilmesi için-dikilitaşı yaptırdı."

"Horus, Mısır'ın sevgilisi güçlü Boğa, keskin kılıçtan kuvvetli, ilâh Tum kadar büyük hükümdar. Barbar prensler ökçelerinin altındadır." Adak formülleri: "Büyük Tanrı, iki Dünya'nın hükümdarı, Güneşin oğlu Amon'un sevdiği güneş gibi ebedî olarak hayat verici. Amon-Râ'ya şarap adağı." "Amon-Râ'nın sözleri, Luksor hükümdarına: "Sana tam bir sağlık ve neşe veriyorum."

GÜNEY CEPHE: TEMSİLCİLER MECLİSİ KÖŞESİ

"Güneşin simgesi; Harmakhis (10)'in koruduğu, şan veren tohum; kutsal gözü eğlendiren yumurta; ilâhların kralının meydana getirdiği, yeryüzünde tahtını tek kral olarak diken...kendisini ya-

(10) -Büyük Sfenks'in adıdır.

ratanı hoşnut edecek şeyleri arayan, adın gök gibi kararlı ve yerinde duracak ve bu kararlı hayatın süresi kendisinde mevcut güneş diski gibi devam edecek."

BATI CEPHESİ: ŞANZELIZE KÖŞESİ

"...Bu kral, bütün barbar kavimler kabilelerini toplayarak ona gelirler; yeryüzünde hükümranlığını ebediyyen sürdürmek ve Amon'un toprağını nimetleriyle zenginleştirmek için vücut olarak onunla kaynaşmış Tum'un meydana getirdiği ey Prensler Prensi! Yeryüzü verdiğin korku ile titremekte..."

DOĞU CEPHESİ: TUİLERİE KÖŞESİ

"...Aşağı ve Yukarı Mısır'ın kralı, ey ilâhî çocuk, tanrıların hükümdarı baban Amon'a doğru gel; ruhun, tanrıların, en büyüğün mabedini coşku içinde koyan sen; büyük abidelerle Amon'un mabedini ebediyete kadar gök ufkuna benzer kılan Kral. Ey Güneşin oğlu, gökler mevcut oldukça abidelerin mevcut olacak ve adın gök kubbesi gibi sürecek!"

"FİRAVUN" KELİMESİ

İrlandalı misyonerin yorumu tamamen farklıdır.

Rahip, dikilitaşın inşaatçı ve yerleştircisininin Şam'ın torunu olduğu görüşünde. Ona göre, Luksor'da olan, Luksor'a ait bulunan her şey Nemrut'un heybetli markasını taşımaktadır (11); ve Firavun ünvanı "her şeyin zirvesinde" olan anlamına gelmekte olup, bu sıfatı sonra gelen hükümdarlar da benimsemişlerdir.

"Bu kelime-cümlenin temeli semavî kaynağı ifade etmekteydi ve her şey bu Firavun kelimesinde toplanmış bulunuyordu: Bu ünvan o şekilde inşa edilmişti ki, gökte ve yeryüzünde arzulanabilen her şeyi dile getirmektedir ve ünvanının tescil ettiği haklarını vazgeçilmez kılmak için yaradılış formülü *faciamus. hominem*

(11) Donnelly'e göre Nemrut'un ilk adı Drummon (Semanın İkinci Kralı) idi. Musa onu Nemrut'a (Büyük Şeyler Yapan'a) çevirdi. Ayrıca, Firavun: Kudretlerin başı demektir ve asıl kökü "Gökten İnen"di.

adimaginem nostram (insanı suretimizde yapalım) üzerinde bir oyun tasavvur etti. Büyük bir tören yaptı, roller uygun bir şekilde dağıtılmış oldu; Paris'teki dikilitaş üzerinde tasvir edilen hadise budur."

Dikilitaşın her bir yüzü üzerine konulmuş olan sahnedeki şahısların aynı adak sunma tablosunda, değişik davranışlar ve değişik yönelişler içinde bulduklarını, rahip O'Donnelly 1850'de aylarca süren teleskop incelemesiyle tespit etti: Bu dört sahnede değişik şahıslar kâh saçlarının biçimini değiştiriyorlar, kâh boynuzlarını kaybedip tekrar ortaya çıkarıyorlar; yer yer, yüz yüze birleşiyor veya sırtlarını dönüyorlar. İrlandalı'nın tezine göre, dikilitaştaki şahısların açıklanması, Teb harabeleri arasında bulunmuş bir yazıtla mümkündür. Buna göre, Luksor'un iki dikilitaşı üzerine çizilmiş figürler iki Ebedî'nin temsilcisi olmaktadır: Birincisi, Günlerin Eskisi, Ebedî Ruh, Elohim, Ebedî Prensip ve her şeyin sahibi diye adlandırılmaktadır; İkincisi Ebedî Barışçı, Şan ve Şerefın İkincisi diye çağrılmıştır. İkinci şahıs birincisi içinde kuşatılmış ve Ebedî Aşk'la sarılmış bulunduğundan hep birlikte "Esas Üçleme" yi teşkil edeceklerdir: Ebedî Ruh, Ebedî Barışçı, Ebedî Aşk. Ayrıca, üç şahıs sembolik lâkaplar almışlardır: Büyük Ateşin Kralı (Güneş ile temsil edilmektedir), Barışçı Ateşin Kralı (Ay ile temsil edilmektedir), çok şefkatli ve pek merhametli Ateşin Kralı. (Venüs Plâneti ile temsil edilmektedir.)

O'DONNELLY'NİN TERCÜMESİ

Şimdi Tuilerie cephesine bakan yazıt için O'Donnelly'nin bize sunduğu tercüme (üçüncü hiyeroglifik mana) bakalım.

Görüleceği gibi, geometri ve rahip üç işaretle çok mana ifade edildiğinde mutabıktırlar. İrlandalı'nın yaptığı tercümenin doğruluğunu tasdik etmek bize düşmez. **DÜŞÜNCEMİZ ODUR Kİ, DİKİLİTAŞIN DÖRT BİR YÜZÜNE DERÇEDİLMİŞ SIR ÇOK YOĞUNDUR VE BU SIR DOGRUDAN DOGRUYA PİRAMİT'İN SIRRINA BAĞLIDIR; BİRHASSA ÇAGDAŞ HADİSELERLE İLGİLİ OLANLARINA. (12)**

(12) Dikilitaşın her bir yüzünde kazılı olan hiyerogliflerdeki saklı mana, yöneldikleri tarafta bulunan yol ya da abideyi mi ilgilendirmektedir?

PROGRAM

"Ebedînin huzurunda, şan ve şeref ülkesinde, ulu üçlemenin zirvesinde, ebedî güzelliğin yanında, ateş kralının ölümsüz sargısı üzerine İlahlar toplumu ile sarılmış sonsuz tohumun yükselişi. Bütün seleflerinin üstünde - bütün prensliklerin üstünde - bütün meleklerin üstünde - bütün güçlerin üstünde - bütün yaratıkların üstünde:

Ebedî hayata sahip ateş kralının dörtlemesindeki, sözle anlatılmaz sargısı üzerinde ikinci sırada yerleştirilmiş olan."

TÖRENE AIT

Hükümdar asası tutan şahıs:

"Bu sevimli çocuğu görelim."

"Bu her şeyin sonucudur."

-Boynuz tutan şahıs:

"Onu her şeyin üstüne çıkaralım, sonsuzun yüksekliğine."

Hükümdar asalı şahıs:

"Ateş Kralı'nın yüce tohumunu bütün güçlerin üstünde göğün zirvesine çıkaralım. Heybetli köküyle İlahlar topluluğu ile yan yana: Aynı şekilde berrak, sözle ifade edilemeyen şahsiyet. Elohim'in ulu halkası üzerinde. Ebedînin huzurunda dörtlemeyi ifa için Ulu Topluluğun seviyesine yükselsin."

Okuyucu bu kitabın başlıca konusundan, Sfenks'den uzaklaştığı zannına kapılmasın. Evvelki ve sonraki metinlerin mukayese si kendisine ilginç örnekler verecektir.

DİKİLİTAŞ'IN NAKLİ NASIL OLDU?

1829 senesinde Restorasyon hükümeti, Champollion'un telkini üzerine Mısır hidivi Mehmet Ali ile abidenin devri konusunda müzakerelere başladı. Bu çetin müzakerelerin sonucu altı arkeologdan kurulu bir komisyon teşekkül etti; o da abidenin Fransa'ya nakli imkânlarını araştırdı.

Yüz yirmi kişilik bir ekiple donatılmış ve Luksor adı verilen

bir gemi kısa zamanda inşa edildi. Bu gemiye, yükleme, indirme operasyonlarını idare etmekle görevli deniz mühendisi Hippolyte Lebas katıldı.

DİKİLİTAŞIN OKÜLT MUKAVEMETİ

Hadiselerde görünmez bir tesirin müdahalesi olduğunu kabule yatkın kimseler, bundan sonra devam edecek konular hakkında Tutankamon'un mezarına yapılan tecavüzü takip eden hadiseleri hatırlayacaklardır. Krallar Vadisi her zaman bu konuda sürprizler yaratmıştır. Birtakım engeller yığınına sadece tesadüfle, rast gelmeyle yorumlamak için saf bir idrak körü olmak lâzımdır. (13)

Hatta, X. Charles hükümetinin inisiyatifiyle yürütülen Dikilitaş'ın nakli müzakereleri bile büyük tepkilere yol açmış Bourbon Hanedanı'nı saman çöpü gibi sallamıştı.

1830'daki Fransız ihtilâli Dikilitaş hadisesini zarurî olarak unutturdu. Bu yüzden ancak 1831 Nisan'ında Luksor Gemisi ve ekibi Tulon Limanı'ndan hareket etti. 3 Mayıs'ta İskenderiye'ye vâsıl oldu; fakin o sırada büyük güçlükler hâsıl oldu.

Nil, yükselişi ile kolayca ele avuca sığmayacağını gösterdi. Gölgede kırk dereceyi bulan bir güneş altında ekip bitkin düştü ve yükleme çalışmalarının çoğunda başarı sağlayamadı: kayıklarının ek erisini kaybetti. Luksor Gemisi ancak 16 Ağustos'da Luksor Sarayı'nın önüne varabildi. Yani üçbuçuk ayda, bazen iki günde dört kilometreden az yolu katetmek için büyük zahmetler çekildi.

Personelin güçlerini kazanması için verilen bir dinlenme müddetinden sonra mabedin girişine dikilmiş her iki dikilitaşı dayanaklarından çözme işine girişildi. İki abide de aynı uzunlukta görünüyordular: oysa küçük olanı Mısırlı mimarlarca ön tarafa ve daha yüksek olarak dikilmişti ve böylece her ikisi de aynı boyda intibahını uyandırıyorlardı.

Mühendis Lebas bunlardan en az ağırı ve en az müşkülât vere-

(13) Yakın zamanlarda yapılmış bir röportaj sırasında bir rahip arkeolog, Tutankamon mezarının kazılarını yürüten Lord Carnayon'un Mısır'da bir sineğin ısırması sonucu meydana gelen bir enfeksiyon yüzünden, öldüğünü ileri sürdü.

nini seçti. Bu 220.000 kg.'dan daha hafif değildi. Boyu ise bazı yazarlara göre 22 metre, bazısına göre 24 m. idi.

Mühendis Lebas bir yol bulmak için iki enkaz yığını açmak, bir köyün yarısının temelini değiştirmek, aylarca 800'den fazla adam çalıştırmak zorunda kaldı.

Bu sırada yerli kol gücünü kıran bir kolera salgını meydana geldi; öyle ki kaynaksız ekip, güneşin yaktığı bu çöl ülkesindeki teşebbüsünü bırakma noktasına geldi.

Ekip başkanı enerjisi ile her şeye rağmen bu güçlüklerden yılmama başarısını gösterdi ve uzun sürede Dikilitaş'ı indirme, nakletme ve yükleme işleri tamamlandı.

LUKSOR'DAN CONCORD MEYDANI'NA

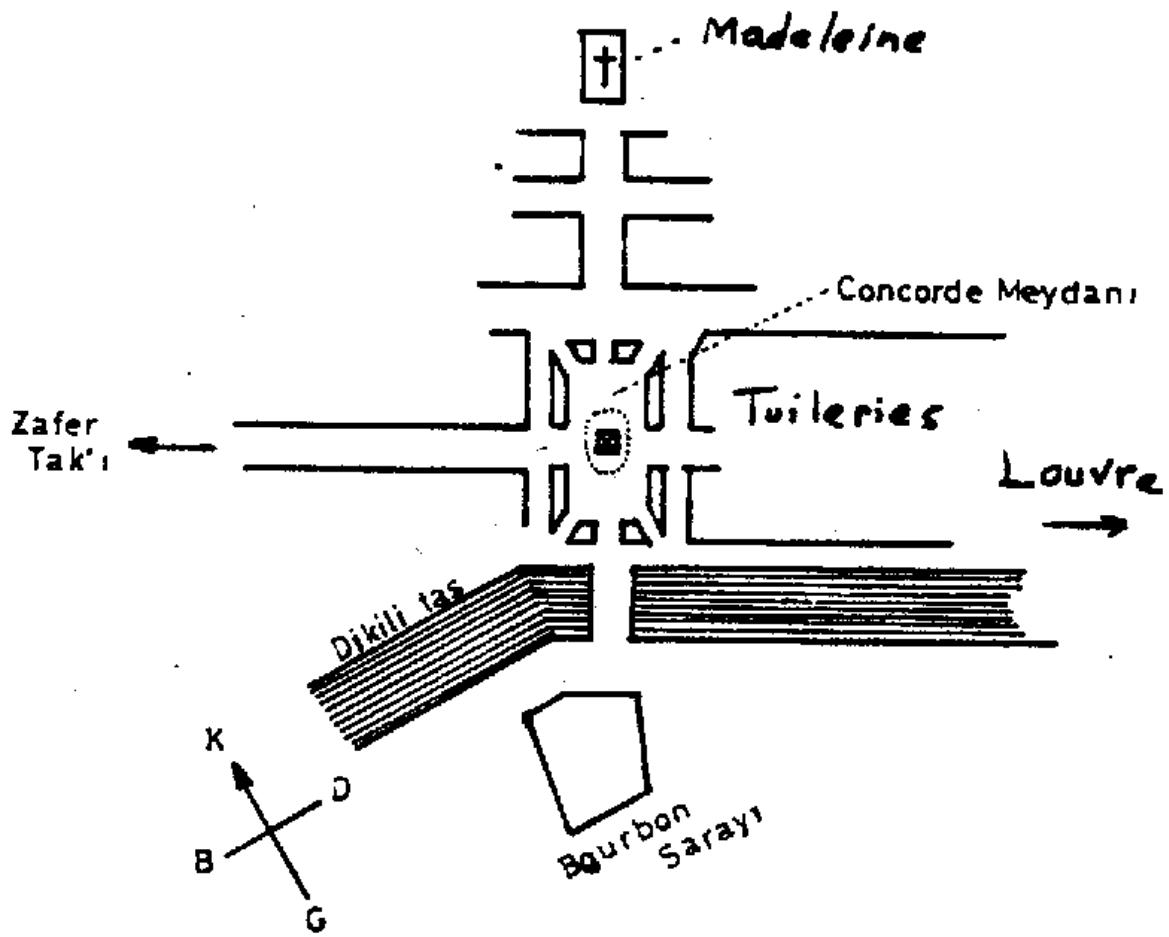
Sonuncu engel ise Nil'in suları oldu. Bu sıralarda aşağı çekilmişti. 19 Ağustos 1832'de bir yıldan fazla bir süre sonunda hareket gerçekleşti. Nil'den iniş onsekiz haftadan fazla sürdü. 1 Ocak 1833'te Luksor deltası aşarak Sfenks adlı buharlı bir vapurun yedeğine girdi.

Dikilitaş'ın yolculuğu bir sene sürdü. Toulon ve Cebelitarık limanlarına uğradıktan sonra Sen nehri içinden Concord civarına yanaştı. (23.12.1833) Temel kazısı yapıp kaidesi konulup oturtuluncaya kadar abide üç seneye yakın beklemek zorunda kaldı.

Nihayet 25.10.1836'da kraliyet ailesi ve kalabalık bir halk topluluğu huzurunda açılışı yapıldı. Abidenin dikilişi bocurgat ve gemi direği yardımıyla gerçekleşti; dört yüz topçu erinin katkısıyla her şey normal şekilde cereyan etti. Bununla beraber, operasyon esnasında ürpertici çatırdılar duyulduğunda halktan birinin "iple-ri ıslatın!" ikazı işitildi. Ve böylece Dikilitaş'ın kaidesine oturduğu söylenir.

NIÇİN CONCORD?

Dikilitaş'ın yerleştirilme yeri, zamanında eleştirilere uğradı. Bazıları, estetik açıdan, Luvr avlusuna yerleştirilmekle sert çizgilerin yeknesaklığını keseceğini, halbuki ışıklı meydanın ortasında

Konkord yol ağzı.

görüntüsünün zayıflayacağını ileri sürdü.

Resmî otoritelerin bu kararı alışlarındaki sebepler ne olursa olsun, inancımız odur ki, Dikilitaş'ın yerinin seçiminde akıl ötesi bir motif rol oynamıştır. Demek istiyoruz ki, insanlar izah edilemez bir yönlendirme ile bunu icra etmişlerdir.

Paris plânının kısa bir tetkiki gösterir ki, Dikilitaş'a Concord Meydanının merkezi tahsis edilmekle Mısır'ın inisiyatik abidesi 1. derecede: Paris'in tarihinde büyük rolleri olmuş dört yol ağzı merkezinde 'Tuilerie, Champs- Elysees, Concord Köprüsü, Kral Sokağı' 2. derecede: Fransız tarihinde çok önemli rolleri oynamış ve daha da oynayabilecek dört abidenin kesişme noktasında 'Louvr, Arc de Triumphe, Maddaleine, Palais- Bourbon' bulunmaktadır.

Concord Meydanı 15.8.1792'de "Bien-Aime" adlı atlı heykelin indirildiği eski XV. Lui Meydanıdır. Az zaman sonra Konvansiyon İdaresi bu adı değiştirerek İhtilâl Meydanı ismini verdi ve Tuilerie karşısındaki bu meydan ortasında 21.1.1793'de XVI. Lui

idam edildi. Zamanla, kaidesi meydanın tam merkezinde bulunan XV. Lui'nin atlı heykel yerinin üzerine muazzam bir hürriyet heykeli figürü dikilmişti.

Fakat bunun dışı bronz, iç alçıdandı. Herhâlde yerine kâfi şekilde oturmamıştı ki, 20.3.1800'de bir Konsüller kararnamesiyle ortadan kayboldu.

İç işleri bakanı Lüsyen Bonapart aynı yerde bir millî abidenin yapımı için ilk temel taşı koymuştu. Fakat bu hiç bir zaman yapılamadı. Aynı şekilde 1826'dan itibaren X. Şarl'ın teşebbüsü ile yaptırılmak istenen XVI. Lui heykeli Temmuz ihtilâli ile engellendi. Meydan Restorasyon devrinde, yani 1814 Nisan'ından 1830 Ağustos'una kadar tekrar XV. Lui Meydanı adını almıştı.

Concord Meydanı. 1763'te mimar Gabriyel'in plânları üzerine inşa edilmeye başlanmış 1772'de tamamlanmıştı. 176 yıllık kısa mazisine rağmen trajik hadiselerle yüklü bir tarihi vardır.

Bilindiği gibi, açılış çalışmaları sırasında 30'u 31.5.1770'e bağlayan gecede, Veliâht ve Mari Antuvanet'in şerefine açılan kuru sıkı bir atış sonucu çıkan panikte, yüzlerce insan vurularak, ezilerek, çığnenerek ölmüş; daha büyük sayıda kişi de yaralanarak sakat kalmıştır. Diğer taraftan, 22'yi 23.10.1777'ye bağlayan gecede, Saint-Ovide fuarı vesilesiyle yapılan meydan süslemeleri esnasında çıkan yangın, kurulmuş pavyon ve barakaları silip süpürmüş, meydan saatler sonra bir harabe yığını hâlini almıştı.

PARIS'İN SİYASÎ GÖBEGİ

Concord denilen meydanın dramatik rolü 1792'den itibaren başlar: 23 Ekim'de dokuz mülteci subay orada işkence gördü; Carrousel'e götürülen giyotin XVI. Lui'nin idamı için tekrar buraya getirildi. Nihayet 10.5.1793'te korkunç âlet, kısa bir müddet dışında, 1795'e kadar meydanın orta yerinde devamlı kaldı.

İki seneden fazla zaman süresinde sayısız idam infazları orada icra edildi; en kabarık sayı (1376 kesilmiş baş ile) 10 Haziran'dan, 27.7.1794'e kadar kırkyedi günlük Büyük Terör devresine aittir.

Lâkin, şu husus kaydedilmelidir ki, amme hakları üzerine işlenmiş cinayetler için yapılan infazlar, Greve Meydanı'nda devam

etmekteydi; bu da geçmiş ve gelecek hadiselerde bu kadar mühim rolü olan Concord Meydanı'nın politik çehresinin önemine işaret eder. (14) Bu şartlarda Nemrut Dikilitaşı'nın binlerce senelik yerinden kaldırılıp yeni inşa edilmiş bir Paris Meydanı'nın merkezine taşınmış olması anormal değil midir?

Piramit için çok mühim olan 15 - 16 Eylül 1936 tarihinin Luksor Dikilitaşı'nın dikilmesinin yüzüncü (25. 10. 1836) yılına rastlaması garip değil midir? (15)

Keza, yakın tarihlerdeki hadiselerden 1934 Şubatındaki çarpıcı olanlarının Concord Meydanı ve Köprüsü, Şanzelize, Tüilerie ve Kral Sokağı üzerinde cereyan etmesi garip değil mi? Piramit'e ait kehanetlerin çağdaş bölümü ile Dikilitaş'ın çağdaş tarihinin çakışması dikkat çekici değil midir?

Bütün bunlar heyecan vericidir. Ve Paris'in tam göbeğine dikilmiş olan bu Dikilitaş'ın önünden geçenlerin çoğu bundan böyle ona değişik bir gözle bakacaklardır.

EGER BANA TAŞTAN BİR ANIT YÜKSELTİRSEN

Yukarıda, Dikilitaş'ın Paris'teki kaidesinin Bröton Bölgesi'ndeki bir esrarlı taştan yapıldığı ifade edilmişti. Bu bizi sayısız "yükseltilmiş taşlar" alanlarının mevcudiyetini hatırlamaya götürüyor; bunlardan Brötonya Bölgesi'nde olanların içinde en çarpıcısı "Carnac"tır.

Carnac, yüz adalı iç deniz Morbihan'ın küçük bir köyüdür; fakat o, tarih öncesinin mistik bir merkezi oldu; modern ilim bundan hiç bir bilgiye sahip değil.

Carnac'ın sıralanmış esrarlı taşları tabii birer dikilitaştır. İnsana onları sadece dikme işi kalmıştır. Kanaatimizce bunlar Mısır dikilitaşlarından ve hatta Piramit'in kendisinden çok daha eskidirler. Bir tradisyonun hülâsası veya bir Mısır taklidi olmaktan çok uzaktır; bize göre iptidai dikilitaşların örnek kalıplarını teşkil e-

(14) Bu meydanda yabancı orduların askerleri 1815'te Grek ritmine göre Te Deum şarkısını söylediler.

(15) İlginç bir husus: Yüz sene önce, 1736'da ilmi araştırma gayesiyle Monmartır'da küçük bir Fransız dikilitaşı dikilmişti.

diyorlar. Manevî âlemin ilk işaretlerini taşımış olduklarına da şüphe yok.

Büyük Göç'teki "Eğer benim için taştan bir anıt yükseltecek olursan sakın onu yontulmuş taşlardan yapma. Zira yontma, o taşları kirletecektir" şeklindeki Büyük Hükümdar'ın sözleri de buna delil teşkil etmektedir.

LOKMARIAKER DİKİLİTAŞI

Lokmariaker'in büyük menhir taşı incelenirse - Carnac'ın komşusu olmakta ve bazılarınca, delilsiz olarak yıldırımın yere yığıldığı ileri sürülmüştür - tam bir dikilitaş formuna sahip olduğu görülecektir.

Bu taşın Luksor Dikilitaşı ile hemen aynı boya (biri 21m. 76, öbürü 23m. 28) sahip olduğu, fakat kilo bakımından Mısır'ın pembe granit kayasından üç defa daha ağır bulunduğu anlaşılmıştır.

CARNAC - KARNAK

Brötonya bölgesindeki dikilitaşların merkezine Carnac adı verilmesi nereden geliyor? Gene Mısır'daki dikili taşların merkezine konulan Karnak ismi nereden gelmekte?

Mısır'ın ihtişamlı dinî medeniyetinin en büyük mabedi Ammon, Karnak'tadır. Ziyaret edenleri büyük etki altında bırakan muhteşem sütunlar salonu ile meşhurdur bu yer... Denilebilir ki, kalelerden daha yüksek ve daha kalın yüz otuz dört sütunu ihtiva etmektedir. Evvelce bu yer aslan vücutlu ve koç başlı altı yüz sfenks'i içinde bulunduruyordu. Halen Karnak harabelerini Luksor'unkine bağlıyor. Zira Luksor ve Karnak aynı mukaddes Teb şehrine dahildiler. Gene aynı şekilde Lokmariaker ve Karnak, Morbihan'da aynı bölge içindedirler: Gizeh yaylası, içinde Piramitlerin granit kütlelerinin dikildiği geniş bir mezarlık bölgesidir. Böylece, Doğuda ve Batıda taşın görünür yüzü ile ölümün saklı ifadesi aynı sembolizmde birleşmiş olmaktadır.

ALTINCI BÖLÜM

SONDAN EVVELKİ HARPLER

İçine girdiğimiz ve halihazırdaki olayların cereyan ettiği zamanlar, şüphe yok ki, iç açıcı bir görünüm arzetmemekte ve onlar 1953'e kadar dünyanın dikkatini çekme durumundadır. Fakat bu olaylar bundan sonra vukua gelecek hadiseler için bugünküler bir peşrev sayılabilir.

Piramidal açıdan sadece iki tarih son devre öncesini sınırlamaktadır. 1953'ten 1992'ye giden... 1992 Aralık ayı Yeraltı Odasına götüren Düşük Dehliz'in sonuna tekabül etmekte ve 1993 Ocak ayı 2000'e varan son yedi-sekiz senelik devre'nin açılışını yapar görünmektedir.

Bu son dört devreyi incelemek için Piramit'in bizatihi kendisinde beşerî maceranın akışı üzerine ortaya konmuş hipotezleri bulabiliriz. Halkların sağa dönüşümü 1979'un önemli bir tarih olduğunu bize işaret etme imkânını verdi. Böylece, Âdem devresinin son günleri dört kısma bölünecektir:

1. 1936' dan 1953'e
2. 1953'ten 1979'a
3. 1979'dan 1992'ye
4. 1992'den 2000'e.

MEŞHUR XI. BAHİS

En meşhur kehanetler, (bilhassa Nostradamus'unkiler) devam edegelen canlılıklarını, insanların geçmiş hadiseler üzerine kendilerinde buldukları doğrulanmaya borçludurlar. Aynı şekilde Dan-yel'in Kitabı'nda araştırmacıları en fazla etkileyen, özellikle XI. bahis-

tir. Burada Israillilerle olan hadiselerin tafsilâtlı kronolojisi, son Pers krallarından ve Büyük İskender'in fethinde Suriye Kralı Antiochus'un korkunç zulmüne kadar olup bitenler yer almaktadır.

Tarih ile kehanetin paralelliği o kadar tamamdır ki, birçok eleştirmen Danyel'in Kitabının, kehanette bulunduğu hadiselerden sonra yazıldığını beyan etmiştir. Fakat bu apaçıklık onlara ancak geçmiş hadiselerin dikkatli bir incelenmesinden sonra gözükmektedir. Zira kehanetlerin ustalıklı formülüne göre kaleme alınmış XI. bahis'in metni gibi, diğerleri istikbale tatbik edildiğinde muğlak ve karanlıklar ile dolu görünüm vermektedirler. Zaten, Danyel'in kehanetlerinde her şey tamamlanmış değildir. Nihayet, Danyel'in kehanetleri, bütün mukaddes metinler gibi (bunda şüphe yok) birçok manayı içermektedir.

Böylece, hangi tercüme aracı kullanılırsa kullanılsın, hepsi de baştan aşağı yorumlanmayı bekleyen inisiyatik metinlerin üçlü manası konusuna dönmüş oluyoruz.

1'den 21'e kadar olan bahislerin aynı zamanda İsa öncesi tarih ile ondan sonrakine tatbik edilebileceği şüphe götürmez. Buradan bazıları cesur veya gülünç yüz çeşit tercüme çıkar, fakat bazıları siklus (devre) kanununu doğrular ki, buna göre beşerî hadiseler sonsuz zincirler şeklinde oluşmaktadır.

Aynı oyunlar bitmez tükenmez şekilde aşağı yukarı aynı noktada tekrar tekrar oynanırlar; yeni oyun diye bildiğimiz ancak görünüştedir.

Herhalukârda ve 21. bahse kadar görünen odur ki, bunlar çağdaş olayların yorumunda faydalı olamazlar.

Buna karşılık, 21. bahisten itibaren modern açıklamalar çoğalmaktadır. En tanınmış Napolyon Bonapart'a ait olandır. Lâkin Hitler'le ilgili olana göre ne kadar az heyecan vericidir...

ASHIRI HIRSLIDAN ŞÖHRETİN ZİRVESİNE

İbranice metnin tercümesini (16) yayınlayarak, okuyucuya, yabancı derlemeler ile orjinal metin arasındaki pek sık olan uyumsuzlukları müşahede etmek imkânını vermek istiyoruz.

(16) Mümkün mertebe rahip Fabre D'Enviu'nün tercümesini takip edeceğiz.

21. Ve onun yerine (17) bir hor görülen (18) yükselecek; krallığın onurunu ona vermeyecekler, o sulh zamanı gelecek ve krallığı entrika ile ele geçirecek.

22. Ve taşkınlık yapanın kolları onun önünde kırılmış olacak, hatta bir müttefik prens de...

23. Ve onunla ittifak yaptığı sürece kumazlıkla davranacak; pek az kişi ile galip ve üstün gelecek.

24. Sulh zamanı şehirlere girecek ve ne babalarının ne de atalarının yapmadıklarını yapacak; onlara ganimetler, zenginlikler dağıtacak; onların kalelerine karşı olan düşüncelerini öğrenecek ve bir zamana kadar...

25. Ve O Britanya Krallığı'na karşı güç ve cesaretini harekete geçirip büyük bir ordu gönderecek. Büyük ve çok güçlü bir ordu ile Britanya Kralı savaşa girecek. Fakat zafer kazanamayacak, zira kendisine komplolar hazırlanacak.

26. Ve ekmeğini yiyenler ona ihanet edecekler, ordusu dağılacak ve çoğu ölüm derecesinde yaralanacak.

27. Ve kalpleri kötülük dolu onlardan ikisi, yalanlar üretecekler ama muvaffak olamayacaklar; zira her bir zamanın bir sonu var.

28. Ve o memleketine büyük bir zenginlikle dönecek ve gönlü kutsal ittifaka karşı ve harekete geçecek ve ülkesine dönecek...

29. Zamanla, tekrar dönecek ve gelecek ve ne ilk ne de son defa olacak.

30. Kıbrıs'tan kendisine karşı gemiler gelecek, cesareti kırılacak; yeniden kutsal ittifaka kırgınlık duyacak ve tekrar dönecek ve kırgınlık duyacak ve harekete geçecek ve tekrar dönecek ve anlamış bulunacak.

31. Ve onun kolları havada kalacak ve onlar kiliseyi, kaleyi tezyif edecekler ve dinî işkenceyi kaldıracaklar.

32. Ve o entrika ile dinsizliği yayacak; fakat ilâhını tanıyan halk kuvvetlenip karşı gelecek.

33. Ve halktan önde gelenler içlerinden çoğunu eğitecekler; fakat kılıç ve ateş karşısında esarete ve günlerce süren yağmaya düşecekler.

(17) Evvelki bahiste geçen hırslı kişi.

(18) Aşağı tabakadan insan.

34. Ve düştüklerinde pek az yardım alacaklar; çoğu yalvar yakar onlara katılacaklar.

35. Ve önde gelenler onları seçkin, arınmış, kıyamete kadar temizlenmiş kılmak için kendilerini feda edecekler, zira gene zamana kadar...

36. Ve Kral isteğine göre hareket edecek, kendisini yükseltecek ve kendisini Tanrı'nın üstünde büyüklükte görecektir ve ilâhların ilâhına sövecek ve tepkiler tamamlanuncaya kadar saltanatı sürecek; zira hükümlenilecek, idam edilecek.

37. Kardeşlerinin ilâhlarına hiç bir saygı duymayacak, kadınlara karşı hiç bir arzu göstermeyecek; ne de herhangi bir ilâha sevgi; çünkü o her şeyin üstünde olarak kendini büyütecek.

38. Ve o Romalılar'ın Tanrısına yerinde hürmet edecek atalarının tanımadığı Tanrı'ya altınla, gümüşle, değerli taşlarla saygı gösterecek.

39. Romalıların kalelerine karşı yabancı ilâhın yardımı ile harekete geçecek ve onların üstün olmalarını sağlayacak ve onlara topraklar, ganimetler dağıtacak.

40. Ve Son'a doğru zamanda Britanya kralı kendisiyle ters düşecek ve Kuzey'in kralı (19) arabaları, süvarileri ve sayısız gemileriyle kendisine karşı bir fırtına gibi gelecek; şehirlere girecek, yıkacak, çiğneyecek.

41. Ve o şan ülkesine girecek ve çoğu boyun eğecek; fakat eyleyle kurtarılmış olacaklar. Edom, Moab ve Ammon'un oğullarının büyük kısmı.

42. Ve o elini şehirlerin üzerine yayacak ve Mısır'ın şehri kurtulmayacak.

43. Ve o Mısır'ın altın, gümüş hazineleri ve bütün kıymetli şeylerine sahip çıkacak ve Libya, Etiyopya'da ayağının izleri kalacak.

44. Ve doğudaki, kuzeydeki söylentiler onu korkutacak ve o hiddetle çoğunu yıkmak ve mahvetmek için yola çıkacak.

45. Ve o denizler arasında kutsal dağlara doğru tahtının çadırlarını kuracak. Bu sonu olacak ve kendisine yardım edilmeyecek.

(19) Bununla Rusya kastediliyor sanılmakta.

ANTIOCHUS'UN SONU

Kehanet yorumcularının alışlagelmiş hatalarına düşmekten ve hadiselerin çevresini etkileyecek yakıştırmalar yapmaktan sakınacağız. Herkez kendince faydalı gördüğü şekilde XI. bahsin sonunu hâlihazırdaki Avrupa'ya tatbik edebilir. Bu kanaati paylaşmayacakların, Hitler'i Antiochus'a benzetmemekte yerden göğe hakları olacaktır.

Lâkin, iki devrenin (cycle) çakışık bir hüviyete büründüğünü farzedelim bir an. Bu durumda Kral Antiochus'un sonunu bilmek merak verici olacaktır. Harplerle, Yahudilere ve Perslere karşı yapılan kanlı zulümlerle süren bir hükümdarlıktan sonra Suriye Kralı Antiochus IV, Theos Epiphane'nin dediğine göre, bilinmeyen güçlerce karnından yakalandı.

Korkunç tehditler yağdırdığı Filistin'e karşı arabasıyla yol alırken kendisini kısıvrak yakalayan bir bağırsak ağrısına tutuldu. Fakat duyduğu şiddetli acılar öfkesini daha da arttırdı. Atların daha süratlendirilmesi emrini verdi. Bu göğe meydan okumaydı. Anında karşılığını gördü. Araba devrildi ve Antiochus'un bir çok organı koptu. Bir sedye bu canı çıkmamış cesedi aldı, fakat yolculuk kısa sürdü. Kangren kısa zamanda vücudu kapladı ve hararet o derece fazlaydı ki, bir anda vücudunu kurtlar sarıverdi. Kralın yaralarından yayılan koku o derecede idi ki, etrafındakiler kaçırverdi. Antiochus yalnız ve çürükler içinde ruhunu teslim etti.

(20)

ÇEŞİTLİ YORUMLAR

Pek tabii, çeşitli, hatta bazen çok çelişkili yakıştırmalar eksik olmuş değil: Danyel'in XI. bahsi sırasıyla Müslümanlar, Türkler, Muhammed, Şarlken, Napolyon I, Napolyon III. ile ilgili görüldü. Protestanlar nezdinde en sık yakıştırma, Antiochus'un Vatikan'a ve İsa-karşıtlarının da Papalığa benzetilmesi şeklindedir.

Bize göre, İsa-karşıtlı konusunu daha sonralara, birçok metnin

(20) Suriyeli Antiochus on sene hüküm sürdü. Tahta M.Ö 174 yılında geçti ve 164'de öldü. Avrupalı Antiochus'un (Hitler'in) iktidara gelişi 2.8.1934'tür.

işaret ettiği gibi, son devrenin son zamanlarına bırakmak yerinde olacaktır. Bununla beraber XI. bahsin son yirmi beş konusunu İsa-karşıtı ile ilgili bulmakta bir mani yoktur. (21) Böylece, kaçınıl-maz bir şekilde Büyük Piramit'in merkez problemine ve Büyük Sfenks tarafından formüle edilmiş Âdem Devrinin altmışıncı asrının sessiz sonuna gelmiş bulunuyoruz.

DAVUD, SONDAKİ KRAL

Madem ki, modern harpler devresindeyiz, Piramit'in, milletle-rin yargılanması zamanını Ezekiye'l'in 37. bahsi ile karşılaştırmak faydasız olmayacak. Bu berikisi bunca kehanetin haber verdiği İsrail'in toplanma vaktine dayanak yapmaktadır:

21. İsrail oğullarını dağılmış oldukları milletlerin arasından a-lacağım ve onları her yerden toplayacağım ve onları vatanlarına döndürteceğim.

22. Öyle yapacağım ki, onlar İsrail dağları üzerindeki mem-lekette tek bir ulus olacaklar ve hepsinin tek bir kralı olacak ve ar-tık iki ayrı millete, iki ayrı krallığa bölünmüş olmayacaklar.

23. Ve onlar artık ilâhlarını ne günahlarıyla, ne de adilikleri ile kirletmeyecekler ve onları günah işledikleri her yerden geri çe-keceğim ve onları temizleyeceğim; ve benim kavmim olacaklar ve ben onların ilâhı olacağım.

Bu satırlar, İngiliz hükümeti desteğinde, siyonist yeni kuru-luşlarla, bu ırka karşı yapılan zulümler aynı zamanda göz önüne alındığında dikkat çekicidirler. Bu zulümlerin, yeni bölgelerde, tercihen Anglo-sakson toprakları üzerinde toplanmaya zorlamasıdır.

O zamandan beri, Büyük Britanya'nın müstakbel hükümdarı, 22. bahiste işaret edildiği gibi, İsrail'in de kralı durumunda bulu-nacaktır. Ancak kehanet, aktüel kral VI. George'yi değil, tahtı ter-kedişi hafızalardan silinmeyen büyük kardeş VIII. Edward'ı gös-termektedir.

24. Ve Davud hizmetkârım, onlara kral olacak ve tek bir din adamı olacak, buyruklarımı muhafaza edecek ve onları uygula-yacak.

(21) İki bölüm sonra Danyel'i yeniden inceleyeceğiz. Mesih üzerine olan IX. bahsi.

25. Hizmetkârım Yakup'a verdiğim ülkede oturacaklar ve orada onlar, çocukları, torunları daima oturacaklar diyorum; ve hizmetkârım Davud her zaman için onların prensi olacak. Bu kehanet, ülkelerinin eski kralına eksilmeyen bir sempati duyan İngilizleri çok etkiledi. Eğer bu Davud (David) adının Windsor Dük'ünün hakiki adı olduğunu söylersek okuyucularımız da bu duyguyu paylaşacaklardır. Böylece, son devrenin hadise ve insanları ile ilgili endişe verici sorulara doğru, devamlı şekilde itilmiş bulunuyoruz.

Açık olarak, Büyük Piramit'ten uzak olmayan Sfenks'in şekillendirdiği Beşeriyet sorusu budur. O zamanların eşğinde bunu formüle ediyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

BÜYÜK SFENKS

Sfenks efsanevî bir hayvandır; yani tabiatta bulunmaz. Yapısı tamamen mitolojiktir ve onun manasını aramak bize düşmektedir. Sfenks'den bahsedilince hemen, Teb yolunu tutup geçenleri sorguya çeken, Grek Efsanesindeki varlık tasavvur edilir.

Bu mitolojik sfenksin, bir kadın büstü üzerine kurulmuş, bir hayvan vücudu vardı. Alelade bir çift kanat taşıyordu; bu da, yapısının gerçek dışılığını arttırmaktaydı.

Herkes, Odip ve Hünsa hayvan hikâyesini bilir. Laius'un oğluna, insanın akıbeti ile ilgili bilmece sorulur; derhal cevabını verir. Grek Sfenksi'nin galibi, zamanla, zaferinin kurbanı durumuna düşmek zorunda kalır. Teb kralı olup, istemeyerek birçok suç işler ve sonunda kendi gözlerini oyar.

Lâkin Teb şehrinin sfenksinin ancak şekilsiz bir karşılığıdır, yapıları aynı değildir. Filhakika, dişi sfenks, Grek mimarisinde bir istisna teşkil ederken, ötekisinin Mısır toprakları üzerinde sayısız örnekleri bulunmaktadır.

Genellikle, Mısır sfenksi çömelmiş bir aslan vücudu üzerine konulmuş bir insan başından teşekkül eder. Bazı hâllerde ve özellikle Karnak'tan Luksor'a giden iki kilometrelik muazzam cadde içinde, boylu boyunca sıralanmış, altı yüzden fazla sfenks görülür. Bu hayvan, çok defa, aslan vücudu üzerine yerleşmiş koç başı ile dikkati çeker; çünkü koç aşılayıp üretici ve harekete getiricidir ki; bereketli ve hayatın rehberi güneş Amon-Râ'ya tekabül eder.

SFENKS VE YILAN, FİRAVUNLUK ALÂMETLERİ

Bu sfenkslerin durumu, (ikinci derecedeki mabetlerin girişle-

rinde sayıları 40 veya 60'ı aşmaz) ifade ettikleri davranış ve sembollere göre değişir. Bazılarının ön ayakları vücutlarının altına kıvrılmış hâldedir; oysa ki çoğununkiler uzatılmış durumdadır. Bir kısmında, (fakat bu bir istisnadır) bir kadın başı vardır. Saç biçimi ve görünüşleri farklı olmakla beraber, çömelmış bir sfenks pozu bütüne hâkimdir.

Mısır rahiplerinin zihinlerinde bu görüntü ve davranış ne mana ifade etmektedir? Pek tabii çok şey... İlk önce, yılan ve sfenksin, uluhiyet tarafından gönderilmiş, iktidar temsilcisi, firavunluk alâmetleri olduğunu söylemek kâfidir.

Sfenks özellikle, kuvvetle zekâyı birleştiren sembol olarak görülüyordu. Louvr Müzesi salonlarında, Musa ve Yahudiler'e baskı yapmış Firavun timsalini taşıdığı söylenen, pembe granitten örnek bir sfenks bulunuyor. İnisiye olmayanların sembolizm konusunda bilgisiz ve düşüncesiz hüküm vermek alışkanlıkları vardır. Keza Mısır mabetlerindeki kedi, yılan, timsah gibi hayvanları bir çeşit hayvan ilâhları olarak görenler de vardır.

Sembolizmle putperestliği birbirlerine karıştırmamak lâzımdır. Gerçek şu ki, Mısır inisiyasyonu, ezoterik doktrini maskeleyerek için aldığı tedbirlerde o derece ileri gitti ki, yavaş yavaş şekilci din, esasın yerini aldı; bu da, insanların çoğunluğu için, şekil özü saklar prensibini dile getirmektedir.

SON İŞARETI

Şimdiye kadar söylenenlerin hulâsası şu ki: Bu sfenksler birikiminin bir manası var; bu bir sırrı içermektedir.

Sfenks'in mevcudiyeti evvelâ şöyle demektedir: Bilmece kelime hangisidir?

Bu esas mana o derece apaçıktı ki, eski Yunanlılar onu Mısır'dan alıp yukarda da belirttiğimiz gibi; ünlü Teb hikâyesine soktular.

Halbuki, Mısır mabetlerinin inisiyesi için sırlar çoktu. Buradan, girişlerdeki sfenkslerin sayısının sırlarınki ile orantılı olduğu sonucuna varıldı. Luksor ve Karnak tam inisiyasyon yerleri olduğunda, bir sfenksler ordusu onları birbirlerine bağlamaktadır.

Her stenksin kendi başına ayrı bir anlamı vardır ve Gizeh'teki sfenksin de konumu ayrıdır.

BÜYÜK SFENKS

Gizeh'deki Büyük Sfenks'in, ne Mısır'da ne de Dünya'nın başka yerinde benzeri yoktur.

Büyük piramitlerin eşğinde ve ölümler vadisindeki konumu ona ayrı bir mana verir.

Alelade boydaki sfenksler gibi parçalardan yontulmuş veya yapılmış değildir. Müptedi heykeltraş onu muazzam bir blok kayadan çıkarmıştır. (22)

Gizeh düzlüğünde ortaya çıkmış pek büyük kaya parçaları görünmez. Bu beriki ise hatırı sayılır bir hacmi kaplamaktadır. Meçhul artist onu kendi niyetine göre kafa, boyun, göğüsler ve vücutun bir kısmı olarak ortaya çıkarmıştır; heykelin eksik kalan bölümleri, büyük hacimli tuğla taşlarının özellikle ön ayaklarda yoğunlaştığı kaba bir duvarcılık işleri ile tamamlanmıştır.

Başlangıçta dev sfenksin uyandırdığı izlenim çok etkin olmalıydı. Maziden gelen yıpranma ve harabiyet hâline rağmen, bugün de bu izlenim daha az heyecan verici değildir.

Mariette'in rakamlarına göre (23) Büyük Sfenks'in boyu topraktan, baştaki saçın en yüksek noktasına kadar 19.97 m. dir. En geniş eni ise 4.15 m. dir. Cephesi 5 m. dir. Kulağınki ise 1.79 m. dir; ve ağız 2.32 m. dir. Kuyruktan ön ayaklara kadar vücutun toplam uzunluğu Clement Robichon'a göre, 72m. dir. Kalınlığı bir insan boyunu geçen ayaklar arasında sonradan inşa edilmiş ve güneşe adanmış küçük bir mabet evvelce bulunmaktaydı.

Hangi devirde ve hangi tarihte Büyük Sfenks inşa edildi ve yontuldu? Bu Büyük Piramit'inkinden de daha çözümez bir sır vasfını hâlâ taşımaktadır.

Bu derece meşhur olup ta, tarihi karanlık bulunan pek az

(22) Yüzünün ikinci piramidin yapıcısı olduğu farzedilen firavun Kefren'in yüzü olduğu, delilsiz iddia edildi.

(23) Gerçekte Sfenks hiç bir zaman tam şekilde ilmi ölçümlere konu olmamıştır. Keops ve Kefren piramitlerinin ölçümleriyle karşılaştırılabilir. Güneşle yaptığı astronomik gölge oyunları mühimdir.

abide vardır gerçekte. Ne seyyahlar, ne âlimler, ne şairler Büyük Sfenks konusunda bir şey bırakmış değiller... Hiç bir belge, hiç bir kitaplık, hiç bir folklor etkili bir izahta bulunmuyor. En bilgili insanların düşünceleri rehberlik edebiyatını hatırlatacak alelade bilgilerden ibaret.

En gelişmiş zekâların, Büyük Sfenks karşısında inanılmaz durgunluğu şaşırtıcıdır. Dev heykel ezip geçiyor ve bu itiraf edilemiyor. En azından, sıradan şahitlerin önünde gerçek duygu saklanıyor.

Lâkin bu taşlaşmış bakışın tesirinden kurtulmak imkânsızdır.

HEYKELİN TEKRAR DIRİLMELERİ

Büyük Sfenks'in eskiliği, Âdem devrinin başlangıcına uzanır. Göreceğimiz gibi, en azından tamamladığı piramitlerle çağdaştır.

Büyük Sfenks'in insan yüzü, asırların akışı boyunca sayısız bozulmalara uğradı. Binlerce defa kumlarla tamamen örtülü kaldı ve devirler boyunca bir efsane, sadece bir hatıra olarak anıldı. Çağdan çağa, bu hareketli anıt, kısmen veya tamamen kendini çekip çıkarmaktaydı. Dördüncü Hanedan'dan (24) kalma bir Levha Sfenks'ten, "menşei zamanların karanlığında kaybolan bir abide" diye bahsedecekti. (25) Bu devirde, hükümdar Firavun, nesiller boyu çöle dönük yüzü kaybolmuş olan heykelin tamamının Libya kumundan temizlenmesini emretmiş olacaktı.

Taştaki doğuşundan beri, öyle görünüyor ki, Büyük Sfenks pek çok defa ölüp tekrar dirilmiştir.

Her dirilişinde, yan taraflarından bir kısmının kuma batmış oluşuna göre, toprak üstünde çok yüksek veya çok alçak görünmüştür.

Elli sene önceki fotoğraflar, bu nevi kendine mahsus varlığı ayaklardan mahrum göstermektedir. Halbuki, yakın zamanlardaki klişeler, alt kısımlarını, göze çarpıcı şekilde ortaya koymaktadır.

(24) Histoire d'Orient adlı eserde Fr. Lenormant zikreder.

(25) Kaynak eğer doğruysa ve Keops, Kefren, Mikerinos 4. Hanedana ait olduklarından Büyük Sfenks (belki Piramitler de) bu firavunlardan daha ötede, daha eski olacaktır.

Büyük Sfenks'in bu yeni "zuhurunu", zamanımıza bir hitap olarak işaretlemek hiç te yersiz sayılmaz.

KIRBAÇLANMIŞ YÜZ

Kayalığın temeli, ayaklardan boyuna kadar olan bölüm, bir miktar çöküntüyü ifşa etmektedir. Mayou'ya göre bu, Nil'in doğrultusunu değiştirmesinin ifadesiydi. (26)

Erozyonlar, yüzeyle tabii yatak değiştirmeleri, kum fırtınalarının sayısız kırbaçlaması insanların yaptıklarına katılınca Büyük Sfenks'in sağlam kalması beklenemezdi. Hemen hemen koparılmış burun Sfenks'in profiline hoş olmayan bir ifade vermekte. Geniş ağzı, üst dudakın bir bölümü hariç, pek zarar görmemiş durumda. Kulaklar, alt kısımları müstesna, doğal çizgilerini korumakta. Gözler, her ne kadar harabiyete uğramışsalar, üçgen bakışlarını daimî olarak göğe doğru dikmiş vaziyettedirler.

Büyük Sfenks'in çömelmiş pozunda tabii bir asalet bulunmaktadır. Heykel'e ne tarafından bakılırsa bakılsın, ister sağdan, ister cepheden, ister soldan, onda ulû bir tavır görmemek imkânsızdır.

Öğle güneşi Sfenks'in başına vurduğunda ve gölgesi göğsün üzerine indiğinde esrarlı ışınlar oyuk gözbebeklerinden yansımaktadır.

Büyük Sfenks'in yüzünün dikkatli bir incelenmesi biri etnik, diğeri tabii düzeyde olmak üzere farklı iki idrake götürür.

Hemen ilk önce yapılacak tespit, çizgilerin bir Mısırlı'nınkilerle aynı olmadığı. Büyük Sfenks'in prototipi ne Japhet'in, ne Sem'in çocuğunu gösterir; fakat Şam'ın oğlu, belki ilk zenci ve esas firavun Nemrut'un ta kendisidir. Sonra da maddede tecelli etmiş spiritüel bir varlığı hatıra getirmektedir.

Bunlardan başka, özgürlük yolunda bir kadavranın, bir çeşit iskelet öncesi dağılıp çözülmesini düşündürmektedir.

(26) Nil'in doğrultusunu değiştirme hipotezine "Büyük Piramit'in Sırrı" kitabında bir bahis ayırmıştık. Bu konuda, Ezekiye'nin Firavunla yaptığı söyleşiye yer veren metinlerde, nehirlere nasıl müdahale edip Mısır'ın kuraklığa dönüştürüleceği ifade edilmiştir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

SFENKS'TEN BAHSEDEN TEK ESKİ METİN

Sfenks'in göğüsleri altında ve arka ayaklarının üst seviyesinde hiyeroglif harfle yazılı bir kayıt bulunmaktadır. Burada çömelmiş bir sfenkse adak sunan bir şahıs dikkati çeker. Bu kayıt dört metre yükseklikte, iki metreden fazla genişlikte kırmızı granitten bir plâka üzerine kazınmıştır. İç kısmı epey harap olmuş ve bütünü bir restorasyona tâbi tutulmuş görünmektedir.

HIYEROGLİFİK ALDATMACALAR

Kaydedilen metnin Sfenks'in esrarlı hüviyetini ifşa edeceği zannedilecektir. Maalesef durum öyle değildir. Bir taraftan, bu metnin ima ettiği hadiseler bu insan tasvirinden çok öncelerine ait; diğer taraftan metindeki boşluklar yorumu güçleştirmekte. İlk metni çözmeye teşebbüsü 1818'de Caviglia tarafından yapıldı ve bu İngiltere'de (ilk tercüme maniskürisi burada saklanmaktadır) olduğu kadar Almanya'da da yayımlandı, ancak bir çok hatalı çevirilerle. Ta ki, bütün bu metinler Berlin'de Erman tarafından toplanıp operasyona tabi tutulana kadar. Bu berikinin vardığı sonuçları Amerikalı Bredsted derin incelemelerden sonra benimseyip adapte etti. Biz, harf ve ifade uyumsuzluklarını işaretleyerek, bu sonuncu yazarın çalışmalarını aktarıyoruz.*

GİRİŞ

"1. sene, ilk mevsimin birinci ayı, şanlı Horus'un idaresinde ondokuzuncu gün; Güçlü Boğa, ışık saçma, iki ilâhenin favorisi

(*) Eski Mısır kayıtları (Şikago 1906).

(Krallıkta hüküm süren) Atum benzeri; Altın Horus, Kılıç'ın- Kudreti, Dokuz Yayı birden geren; Yukarı ve aşağı Mısır'ın kralı; Râ'nın oğlu (Thutmes IV) hayat veren, huzur ve mutluluk veren, ebedî olarak Râ'nın benzeri.....'nin pek sevdiği, Yaşasın iyi Tanrı, Atum'un oğlu, Harakhte'nin koruyucusu, Mutlak Hükümdarın canlı imajı, Râ'dan doğmuş, Khepri'nin sonsuz büyük mirasçısı; babası gibi güzel yüzlü, çıkanteçhiz olan, kendi üzerinde Horus biçimiyle; kral kiilâhları, ki lûtud ile..... ilâhların Heliopolisi temizleyen, Râ'yı memnun eden; Memfis'i güzelleştiren; Atum'a hakikati gösteren, duvarının güneyinde olana sunan, Horus'a günlük adak olarak bir abide yapan, güney ve kuzeyin ilâhlarının faydasını arıyarak çok şeyler yapan; kireç taşından evlerini inşa eden, adaklarını besleyen, Atum'un oğlu IV Thutmes şahsıyla görkemli, Râ'ye benzer, tahtı üzerinde Horus'un mirasçısı, hayat veren Menkheprur."

THUTMES'İN GENÇLİĞİ

"Majestesi Horus benzeri bir delikanlı olduğu zaman, Khemis'in gençliği, babasının koruyucusuna benzerdi. Güzelliği, ilâhın bizzat kendisini andırmaktaydı. Ordu kendisine sevgi ile bağlıydı. Aynı şekilde kralın oğulları ve asiller de ona bağlıydı. O zaman üzerindeki kudret taşı ve Nout'un oğlu gibi gücünü katladı."

AV SEFERİ

"Şimdi, Memfis adındaki yüksek topraklar üzerinde ona zevk veren bir şey vardır; kuzey ve güney yolu üzerinde hedefe doğru bakır oklarını attığında aslanları ve yaban domuzlarını avlıyordu, kimsenin haberi olmaksızın refakatçilerinden ikisinin eşliğinde arabasının üstünde rüzgârdan daha hızlı atlarını sürüyordu."

ÖĞLE TATILI

"Arkadaşlarına dinlenmek için mola verme zamanı geldiğinde, (her zamanki gibi) Harmakhis'in omuzuna karşı (27) Rosta'da (27) Yani, Sfenks'in boğruce karşı.

Sokar'ın yakınında, Renutet de..... gökte, Mout.....KuzeyinGüneyin Duvarının sahibesi, Khas üzerine hükmeden sekmet.....Khercha, efendilerinin huzurunda zamanın başlangıcının gözkamaştırıcı yeri, batı mezarlığına doğru ilâhların kutsal yolu-Hâlen, Khepri'nin pek büyük heykeli (28) bu yerde bulunuyor,maharete en büyük, kuvvette emsalsiz; Râ'nın gölgesi onun üzerinde. Onunla mevcut olan Memfis sokakları ve bütün siteler ona geliyor, yüzünü kutlamak için ellerini ona doğru uzatıyorlar. Büyük adaklar sunuyorlar."

VIZYON

"Bir gün, sonuçta, kralın oğlu Thutmes öğleye doğru avdan geldi ve bu büyük ilâhın gölgesinde dinlenmeye koyuldu. Uykusu esnasında, güneşin Zenith noktasında olduğu anda, bir vizyon vuku buldu ve o kutsal ilâhının kendi ağzından ona hitabını, bir babanın oğlu ile konuşması gibi duydu.'Bana bak, beni seyret ey oğlum Thutmes. Ben babamın, Harmakhis-Khepri- Râ-Atum-Sana, canlı olan şeyin başında, yeryüzü üzerindeki hükümdarlığımı vereceğim. Keb tahtının üzerindeki beyaz ve kırmızı taşları taşıyacaksın. Mutlak Hâkimin gözünün parladığı bu ülkenin boylu boyunca mirasçı prensi sen olacaksın. Her iki toprağın malları ile bütün bölgelerin külliyetli geliri, uzun seneler boyunca sana ait olacak. Yüzüm seninkidir, arzum sana gider. Bundan böyle benim koruyucum olacaksın; zira büyük acılar içindeyim. Üzerinde olduğum çölün kumu beni dövdü, harap etti; arzuladığım şeyi yapmak için bana gel. Oğlum olduğumu iyi biliyorum, desteğimsin, bak ben senin, senin rehberim.' (Ne zaman ki Sfenks) bu konuşmasını bitirdi, kralın oğlu.....(uyandı).....bunu dinleyerek.....ilâhın i-kazını anladı ve kalbindeki sessizliği muhafaza etti. O, geliniz! Sitedeki yerimize doğru acele edelim. Bu ilâha kendisi için getirdiğimiz adakları koruyacaklar, inekler.....ve bütün taze sebzeler ve Wennofer'i yüceltiyoruz.Khaf, Atoum-harmakhis için yapılmış heykel, dedi..."

İLÂH HARMAKHIS

Büyük Sfenks Heykeli'nin menşei üzerine bu geçtiğimiz me-

(28) Çömelmiş Sfenks.

tinler, hiç bir aydınlık getirmeseler de, inisiyatik işaretleşmeler cihetinden büyük faydalar taşımaktadır. Daha önce de bildiğimiz gibi Sfenks'in gerçek adı Larmakhis'di (Yunanca adaptasyonu ise Harm-Akhet) Ufuktaki Horus manasında bir başka ifade ile Doğan Güneş'tir. Sfenks Harmakhis, gerçekte, Büyük Doğu'nun sembolüdür. Ve bulunduğu yer Kış ve Yaz başlangıçlarının ortasıdır. O ilâhî şafakla yüz yüzedir ve kâh sağ, kâh sol yanaklarında bizzat temsilcisi olduğu İlâhın ilk ışıklarını alır. Bu Yeni Güneş'tir.

Bu Harmakhis kelimesi, bir defa daha, Thutmes belgesi ile doğrulanmıştır, 21. Hanedan ile Sa'ite Devri arasında kaleme alınmışa benzemektedir. Bu ad Luksor Dikilitaşı'nın güney cephesinde de işaretlidir. Paris'te, Concord Meydanı üzerinde Burbon Sarayı kenarında. Bir abideyi diğerine bağlayan okült bağlar bir kere daha burada görünmektedir.

Diğer taraftan, Harmakhis bir Güneş İlâhudur ve Râ'nın benzeridir. "Repos de Midi" adlı eserin metni, Sfenks'in, Khepri'nin en büyük heykeli olduğunu belirtir. Nihayet son tahlilde "La Vision" Atum ve Harmakhis adlarını birleştirir; Öyle ki, Büyük Sfenks ve Harmakhis-Amoun-Râ-Khepri-Atum adları aynı şahsı şekillendirirler. (29) Büyük Sfenks, Harmakhis -Râ veya Râ- Harakhti böylelikle tek olanın gizli timsali, yegâne Büyüğün, Mısır İlâhlarının ilâhının şekillenmiş olacaktır.

THUTMES NİÇİN GÜNEY DUVARINDAN VE SAVAŞ İLÂHESİNDEN SÖZ EDİYOR?

Oradaki metin yalnız ifşaatla sınırlı değil. Thutmes IV burada "gerçeği, Duvarının-Güneyi- olan kimseye sunan" olarak temsil edilmekte. Ve biraz daha ilerde, asırların harap ettiği şu garip ibareler kayıtlı bulunmakta: "Harmakhis'in omuzuna karşı, Rosta'da Sokar'ın yanında Renutet'de Gökte Mout (30)Kuzeyin.....Güneyin Duvarının Sahibesi Sekhmet (31) Khas üzerin-

(29) Mısır Mitolojisi'nde üç farklı isim altında üçlü (trinite) güneş mefhumu yer alır. Horus, doğan güneşe tekabül eder; Râ zenith'teki güneşe, Atum batan güneşe karşılıktır.

(30) Mout Amoun-Râ'nın eşi, annedir, bazen ilâhe benzeridir.

(31) İlâhlara, isyankâr insanlara karşı dişi aslaña dönüştürülmüş harp ilâhesi.

de hükmeden, Khereha efendilerinin huzurunda, Tek Olan'ın batısındaki mezarlığa doğru İlâhların Mukaddes Yolu."

Milletlerin Yargılanma Salonunun Güney Duvarı 1953 tarihine tekabül eder ki; netice olarak kan dökücü harp ilâhesi ile irtibatlıdır; o da insanların doğuştan düşmanıdır.

Bu simbolizm, Kral Odası'nın direk geçişine rastlayan devrede (1936-1953), harplerin çoğalacağını gösterecektir; şayet Beşeriyet İlâhî Ahenk Plânı'na ve Yeniden Diriliş Bölgesine süratle yönelmezse,

Bildiri, Piramit'in Son Odası olarak bilinen Kral Odası'nın Güney Duvarına ve aynı odanın sağdaki uzantısının İlâhî Ahenk Plânına ve Batıdaki Mezarlık istikametinde bulunan Batı Duvarına doğru imayı ifadelendirmektedir. Şekil 1'e bak. Zira, Büyük Piramit, üçler içinde iki mezarlık, iki mezar alanı arasında olan tek Piramit'tir.

DOKUZUNCU BÖLÜM

SFENKS EFSANESİ

Şahsî hipotezlerimizi açıklamadan önce, mevzuu incelemiş olanların görüşlerini karşılaştırmayı uygun görüyoruz.

Sfenks bilmeceğine eğilmiş yazarlar çok nadirdir. Denilebilir ki, bunların hiç biri konuyu derinden araştırmamışlardır. Ekserisi, sathî görüşlerle iktifa etmişlerdir. Diğerleri, aralarında mistik ve okültist olanları dahil meselâ; Ekiphas Levi, Edouard Schure, Dr. Curtiss, Ch. Lancelin vs. Yunan Sfenksi'ni Mısır Sfenksi ile karıştırmışlardır.

Burada, hakikatin bir parçasını taşıyıcı görünen en karakteristik görüşlerin üzerinde duracağız.

JAMBLIK' E GÖRE İNİSİYASYON

Çağımızın 1. asrında yaşamış Grek yazarı Jamblik'in anlattıklarına dayanarak, Ch. Lancelin, İsis sırlarına inisiye olma törenlerini detaylı bir şekilde tasvir etti. "Gizeh'teki Sfenks," diye yazıyor, "refakatteki namzetlere mahsus yegâne giriş yeri idi. Günümüzde bu giriş kumlarla, döküntü ve enkazla kapanmış durumda; bununla beraber çömelmiş dev heykelin ön ayakları arasında yerleşmiş bulunuyor. (32) Evvelce bu giriş, gizli tertibatını ancak rahiplerin bildiği bronz bir kapı ile kapalı idi...Sfenks'in içinde ve altında, Büyük Piramit'in yeraltı bölümüne bağlanan dehlizler kazılıydı ve o şekilde birbirleriyle kesişmekteydiler ki, rehbersiz girildiğinde, bu çıkışa veya daha ilerde bahsedilecek sonuca götürülmüş olunurdu." Kıdem sırasına göre ilk iki inisiye, namzet kişiyi 22 basamaklı

(32) Şunu hemen belirtmeliyiz ki şimdiye kadar yapılan kazılarla böyle bir giriş tespit edilemedi; muhtemelen kayıt levhası ile kaynaşmış olabilir. (VII. bölümde bahsedilen.)

(33) bir spiral merdivenden indirip, eprövlerin başlayacağı dairevi bir salona götürüyorlardı. Bu, ruhun cesaret, irade, sabır ve idrak genişliği cihetinden geçirilen eprövlerin mahiyeti meçhuldür. Yalnız şunu ifade edelim ki, bin engeli geçen, muhtelif merdivenleri aşan inisiye namzedi, oniki Oziris rahibinin ellerine teslim edilirdi. Onlar da son mertebedeki büyük rahibe takdim ederlerdi."

Jamblik'in ifşaatı burada bitmektedir; fakat diğerleri, efsaneyi, Büyük Piramit ve onun yeraltı dehlizleri arasında devam ettirdiler. Buna göre, eprövlere başarı ile geçip inisiyasyona kabul edilenler Yükselen Geçit'e götüren çıkış yoluna, başaramayanlar Nil'e ulaşan çıkış yoluna götürülmekteydi. Mısır'ın Ölüler Kitabı, yüksek dehliz ve odalarını üst inisiyasyonun son kademelerine benzetir.

INTISAP ETME

Büyük Sfenks'in hüviyetini daha etraflı açıklayan Dr. Mardrus'un, bizce çok münasip ve geliştirilmiş yorumunu içeren "Toute Puissance de L'Adepte" (34) kitabı önemlidir. "Senin adın silinmez. Saklananların saklısı senin adıdır. Amenler'in Amon'u senin adın Phre Harmakhis Khephra Toum senin adın. Bütün olmuş olanlar, olmakta olanlar ve olacak olanlar senin adıdır."

O da mezarın üçlü gününe imada bulunuyor. Zira, üç gün üç gece boyunca intisap edenin ruhu ilâhların huzuruna kabul edilmiş telâkki olunmaktadır.

"Khephra Toum, yenileştirmelerin efendisi, değiştirmelerin üstadı..."

"Ey Amenler'in Amon'u, Sırların Sırrı, Saklıların Saklısı, ışık saçan ve karanlıkta bırakan, ey Phre Harmakhis Khephra Toum, yüzünü Osirisli oğluna çevir, soylarının oğlu onu doğruluyor..."

"Ey ebedî Şekil, işte ben" "Ona gir, özünü emsin. Seninle birleşsin." "Ben Büyük Ruhun Parçalarından bir parçayım, Uluhiyetin parçalarından bir parçayım."

"Bütün Yaradılıştan önce O vardı. Bütün mevcudattan önce O mevcuttu."

(33) Yüksek inisiyasyon rakamı.

(34) Ed. Henri Durville.

"Hiç bir şey olmadığı zaman O vardı. Hiç bir şeyin adı yokken O vardı..."

KELTLERİN İDRAKI

Brötonlu yazar Kaledvouleh kitabı "Sousle Chene des Druides" de bize yabancı olmayan şu teoriyi ileri sürüyor:

"Eski Mısır'ın taştan mabetleri ile tarih öncesi devirlerin menhir, dolmen gibi tabii taşları arasında benzerlikler vardır. Bunları yapanlarla eski Mısırlılar'ın aynı ırktan oldukları veya olmadıklarını kim söyleyecek?"

"Kelt efsaneleri, varlığın geçirdiği aşamalarla ilgili olarak 'Kennil' diye adlandırılan 'Hayvan beraberliği' safhasından bahseder. Sfenks de bu 'Kennil' sembolü olacaktır. Bu efsanelere göre insan, bu 'hayvan beraberliği' safhasından 'insanlık' mertebesine uzanan yolu geçerken, zalimliği ile geri dönüşler yapmak zorunda kalmıştır."

Bu görüş bir başka eski efsane ile yakınlaşma göstermektedir. Grek mitolojisinde "centaure" diye adlandırılan varlık; bir at bedeni üzerine bir insan baş ve gövdesi yerleşmiş şekilde tasvir edilir ve insanın ruh ve beden olarak yeryüzündeki hayatı süresince sahip olduğu çift tabiatının remzi olarak kabul edilir.

Etten yapılmış "insan hayvan beraberliği"nin objektif örneğidir; çirkinlik, kabalık, düşkünlük, zayıflık bir tarafta; fakat güç, zekâ, üstünlük, yücelik gibi hasletler diğer tarafta olmak üzere hepsi bir bütünlük içinde, âdeta bir melek-hayvan olarak bir arada mevcut, olmayı göstermektedir.

İNSAN HIYEROGLİFLERİ

F. Warrain, sembol ve okült karşılıklarını incelediği "Le Mythe de Sphinx" (Sfenks Efsanesi)'de bu görüşe kısmen katılmaktadır:

"Semboller arasında, bazıları kozmoloji ve psikoloji, objektif ve sübjektif, kâinat ve insan uyumu meselesine cevap vermektedir. Bunlar yarı insan, yarı hayvan imajlarıdır."

"İnsan vücudu üzerine yerleştirilmiş bir hayvan başı zekice

bir faaliyetle tamamlanmış kozmik bir fonksiyona işaret eder görünmektedir."

Bir hayvan bedenine yerleştirilmiş insan başı, hayatın ve hareketin zihni senteze olan bağımlılığını hatırlatıyor. Bu, metafizik prensibe tekabül eden, resmedilmiş bir ifadedir... "Sfenks, bu son düzeydeki fikirleri hulâsa eden eski bir sembol gibi gözükmektedir. Öyle görülüyor ki, 'İnsan düşünen bir hayvandır.' tarifinin hiyeroglifidir bu."

"İnsan varlığında hayvanlık ve akıl nasıl uzlaşabilmektedirler? Bu birlik insan kaderine nasıl bağlanmaktadır? Sfenks sembolünün hulâsa ettiği problemler bunlardır..." "İnsan başlı ve aslan bedenli Mısır Sfenksi, aklın içgüdüye hâkimiyetine işaret eder görünümündedir. Bu ikilik, insana model olarak teklif edilmiştir; bu, piramitlere katılmış ferdi prensibi oluşturmaktadır..."

"Statik bir dörtlü üzerine dayanmış olarak Piramitler, kare tabanları ile kâinatın inşasını temsil ederlerken; Sfenks, dört ayağı ile dinamik dörtlüyü işaret eder." Bu dinamizm, yazara, üç boyutlu bir âlemin karşılığı şeklinde görünmektedir.

SFENKS VE İNSANIN OLUŞU

"Gizli Doktrin" (La Doctrine Secrete) adlı kitapta, gerçeklerin gelecek nesillere sembolizm ve rumuz örtüsü altında öğretildiği, eski din sırların beşinci ırk tarafından ihya edildiği açıklanmaktadır.

"İlâhî bilgelik, yeryüzünde enkarne olmuş varlığa acı ve ıstırapın şahsî tecrübeyle olgunlaşmış meyvasını tatmaya zorladı; Elohim, kendiliğinden inisiye 'Üstün İlâhlar' diye bilinen, iyi ve kötünün bilgisinden oluşmuş gizli ağacın gölgesinde üredi.

CAN'DA BİR SFENKSTİR

Hooghe de la Gauguerie, Sfenks'i, dördüncü boyuta bir trampelen olarak yorumlamaktan çekinmiyor. "Hint metafiziği", diye yazıyor "Batının duyularla hakikate erişme şeklindeki inancını erkenden terk etti. Bu metafizik keşfetti ki, biz eşyayı ancak dış

imajlarla tanıyoruz ve bilginin imajiner olduğu sonucuna varıyoruz!"

"Yunan filozofları sadece tabiatı sorgulamışlardır. Sfenks konusunda geri kaldılar."

"Kendi canlarının adı tabiatın daha zengin, daha esrarlı bir sfenks olduğunu farketmediler."

"Hint bilgeleri, kendilerini tabiatın cazibesine kaptırmadılar; eşyaların olduğu kadar, kişilerle ilgili büyük sırrın, kendi iç derinliğimizde bulunduğunu sezdiler."

"Sırrı ancak orada arayabiliriz, zira ancak orada tutunabiliriz." Böylece, göğe dönük insan yüzü ve hayvan bedeni ile, çift sırlı can-Sfenks, yedibin seneyi aşkın zamandan beri piramit bilmece-sini geleceğe soruyor.

HOMO SAPIENS

"Bir masa, bir ev, bir ağaç, bir insanı alalım ve onları zaman ve mekân dışında tasavvur edelim." diyor Ouspenski; "onları yalnız akılla anlamak imkânsızdır." Zaman ve mekânın dışında insan nedir? Bu insanlıktır; insan tür olarak Homo Sapiens olmakla beraber, bütün insanlardan ayrı başkahklara, özelliklere, ferdiliklere sahip bir yaratıktır. Bu sizsiniz, ben'im, Sezar ve onu katledenler, kapımızın önünden geçen gazete satıcısı; ve bütün krallar, bütün esirler, bütün azizler, bütün günahkârlar, hepsi insan denilen bu görünmez varlıkta erimişlerdir; tıpkı odun, dallar, kabuk, yapraklar, çiçekler ve meyvaların canlı bir büyük ağaçta erimeleri gibi.

"Böyle bir varlığı akıl yoluyla tanımak mümkün mü?"

"Evet, bu, artist veya artistlere borçlu olduğumuz Sfenks'i ilham eden, bu 'Büyük varlığın' fikridir ve bölünmez."

Çok şekilli Sfenks, hayvandan insana tekâmülü, sonra da, insandan ilâha yükselişi temsil eder. Bunun içindir ki, inisiyasyon sırrı, Sfenks'in karnı ile ayakları arasında saklı durmakta.

ONUNCU BÖLÜM

ÜÇ HIPOTEZ

Gizeh'i ziyaret edenlerin çoğu, Sfenks ve Piramitler karşısında kendilerini ezik hissederler. Uzun süren bu hareketsizlikle bağlanmış zannederler kendilerini.

En aydınlanmışların içinde biri daha bilmece karşısındaki çaresizliğini itiraf etti. Bununla beraber sırrı çözmeyi deneyeceğiz, yok hayır! Ona nüfuz etme ümidiyle değil; zira o İlahî Plâna aittir. Fakat atılacak her adım, bu istikamette, ruhun bizzat kendi üstünde yükselmesini ve herkese kendi özel piramidinde ilerlemesini, içindeki Sfenks'i sorgulamasını mümkün kılacaktır.

EŞİK BEKÇİSİ

En yüksek kayayı kullanmak gerektiğinden, Büyük Sfenks'in yeri önceden hesaplanıp kararlaştırılmış değildir. Büyük Sfenks'in pozisyonu için tesadüf diyeceğiz ama tabiatta ve tarihte determinizm zincirinden dolayı tesadüfün olamayacağını da biliyoruz.

Sfenks'in boyları, ekseni ve netice olarak, bilmece yüzü, takribi olarak doğu-güney-doğu istikametine yönelmiştir. Sfenks, Büyük Piramit'ten çok daha doğuda, bu, beriki Kefren'den, o da Mikerinos Piramiti'nden daha doğudadır.

KUÇUK HIPOTEZ

Birçokları, Büyük Sfenks'in kendine mahsus bir sırrı olduğunu düşündü. Gençlik ve güzellik sırrının bu esrarengiz hayvanın içinde bulunduğu şayiası yayıldı. Bu, ilk inisiyasyonların plânına çok aşağı bir seviye vermek ve eski zamanların heykeltraşlarını ha-

fif, boş şeylerle uğraşır göstermektir; keza, eski arap yazmalarında ikinci piramitin tıp ve bedenle ilgili sırları sakladığı iddia edilmiştir.

ORTANCA HİPOTEZ

Teb'li Sfenks, Ödip'e ne diyordu?

Şunu: "Hangi hayvan sabahleyin dört ayakla, öğleyin iki ve akşam üç ayakla yürür?" Yunanlı'nın cevabı: "Bu, çocukken emekleyen, gençliğinde yürüyen ve ihtiyarlığında bir bastona muhtaç olan insandır."

Sfenks'in bilmececi insan hayatının ki ile aynı idi.

Diğerlerine model olan Büyük Sfenks'in Sırrı kısaca, hayatın bilmececi temsil etmektedir. İnsan kaderinin sırrı hayatın sırrıdır; insan kaderinin sırrı ölümün sırrıdır.

Fakat, bu sır var olan her şeyin sırrıdır; zira yaşayan ve var olan her şey ölür. Hayat ölümden çıkmakta ve ölüm hayatın sonucudur. Şu hâlde en sondaki sır ölümünki'dir. Bunun, gerçekte, organik hayatın sırrı olduğuna inanıyoruz; fakat daha büyük örtüleri kaldırmak haddimiz değil.

Eğer Büyük Sfenks'in Büyük Sırrı hayat ve ölüm konusu ile ilgiliyse, piramit sembolizmi de bundan uzak değil. Piramit sisteminin rumuzlu rehberi kimdir? Ölüler Kitabı, Piramit'in son bölümleri, mezar ve ölümlle ilgili.

Hayat fikri ile ölüm fikri her yerde birbiri içinde.

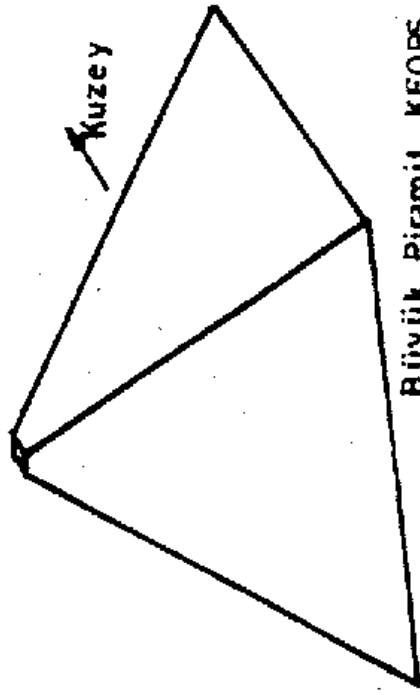
Büyük Hristiyanlık Sırrı'nın da yirmi asırı aşan şaşkırtıcı bir ön tablosudur bu sembolizm.

BÜYÜK HİPOTEZ

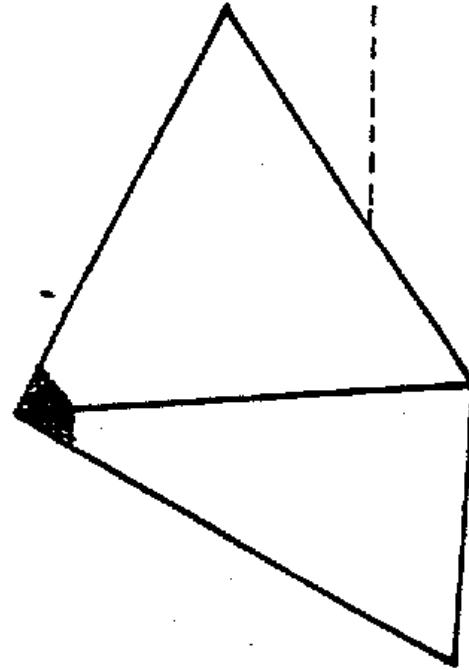
Bu bizi, Mısır tradisyonu ile doğrulanmış Mesih sisteminin merkez fikrine tabii olarak götürüyor. (35)

Büyük Piramit'in Sırrı'nda ifade edildiği gibi, Keops tamamlanmamıştır. Yapımcı isteyerek tepe noktasını eksik bırakmıştır.

(35) Piramit'teki tek mobilya taştan bir yataktır. Son odadaki bu yatak piramidin ve ölümün sahibi Mesih'i çağırıştırır.

Büyük Piramit KEOPS

Merkezdeki Piramit KEFREN

Büyük Sfenks

Sfenksin yatay ekseni

İki büyük Piramit ve Sfenks'in perspektif genel görünümü.

İsa'nın havarilerine söylediği: "Mukaddes kitapta hiç okumadınız mı? Yapımcıların koymayı reddettikleri taş en mühim olandır." Bu bir mucizedir. Piramit'in en üstündeki plâtfon ile, tamamlanmış tepe noktası arasındaki eksen mesafesi 286.1 piramitpusu'dur. Hesaplanırsa, sene olarak 23 seneye tekabül edecektir. 2000'den çıkarıldığında 1977 veya 1978 yılları bulunur ki, "Herşeyin yeniden eski hâline getirilmesine" başlangıç işaret eden tarihler bulunmuş olacaktır.

İnsan ile uluhiyet arasında bir bağ teşkil eden Mesih problemini incelemeye geçeceğiz.

Belki de Hayat, Ölüm ve Mesih problemlerinin gerçekte tek bir problem oluşturduđunu farkedeceđiz.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

MESİH'İN HABERİ

1953 yılına kadar cereyan eden hadiseler iç açıcı bir karakterde gelişmemiştir.

Ancak, asıl mühim gelişmeler 1953'ten sonradır.

Piramidal açıdan, 1953'ten 1992'ye olan iki tarih son devre-öncesini sınırlamaktadır.

Âdem devrinin son günleri şu dört bölüme ayrılmıştır, piramit hesaplarına göre:

- 1- 1953'e kadar
- 2- 1953'ten 1979'a
- 3- 1979'dan 1992'ye
- 4- 1992'den 2000'e

DANYEL'İN IX.BÖLÜMÜNÜN SONU

Geometrik verilerin yokluğunda, mukaddes kitaplara müracaat zarureti doğuyor; özellikle bunların en önemli ve en kısası olan kâhin Danyel'inkine; bu belgesel eser, yapılan eleştirilere rağmen değerini koruyor ve mistik bir rakam olan 12 bölümden oluşuyor.

İncil'le ünsiyeti olmayan okuyucular için, M.Ö. 588'e doğru Filistin'in Nabukatnezar tarafından alındığında, İsrail halkının büyük bölümünün, işgalcinin ülkesi Kalde'ye götürüldüğünü hatırlatalım (36). Saraya alınan asil aile çocukları arasında Danyel de vardı. Kehanet kabiliyeti ile hükümdarın güvenini kazandı. Dağdan düşen bir kayanın heykeli düşürmesi, şeklindeki rüyayı, Kaldeli rahipler tabir edemeyince Danyel sırrı çözer. Der ki: Yeryüzündeki son hükümdarlıklar zamanında Göklerdeki İlâh, bir hükümdarı

(36) Çağımızda da benzer bir göçe şahit olduk. Bu, mistik bir işarettir.

diğerine üstün kılıp ebediyyen yaşatacak.

Az sözlerle çok sayıda kehânet hiç bir devirde Danyel kadar yapılmamıştır.

Bütün Mesih problemi IX Bölümün sonunda toplanmıştır.

YETMİŞ SEPTAIN VE İZAHİ

Her ne kadar birçok çevirmen, yedi gün karşılığı hafta sözü-
nü kullanmışsa da, biz orijinal İbranî terimi olan "septain"i tercih
ediyoruz. Septain, yedi ile ifadelendirilecek herhangi bir plândaki
süreyi işaret eder. Uzayda 7 seneyi gösterir.

Cebrail'in sözlerinin Mesih'çe yorumu şöyle olmalıdır:

24. 490 senede (70 septains) beşeriyet kurtulmuş, vaat yeri-
ne getirilmiş, Azizler Azizi(37) yüce görevini üstlenmiş olacak.

25. Filistin duvarlarının yeniden yapılması kararı ile Mesih a-
rasında (38) 483 sene geçecek.

26. İsa- Mesih ölüme bırakılacağı ve şefin, Filiştini, Mabedi
yıkmaya geleceği zaman.(39)

27. Yedi senede, Gökteki ile pek çok insan arasında ittifak
bağları kurulacak, fakat İsa katliama karşı kurban olarak, üç bu-
çuk sene sonra, bizle beraber kaybolacak. Danyel'e göre İsa'nın
çarmıha gerilmesi M.S. 29 yılında vuku bulmalıdır. Piramit takvi-
minde ise İsa'nın doğumu M.Ö. 4 Ekim: ölümünü 7 Nisan 30 ola-
rak göstermektedir. Aradaki bu küçük fark bazı hesaplama hatala-
rından doğabilir. Fakat, Danyel'in 583 yıl evvelinden meydana ge-
lecek hadiseyi bildirmesi olağanüstü bir öngörüdür.

(37) İsa

(38) İbranice: Messie ve Grekçe: Christ

(39) Titus ve Romalılar

ON İKİNCİ BÖLÜM

SEVKEDİCİ İLÂH

Sevkedici (kurtarıcı) bir İlâh beklentisi sadece İbranî inancı-
na mahsus değildir. Binlerce seneden beri doğuda Mesih kehanetle-
ri dolaşagelmiştir...

Kaldeli Büyücü Krallar efsanesi, keza eski Mısır kehanetleri bu
geleneğe dayanmaktadır; ve herhâlde Mısır Rahipleri'nin iptidai
Osiris anlayışlarını değiştirten de budur.

İYİ OLMA

Seven İsa'nın sözü "iyi olma", Yunan ve Mısır Tanrıları'nın
sözlerinde de karşılığını bulmaktadır. Öte yandan, doğu menşei
oluşuna ve rolünü Asya'da oynamasına rağmen İsa, tesirini bilhassa
Batı'da icra etmiştir. Hristiyanlığın gerçek sahası, (katolik, protes-
tan veya ortodoks şeklinde olsun.) Avrupa'dır. O zamanların Mısır'
ında, ölümün, Büyük Osiris İlâhının çarpıcı adı: "Batının Şefi-
dir".

GELMESİ GEREKEN KURTARICI

Mısır'ın Osiris'i ile Hristiyanlığın İsa'sı birinin diğerine intika-
li olacaktır, (inisiyelerin de bildiği üzere) İsa müteaddit ve ebedîdir.
Böyle bir sonuç Hristiyanlığın inancına geniş ufuklar açacaktır.

Unutmayalım ki, Âdem devrinin son asrındayız ve İsa, Âdem
oğullarının üçte biri tarafından tanınmaktadır. Bu üçte bir onu süf-
lî çıkarlarına, kısmen, âlet etmektedir.

Öyle görünüyor ki, insanlık kendi vasıtaları ile kendini kur-
tarmaya muktedir olmadığı zamanlara gelmiştir. Gökten kurtarıcı
yardımı beklemektedir.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YENİDEN DIRİLİŞ

Kral Odası'nın sırrının bilmece kelimesi "Açık Mezar"da bulunmaktadır: başka bir ifade ile, hiç bir firavun cesedinin konmadığı kırmızı granitten lâhitte...

Bunu anlamak ve yorumlamak için "Ölüler Kitabı"nı ele almak gerekecektir:

"Selâm sana ey Işık Babam, sen bize Aziz'in vücudunun çürümeyeceğini haber verdin. Çürümeden kurtulmuş vücutla geliyorum. Babam gibi safım, bizzat kendi doğurtucu olan İlâhın sureti bozulmaz bedendedir. Beni sağlamaştır, beni tamamla, Mezarın Efendisi. İşte, hayatın tahribinden doğan vücutta, hayatım değişimi.."

Güneş hergün tekrar doğmak için, zahiren ölmekte.

Osiris tekrar muzaffer bir şekilde bütünleşmek için parçalara bölünmekte.

İsa Golgotha'da göğe çekilmek için can çekişti. Kurtarıcı Mesihçiliğin ebedî büyük mit'i hiç bir gücün artık kapayamayacağı "Açık Mezar"inkidir.

AÇIK MEZAR

Luka İncili'nin ifadesine göre: Çarmıha germe hadisesinden sonra Marie de Magdala, Meryem, Jak ve Salome'nin annesi mezar ziyaretine gittiler. Mezarı açmak için büyük taşı kimin kaldıracağını düşünürlerken taşın yuvarlandığını farkederler; sağda beyaz elbiseli genç bir adam görürler? Bu kişi kendilerine korkmamalarını söyler ve ilâve eder: "Çarmıha gerilmiş Nâsıralı İsa'yı arıyorsanız, O yeniden dirilmiştir, burada yoktur."

Canlı bir Hristiyanlık yerine, çarmıha gerilme üzerine bir dini işleyen teolojinin hatasını burada ölçmek lâzım. Çarmıha gerilme hatırasına Hristiyan Avrupa'da yeni çarmıha gerilmeler işleniyor.

İsa çarmıha gerilmedi. O yeniden diriltildi.

Ölümün ve mezarın galibi. Yeniden diriltici Aziz, bütün insanların son kaderini, kendi sayesinde, ölümü aşacaklarını haber veriyor.

BÜYÜK SFENKS'İN MESAJI

Büyük Sfenks, Harmakhis, batan güneşe sırtını dönüyor, taştan yüzünü, doğan genç güneşe çevirmiştir.

Eğer yirminci asrın ortası, O'nu kum kefeninden tamamen sıyrılmış olarak görse mesajının aktüel olduğunu anlayacak.

Altı bin senede, belki on defa muazzam aslan vücudu toprağa gömülmüştür; ve her defasında bundan sıyrılmıştır. Bu, beşeriyetin yeniden doğuşudur.

IŞIĞIN DÜŞMANLARI

İnsanlar ve Zaman hakikati örtmek için ne lâzımsa yapmışlardır. İlk yapımcılar, Piramit duvarları içinde ilâhî bilmeceyi saklamakla kalmamışlar, giriş yerini de kaplama altında örtmüşlerdi.

Böylece Keops, belki dört bin seneden beri, bakışlara ancak sathî çizgi ve ışıklarını göstermiştir. El-Memun harekâtı ve Arap bilginlerin aradığı, maddî hazine idi. Sultan Barkouk 1400' lerde Piramit'in parlak kalker kaplamasını yıktırdı ve Piramit haricindeki sırrı kaybetti.

KURTULUŞ ÇIĞLIĞI

Ve Sfenks sembolü ve lâhit bozulmaksızın durmakta; zira insan yüzlü bu hayvan, Piramit'teki son oda ile ilgilidir. Eğer Sfenks'in taştan dudakları mühürlü ise, içteki ses, sessiz fiili tercüme etmekte... Sfenks'in Sırrı, Osiris ruhunun haykırdığı Ölüler Kitabı'nın son sayfasında bulunmakta:

"Lâhit içinde olan yücelsin. Zira bütün ölümler kefenleri arasında O'na doğru bir geçit açacaklar. O zaman etten vücutları çürümezliği elde edecektir."

Sonra herbiri eski ritüelin kurtuluş çılgını atıverir. "Nihayet, Kapıları Açtım!"

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

AZİZLER AZIZI

"Piramit'te sakladığı en gizli dehlizi haber veren sesli duvarı nerede bulabilirim ki, orada Azizler Azizi'ne kavuşayım?"

(Maurice Barres)

Büyük Piramit'in iç sırrına -sayıları az- vâkıf olmak isteyen yazarlar, dehliz ve odalar nizamının etüdü ile yetinmeliler ve hemen hepsi dikkatlerini sistemin son mahalli üzerine teksif etmeliler, yani "Kral Odası" üzerine.

Unlü teozof Mme Blavatsky piramit sembolizmi üzerine şu yorumu yapıyor: "Keops Piramiti'nin Kral Odası Mısır Azizleri'nin Azizi'dir. İnisiyasyon sırları devrinde güneş ilâhını temsil eden namzet, lâhitin içine girmek zorundaydı ve canlandırıcı ışığı tabiatın üretici koynunda yaymalıydı. O, ölümden sonra hayatın, yeniden dirilişinin sembolüydü. Zahirî ölüm iki gün sürer, tâ ki, üçüncü günün sabahı güneş, çok ağır eprövlerle dolu bir son gecenin ardından doğuncaya kadar...."

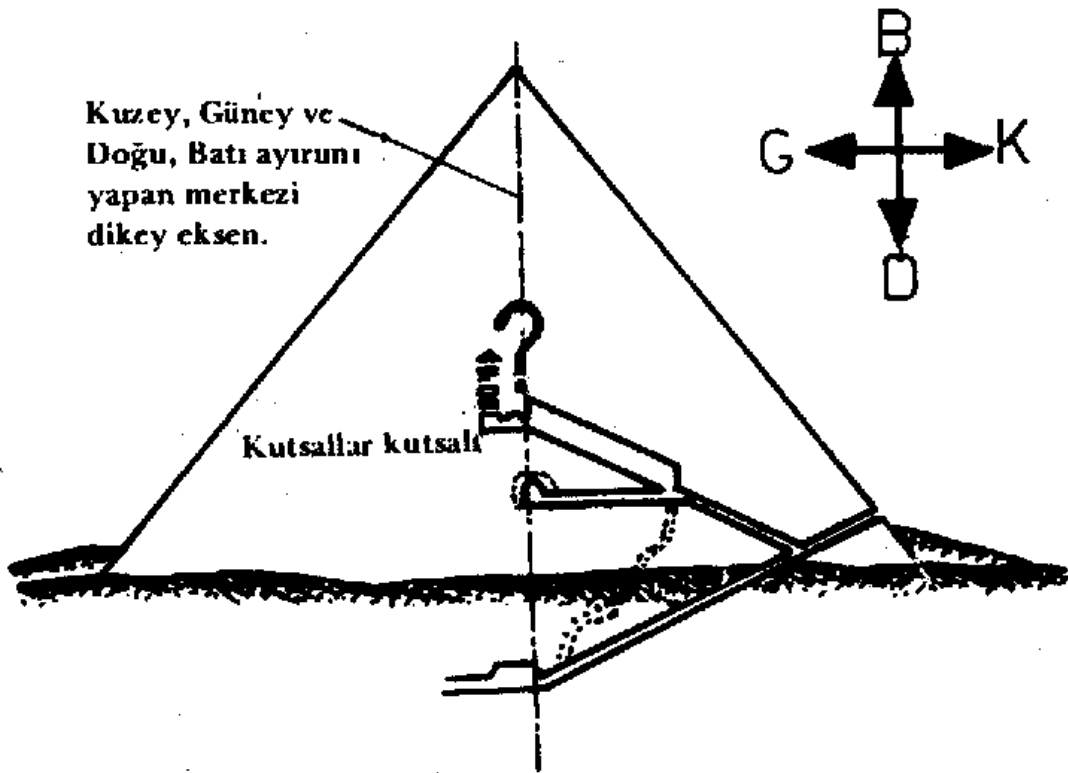
KENDİLİĞİNDEN ÇARMIHA GERİLENLER

"Son gece esnasında, müstakbel inisiyenin bedeni, galerinin girişine nakledilir; orada, belirli bir saatte, doğan güneşin ışıkları katalepsi hâlindeki namzedin yüzünü aydınlatacaktır, uyanan bu beriki, Osiris ve Hikmet İlâhı Tot tarafından inisiye sayılacaktır."

Mme Blavatsky'nin Piramit'teki Kral Odası'nı Azizler Azizi sayması ve Güneşin aydınlattığı Piramit giriş yeri tartışma götürür.

AZIZLER AZIZI

Piramit'te henüz keşfedilmeyen gizli bir galerideki, belirli bir zamanda ortaya çıkarıldığında, Azizler Azizi'ne ulaşılacak. Ve bu, Piramit'in merkez-şakulî ekseninde ideâl olarak İsaların İsası'na, Mesihlerin Mesihi'ne tekabül edecek bir dehliz nizamı olacak.

Bilinmeyen dehlizler sisteminin araştırılması.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

SON SÖZLER

Mısır'ın Büyük Sfenks'i üzerine bu incelemeyi bitirmeden önce, okuyucunun dikkatini Gizeh Plâtosu'nun atmosferi üzerine çekmek istiyoruz.

Yakın bir zamana kadar Sfenks ve Piramit, bedeviler ve çöl korsanlarından başka pek ziyaretçi görmezlerdi. Zamanla, Gizeh'in bu sükûneti bozuldu. Fakat, ne mütecaviz sultanlar ne de depremler, mevcut dekoru bozmaya muvaffak olamadılar. Kaplamaların tahribi Piramitler grubunun havasını bozmadı. Bilmece, büyüklüğünden bir şey kaybetmeksizin, çözülmez olarak kalmakta devam etti. Gizeh bölgesi, bugün turistik bir hüviyete bürünmüştür. Büyük Piramit'i ziyaret, ücretlidir. İçerik elektrikle aydınlatılmaktadır. Büyük Sfenks içinde ışık tertibatı bahis konusudur. Ziyaretçiler mabet, abide taşları üzerine isimlerini kazınmaktadır. Kutsal şeyleri tahkir örneklerine Gizeh'te rastlanacaktır şimdilerde....

YENİ SPIRİTÜEL ÇAĞ

1936, Kral Odasına girişin büyük rumuzlu tarihi, insanın daha çok kendi içine bakmasına yol açan bilgi çağıdır.

Mevcut zamandaki kötülük ferdin spiritüel fakirliğindedir. İnsan iç hayatından çok hislerine hitabeden fenomenlerle meşgul olmuştur.

Maddî dünyadaki terakki insanları gaflete sokmuştur. İnsanın selâmeti maddeye dayalı değil, Ruha bağlı tekâmül ile mümkündür.

Piramit ve Sfenks hayatın dışta değil, içte olduğunu sembolize ederler.

Son olarak, Piramit'te kayıtlı tarihlerin görünen, maddî olaylardan ziyade görünmeyen, okült hadiselerle işaret olduğunu ifade edelim.

EK NOTLAR

Büyük Piramit üzerine yazdığımız kitap bütün dünyadan ilgi çekici mektupların gönderilmesine sebep oldu.

Yer darlığından hepsine yer veremiyoruz; bazılarından bahsedeceğiz.

EBEDİNİN ŞANINA DİKİLMİŞ ABİDE

"Şayet spiritüel abidenin temeli, eski ve yeni ittifakın dört alâmetinin dört açısı altında bize ispatı vücut ediyorsa, her kenarın yükselişi, beden, can ve ruhun yükseliş açıları diye adlandıracağım üç açı altında kendini gösterir."

"Tâ ki, dört ilâhî alâmetin temel bilgisi, üç yükseliş hâlimizde gerçekleşmiş olarak, sahibi Mutlak ile bizde, tek bir ruh içinde nihâî birliğe ulaşsın."

"Geometrik ve sembolik sadeliği içinde haricen görüldüğünce spiritüel abide böyledir. Lâkin Piramiti dört kenarından yayarsak, bir çiçek gibi açmış, dört misli ışık saçan bir yıldız elde etmiş olacağız."

"Bu ilâhî Ahenk plânı, Musa'nın çölde ortaya koymuş olduğu değil midir? Ortada, dört dönemeç noktasına göre yönlendirilmiş kutsal dolap ve kutsal dolabın etrafında ışınlanma, oniki İsrail kabilesinin yerleşmesi (eski ittifak) veya oniki havarî (yeni ittifak), hepsi ilâhî plâna göre ideal bir teşekkül meydana getirmekte."

(M. Max Bohler'in tebliği Cenevre'de)

MEDENİYET KERVANININ ŞEMATİK TABLOSU

Tarihî Maddecilik üzerine dayalı ve saf akılcı metodlar vasıta-

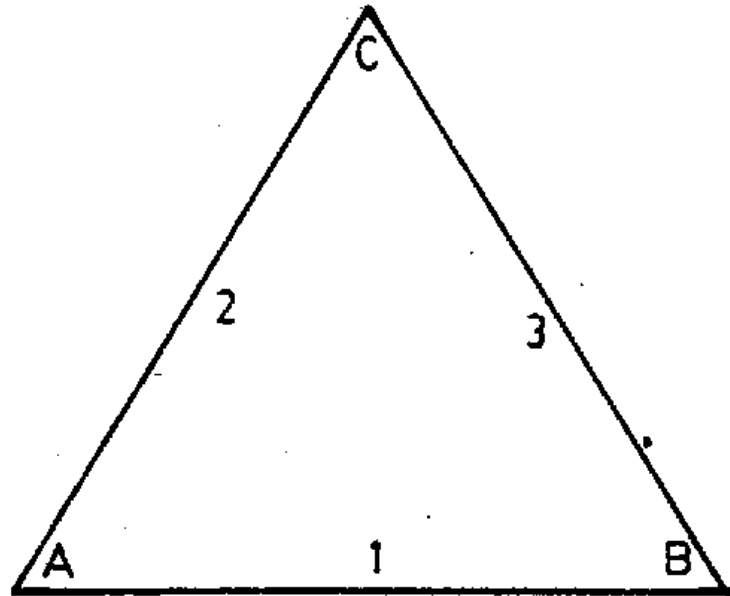
sıyla, Hayat Hakkı Kurumu son derece belgesel bir çalışma ile Keops'unkine çok yakın bir kronoloji elde etti.

Bu çalışma, medeniyet yürüyüşünü Üçüncü Çağ'dan itibaren onbeş merhaleye bölmektedir. Tarih öncesi, ilk yedi despotluk ve mezalim seviyelerine tekabül eden ilk yedi merhaleyi içine alır.

3000 seneyi aşan süresi ile tarihî devre iki kategoriye ayrılır; bunlar, zulme uğrayanlara isnat edilmeyen ekonomik hatalar devresi; zulüm yapanlara isnat edilmeyen ekonomik hatalar devresi.

İncelemenin orijinalliği, merhaleler süresinin hesap biçimine dayanmaktadır. Bu merhalelerin herbiri bir evvelkinden üç defa daha az, bir sonrakinden üç defa daha fazladır.

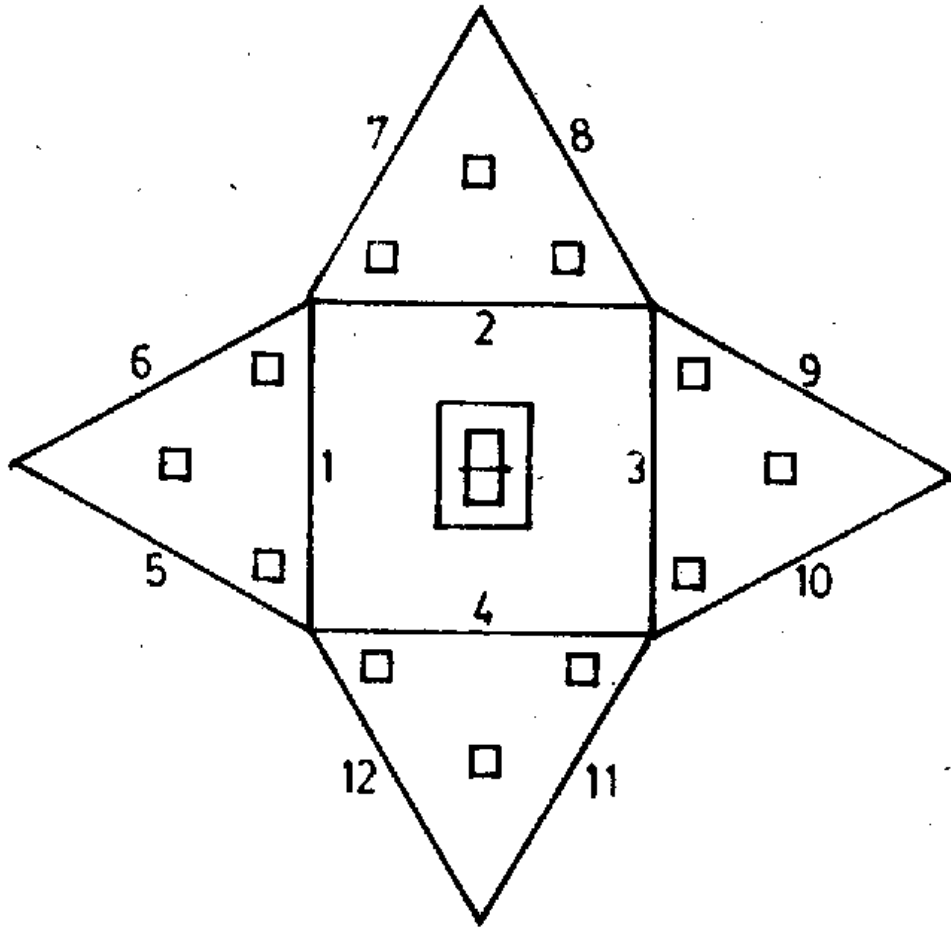
Bu yüzden, Ortaçağ 1043 sene sürer. Yeni Çağ'ın süresi, üçte bir olan, 347 sene, Yakın Çağ ise, gene üçte bir olan 115 sene. O şekilde ki, merhalelerin başlangıcını sekizinciden sayarak, şöyle tesbit yapılabilir. Seneler; 410, 1453, 1800, 1915, 1953, 1965, 1969, 1970.

Piramit kenarının yükselişi.

"Belirli tarihler (1953 gibi), diyor yazar, teokratik çağa doğru beşeriyetin tekâmülünde merhalenin sonu olarak bilhassa işaret edilmiş benzemektedir."

Diğer taraftan:"1915 tarihi, birkaç aylık farkla, çağdaş tarihle halihazır arasında bir kesintiye kaydetmektedir. Bu parlamentarizm normal işleyişinin sonudur... Eski alışveriş ve dağıtım metodları artık, makinalaşmadan doğmuş üretimin ilmî usulleri ile ahenk kuramıyor; bu uyumsuzluk şiddetli krizlere, bunların da tezahürleri büyük harpler; politik, ekonomik, malf ve sosyal çalkantılar şeklinde görülüyor. Bu durumun 1953'e kadar devam etmesi gerekir. 1915'ten 1934'e kadar olan bu devrenin ilk yarısı, gerginliğin artmasına tekabül eden, oluyor. 1934-1953'ü teşkil eden ikinci yarı tedricî çözüme karşılık olmakta."

Dört ışıklı Piramit yıldızının açılımı.

Diğer taraftan, bakınız yazar (kitabı 1935'te çıktı) gelecek merhaleleri nasıl değerlendiriyor:

"1953. aktüel tarihi devrenin sonu olacak ve 1953-1965 bü-tüncü demokrasinin tedricî gelişmesini getirecek."

"1965, zorba iktidarın gittikçe azalmasına ve çok vahim eko-nomik hataların yapılmamasına tekabül edecektir."

"1969, baskıcı karakterdeki kanun, para, mülkiyet ve milli-yetçiliğin hemen tamamen kaybolmasının kaydedildiği sene ola-cak."

"Nihayet 1970, ilk sosyal hedefe ulaşmayı gösterecek, Beşe-riyetin, son dört merhale boyunca gerçekleştirdiği bunca ilmi ve sosyal terakkiler, Sezar'dan yirminci asra giden dört merhalede yaptıkları ortaya çıkacak."

"Bu gaye" diye belirtiyor, "yeni bir hayatın, insan kaderi-nin gerçek hayatının ancak bir başlangıç noktasıdır. Belki bu insanlığın maddî ve manevî gelişmesinin, büyümesinin habercisi-dir."

M. Edmond Laulere'in bildirisi.
(Les Tourelles, âPau, Basses-Pyrénées)

KEOPS VE PANDÜL

Birçok radyestezist sopa ve pandülle Piramit'in sırrını çöz-meye çalıştı; bazıları, bunun için, teleradyestezik incelemeler ya-pacak şekilde Büyük Piramit'in küçültülmüş örnekleri üzerinde ça-lıştı.

Adını taşıyan "biyometre"nin mucidi M. Bovis bunlardan bi-ridir.

M. Bovis Piramit'in 1/1000 lik küçültülmüşü üzerinde, daha doğrusu içinde, deneme yaptı. Koyduğu et parçası kısa zamanda dondu.

M. Reynaud da benzer şekilde, fakat ölçeği 2/100000 olan bir piramit meydana getirdi. Bu küçük piramidi büyüğü gibi yön-lendirdi. Bir pandül ve biyometre yardımı ile radyasyon ölçümleri yaptı. Ağustos ayında yaptığı bu denemede piramidin içine yer-

leştirdiği bir balık ve et parçası tropikal sıcaklığa rağmen donmuşlardı...

(Mr. Alex Reynaud Radiyestezist á Boulouris Sur Mev Bulletin de la Societé d'étutles psychiques Mart-Nisan 1937 de Nancy)

BÜYÜK SFENKS'İN SIRRI

"Hangi devirde ve hangi tarihte Büyük Sfenks inşa edildi ve yontuldu? Hiç bir belge, hiç bir kitaplık, hiç bir folklor etkili bir izahta bulunmuyor. En gelişmiş zekâların, Büyük Sfenks karşısında inanılmaz durgunluğu şaşırıcıdır.

Dev heykel ezip geçiyor ve bu itiraf edilemiyor."